

PĒDĒJO DIENU SVĒTO JĒZUS KRISTUS BAZNĪCA • 2013. GADA APRĪLIS

Liahona

**Jēzus Kristus: Pestītājs un
Paraugš, 18., 26. lpp.**

Draugi ir cilvēki, kas . . . , 52. lpp.

**Vai tu esi pievērsts? 10 veidi,
kā to uzzināt, 56. lpp.**

**Runāt par tempļiem ar saviem
bērniem, 62., 64. lpp.**

*„Kristus gaisma
ir dievišķs
spēks vai die-
višķa ietekme,
kas izstaro
no Dieva caur
Jēzu Kristu.
Tā dod gaismu
un dzīvību
visam.”*

Elders Ričards Dž. Skots,
Divpadsmit apustuļu
kvoruma loceklis, „Peace
of Conscience and Peace
of Mind”, *Liahona*, 2004. g.
nov., 15. lpp.

VĒSTĪJUMI

- 4** **Augstākā Prezidija vēstījums: Viņš ir augšāmcēlies**
Prezidents Henrijs B. Airings
- 7** **Apmeklējuma mācības vēstījums: Tempļa derības**

GALVENIE RAKSTI

- 12** **Nāve un dzīvība: pionieru skatījums par augšāmcēlšanos**
Pionieri un agrinie praviēši liecina, ka ir raduši cerību ticībā uz augšāmcēlšanos.

18 **Jēzus Kristus misija un kalpošana**

Elders Rasels M. Nelsons

Mēs varam līdzināties pieciem Glābēja dzīves aspektiem, cenšoties sekot Viņam un saprast Viņa veikto Izpirkšanu.

26 **Lieldienu nedēļa**

Savas dzīves pēdējā nedēļā Glābējs veica Savu vislielāko brīnumu.

30 **Palīdzot bērniem sagatavoties kristībām**

Džesika Larsena un Merisa Vidisona
Ko vecāki varētu darīt, lai padarītu sava bērna kristības nozīmīgākas?

34 **Tempļa pievilksanas spēks**

Elders Hairo Mazagardi
Uzziniet, kā templis var pievērst ticībai.

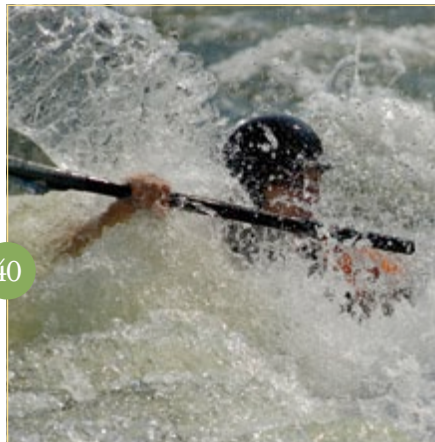
SADAĻAS

- 8** **Aprīļa konferences piezīmju grāmatiņa: Kopīga konferenču runu studēšana**
Gregs Betijs
- 9** **Mācot no Jaunatnes morāles stiprināšanai: Labu draugu nozīme**
- 10** **Tas, kam mēs ticam: Svētais Gars mierina, iedvesmo un liecina**
- 36** **Pēdējo dienu svēto balsis**
- 74** **Baznīcas ziņas**
- 80** **Līdz mēs atkal tiksimies: Dzert no avota**
Ārons L. Vests

UZ VĀKA

Priekšējais vāks: Tima Tagarta foto ilustrācija
© IRI. Aizmugurējais vāks: Metjū Reiera foto ilustrācija. Priekšējā vāka iekšpusē: Kristīnes Šumskas fotogrāfija.

40

40 Izvēlēties labo daļu

Metjū D. Flitons

Lai pilnīgi nodotos Jēzus Kristus evaņģēlijam, Zoltānam bija jāatsakās no dažām labām lietām.

52

42 Jautājumi un atbildes

Kā lai es paskaidroju savam draugam vai draudzenei, ka domas par Šķīstības likuma pārkāpšanu ir nepareizas un ļaunas?

44 Kā kalpot priesterības aicinājumos?

Prezidents Tomass S. Monsons
Uzziniet, kā aizsniegt, mācīt un aizskart cilvēkus, kam jūs kalpojat.

45 Vieta mums

46 Kādēļ mums ir nepieciešama Mormona Grāmata?

Četri iemesli, kāpēc Mormona Grāmata ir nepieciešama.

48 Izaugsme auglīgā augsnē: uzticīgie jaunieši Ugandā

Sindija Smita
Šos jaunos vīriešus un jaunās sievietes stiprina upuri, kurus viņi nes evaņģēlija labā.

52 Jaunatnes morāles stiprināšanai: Kas ir īsts draugs?

Eleina S. Daltone

54 Kā es uzzināju . . . : Mans aicinājums uz glābšanu

Emersons Hosē da Silva
Kad es beidzot pieņēmu sava drauga aicinājumu, es zināju, ka esmu atradis kaut ko svarīgu.

56 Desmit veidi, kā zināt, ka tu esi kļuvis pievērst

Tailers Ortons
Tas, ko es uzzināju par pievērsanu, man palīdz sekot līdzī savai izaugsmei evaņģēlijā.

59 Plakāts: Smags darbs ir tā vērts

61

60 Vecmamma Denijas mazais misionārs

Emīlija Marija Guimarāesa Korrea
Vītora mīlestība pret evaņģēliju rosināja viņa vecmamma pievērsanos.

61 Īpašs liecinieks: Kāpēc Baznīcai ir tik garš nosaukums?

Elders M. Rasels Balards

62 Godināsim tempļus!

Darsija Džensena
Visā pasaulē bērni priecājas par to, ka viņiem tuvumā ir tempļi.

64 Jautājumi un atbildes par tempļi

Atbildes uz tādiem jautājumiem kā: Kāpēc mums ir tempļi? Kas tajos notiek?

65 Mūzika: Mūžīgā ģimene

Rute Mjūere Gārdnere un Vanja I. Vatkina

66 Sākumskola mājās: Jēzus Kristus atjaunoja Savu Baznīcu pēdējās dienās

68 Uz takas: Kur Baznīca tika organizēta?

Džena Pinborou

70 Maziem bērniem

81 Praviša raksturojums: Vilfords Vudrafs

Atrodi šajā izdevumā apslēptu Liahonu.

Mājiens: Izmanto savu supervarona redzi.

2013. GADA APRĪLIS, 15. SĒJUMS, 1. NUMURS
LIAHONA 10784 153

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas
starptautiskais žurnāls

Augstākais Prezidijs: Tomass S. Monsons,
Henrijs B. Airings, Dīters F. Uhtdorfs

Divpadsmit apustuļu kvorums: Boids K. Pekers,
L. Toms Perijs, Rasels M. Nelsons, Dalins H. Ouks,
M. Rasels Balards, Ričards G. Skots, Roberts D. Heilzs,
Džefrijs R. Holands, Deivids A. Bednars, Kventins L.
Kuks, D. Tods Kristofersons, Nils L. Andersens

Redaktors: Kreigs A. Kardons

Konsultanti: Šonijs M. Bovens, Bredlijs F. Fosters,
Kristofels Goldens, jaun., Antonijs D. Perkins

Izpilddirektors: Deivids T. Varners

Ģimeņu un Baznīcas locekļu atbalsta direktors:
Vincents A. Vāgns

Baznīcas žurnālu direktors: Alans R. Loiborgs

Biznesa menedžeris: Gārfs Kenons

Galvenais redaktors: R. Vals Džonsons

Atbildīgā redaktora palīgi: Raiens Kārs,
Larēna Portera Gaunta

Publikāciju asistente: Melisa Zenteno

Rakstu un redakcijas grupa: Sjūzena Bareta,
Deivids Diksons, Deivids A. Edvards, Metjū D. Flitons,
Mindija Reija Frīdmena, Lori Fuller, Gerijs H. Garfs,
Dženifera Greisa Džounsa, Hikari Loftus, Maikls R.
Moriss, Ričards M. Romnijs, Pauls Vandenberg, Džūlija
Vudberija

Galvenais mākslinieciskais vadītājs:

Dž. Skots Nudsens

Mākslinieciskais vadītājs: Teds R. Pītersons

Dizaina grupa: Dženete Endrjū, Feijs P. Andruss,
C. Kimbals Bots, Tomass Čailds, Kerija Linna C. Herina,
Kolīna Hinklija, Eriks P. Džonsens, Skots M. Moijs,
Breds Tirss

Intelektuālā īpašuma koordinatore:

Kolete Nebekere Aune

Ražošanas daļas vadītāja: Džeina Anna Pītersa

Produkcijas grupa: Konija Bovtorpe Bridža,
Hovards G. Brauns, Džūlija Bardeta, Braijens W. Džidži,
Ketlīna Hovarda, Denīza Kērbija, Džinija Dž. Nilsone,
Tijs Pilčers, Geila Tate Rafertija

Atbildīgais par pirmdrukus sagatavošanas

darbiem: Džefs L. Martīns

Iespējamā darbu vadītājs: Kreigs K. Sedzviks

Izplatīšanas vadītājs: Evans Larsens

Par pasūtīšanu un cenām ārpus Savienotajām Valstīm un
Kanādas sazinieties ar vietējo Baznīcas materiālu sadales
centru vai jūsu biskapijas vai draudzes vadītāju.

Manuskriptus un jautājumus sūtiet uz adresi: *Liahona*,
Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; vai pa e-pastu:
liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormona Grāmatas termins, kas nozīmē
„kompass” vai „rādītājs”) tiek izdota albāņu, armēņu,
bislama, bulgāru, kambodžiešu, sebuāņu, ķīniešu,
horvātu, čehu, dāņu, holandiešu, angļu, igauņu,
fidžiešu, somu, franču, vācu, grieķu, hindi, ungāru,
islandiešu, indonēziešu, itāļu, japāņu, kiribati, korejiešu,
latviešu, lietuviešu, malagasiešu, māršaliešu, mongoļu,
norvēģu, poļu, portugāļu, rumāņu, krievu, samoāņu,
slovēņu, spāņu, svahilu, zviedru, tagalogu, taitiešu,
taizemiešu, tonganiešu, ukraiņu, urdu un vjetnamiešu
valodā. (Publikāciju biežums katrā valodā ir atšķirīgs.)

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības
saglabātas. Iespiests Amerikas Savienotajās Valstīs.

For Readers in the United States and Canada:

April 2012 Vol. 15 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)
Latvian (ISSN 1521-4788) is published two times a
year (April and October) by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$2.00 per
year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address *must* be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Idejas ģimenes mājvakaram

Šajā numurā ir raksti un aktivitātes, ko iespējams izmantot ģimenes mājvakārā.
Tālāk doti dažādi piemēri.

KOUDIA BEJA FOTO ILLUSTRĀCIJA © BRI

„Jēzus Kristus misija un kalpošana”,

18. lpp.: elders Rasels M. Nelsons dalās
piecos Jēzus Kristus dzīves aspektos, kam
mēs varam līdzināties. Jūs varētu pārrunāt
šos aspektus un to, kā tos pielietot savā
dzīvē. Jūs varētu izlasīt stāstu no Svētajiem
Rakstiem par Glābēja dzīvi vai noskatīties
Bībeles video (biblevideos.lds.org), kurā at-
tēlots kāds no šiem aspektiem. Noslēgumā
jūs varētu sniegt liecību par Viņa dzīvi un
kalpošanu un nodziedāt „Kungs, svētāku
dari!” (*Baznīcas dziesmas*, Nr. 131).

„Kas ir īsts draugs?” 52. lpp.: Jūs varētu
sākt, pajautājot, kas ir īsts draugs? Izlasiet
elderu Roberta D. Heilza doto definīciju

un pārrunājiet, kādiem draugiem mums
jābūt. Iespējams, jūs varētu pastāstīt par
pieredzi, kad kāds ir izturējies pret jums kā
īsts draugs, un pārrunāt īpašības, kas var
palīdzēt ģimenes locekļiem būt labākiem
draugiem citiem cilvēkiem.

„Mēs cildinām tempļus!” 62. lpp.:

Kopā ar ģimeni apskatiet attēlus, kuros
bērni dažādos veidos ir cildinājuši tempļus.
Iespējams, jūs varētu parādīt attēlu ar jums
vistuvāko templi un parunāt par to, kāpēc
tempļi ir svarīgi. Uzsvēriet, ka ģimenes
var tikt saistītas tikai templī. Noslēgumā
jūs varētu nodziedāt „Mūžīgā ģimene”
(65. lpp.).

LATVIEŠU VALODĀ

Liahona un citi Baznīcas materiāli dažādās valodās ir pieejami
languages.lds.org.

ŠĪ NUMURA TĒMAS

Līdzās tēmai norādīta raksta pirmā lappuse.

Atjaunošana, 66
Atklāsmē, 10, 46
Augšāmcelšanās, 4, 12, 26
Baznīcas organizācija, 61
Cerība, 12
Derības, 7
Draudzība, 9, 52, 54
Ģimene, 30, 65
Iedvesma, 36, 38
Izpirkšana, 18, 26, 45
Jēzus Kristus, 4, 18, 26
Kalpošana, 44, 70
Kristīšana, 30

Lūgšana, 18, 45
Mācīšana, 8, 9, 30
Misionāru darbs, 34, 39,
48, 52, 54, 60
Mormona Grāmata, 46
Nāve, 4, 12, 39
Neatlaidība, 59
Paklausība, 40, 42, 56
Piemērs, 48
Pievēršana, 34, 54, 56, 60
Prieks, 37
Priekšraksti, 18
Priesterība, 44

Prioritātes, 40
Smits, Džozefs, 66
Standarti, 42, 45
Svētais Gars, 10, 36
Svētais Vakarēdiens, 18
Šķīstība, 42
Tempļa darbs, 7, 64, 38,
65, 80
Tempļi, 34, 62
Ticība, 48
Upuris, 40
Vispārējā konference, 8, 37
Vudrāfs, Vilfords, 81

**Prezidents
Henrijs B. Airings**

Pirmais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Viņš ir augšāmcelies

Liecība par Jēzus Kristus augšāmcelšanās patiesumu ir gan cerības, gan apņēmības avots. Turklāt, tas attiecas uz jebkuru Dieva bērnu. Ar mani tas notika kādā vasaras dienā, 1969. gada jūnijā, kad nomira mana māte, un tas tā ir bijis visus šos gadus un būs, līdz es viņu atkal satikšu.

Skumjas pagaidu šķiršanās dēļ tika nekavējoties aizstātas ar laimi. Tas bija kaut kas vairāk par cerībām uz laimīgu atkalapvienošanos. Tāpēc, ka Tas Kungs ir tik daudz atklājis caur Saviem praviešiem, un tāpēc, ka Svētais Gars ir man apstiprinājis patiesību par augšāmcelšanos, es savā prātā varu redzēt, kāda būs atkalapvienošanās ar mūsu iesvētītajiem un augšāmceltajiem tuviniekiem:

„Šie ir tie, kas iznāks taisno augšāmcelšanās reizē. . . .

Šie ir tie, kuru vārdi ir rakstīti debesīs, kur Dievs un Kristus ir soģi pār visu.

Šie ir tie, kuri ir taisnie, kas sasnieguši pilnību caur Jēzu, Jaunās Derības starpnieku, kurš veica šo pilnīgo Izpirkšanu, caur Savu asiņu izliešanu” (M&D 76:65, 68–69).

Pateicoties tam, ka Jēzus Kristus sarāva nāves saites, visi Debesu Tēva bērni, kas piedzimuši šajā pasaulē, tiks augšāmcelti ķermenī, kas nekad nemirs. Tātad mana un jūsu liecība par šo dievišķo patiesību var paņemt prom sāpes, ko izraisīja mīļa ģimenes locekļa vai drauga zaudējums, un aizvietot tās ar priekpilnām gaidām un stingru apņēmību.

Tas Kungs ir dāvājis mums visiem augšāmcelšanās dāvanu, kad mūsu gari tiek ievietoti ķermeņos, kam nepiemīt nekādas fiziskās nepilnības (skat. Almas 11:42–44). Mana māte izskatīsies jauna un starojoša, vecuma un gadiem ilgo

fizisko ciešanu radītās sekas tiks noņemtas. To viņa un mēs saņemsim kā dāvanu.

Tāču tiem no mums, kas ilgojas pēc tā, lai būtu ar manu māti uz mūžīgiem laikiem, ir jāizdara izvēles, lai sagatavotos šādai apvienībai un dzīvotu tur, kur godībā mīt Tēvs un Viņa mīļotais, augšāmceltais Dēls. Tā ir vienīgā vieta, kur ģimenes dzīve var turpināties mūžīgi. Liecība par šo patiesību ir stiprinājusi manu apņēmību sagatavoties pašam un sagatavot tos, ko es mīlu, celestiālās valstības augstākajai pakāpei caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu, kas darbojas mūsu dzīvē (skat. M&D 76:70).

Tas Kungs piedāvā mums ceļvedi šajos mūžīgās dzīves meklējumos, kas atrodams Svētā Vakarēdiena lūgšanās un kas palīdz man un var palīdzēt jums. Mēs esam aicināti atjaunot savu kristību derību katrā Svētā Vakarēdiena sanāksmē.

Mēs apsolām vienmēr atcerēties Glābēju. Viņa upura simboli palīdz mums izprast, cik liela ir tā cena, ko Viņš samaksāja, lai sarautu nāves saites, lai piedāvātu mums žēlastību un lai sniegtu piedošanu par visiem mūsu grēkiem, ja mēs izvēlēsimies tos nožēlot.

Mēs apsolām ievērot Viņa baušļus. Svēto Rakstu un dzīvo praviešu vārdu lasīšana un klausīšanās iedvesmotos runātājos mūsu Svētā Vakarēdiena sanāksmēs atgādina mums par mūsu derībām, kuras mēs apsolījām ievērot. Svētais Gars atgādina mūsu prātos un sirdīs par baušļiem, kuri mums visvairāk ir jāievēro konkrētajā dienā.

Svētā Vakarēdiena lūgšanās Dievs apsola, ka sūtīs mums Svēto Garu (skat. Moronija 4:3; 5:2; M&D 20:77, 79). Es esmu atklājis, ka tajā brīdī Dievs var man dot ko tādu,

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Mums būtu „[jāpielīdzina] visi Svētie Raksti attiecībā uz mums, lai tas būtu mūsu labumam un mācībai” (1. Nefija 19:23). Jūs varētu izlasīt Svētā Vakarēdiena lūgšanas, kas atrodas Mācībā un Derībās 20:76–79. Pēc tam, kad būsiet izlasījuši Prezidenta Airinga mācības par Svētā Vakarēdiena lūgšanām, jūs varētu aicināt tos, kurus mācāt, padomāt par to, kā šīs lūgšanas var vadīt viņu dzīvi un palīdzēt viņiem atgriezties pie Debesu Tēva un Jēzus Kristus, lai atkal dzīvotu ar Viņiem.

kas līdzinās personīgai intervijai. Viņš vērs manu uzmanību uz to, ko es esmu izdarījis, kas Viņu iepriecina, uz nepieciešamību man nožēlot grēkus un saņemt piedošanu un uz cilvēku vārdiem un sejām, kuriem Viņš vēlas, lai es kalpotu kā Viņa pārstāvis.

Gadiem ejot, šī vairākkārtējā pieredze

cerību ir pārvērtusi žēlsirdības sajūtās un nesusi pārliecību, ka žēlastība man ir pieejama, pateicoties tam, ka Glābējs izpirka manus grēkus un augšāmcēlās no mirušajiem.

Es liecinu, ka Jēzus ir augšāmcēlies Kristus, mūsu Glābējs un mūsu pilnīgais piemērs, un ceļvedis uz mūžīgo dzīvi. ■

Jūsu personīgā intervija ar Dievu

Prezidents Airings māca, ka, ieklausoties Svētā Vakarēdiena lūgšanās, mēs varam sajusties tā, it kā mums būtu personīga intervija ar Dievu. Prezidents Airings aicina domāt par šādām trīs jomām, kas minētas tālāk. Jūs varētu uzrakstīt tālāk dotos jautājumus savā dienasgrāmatā un apdomāt tos katru

svētdienu šajā mēnesī. Apdomājot un saņemot iespaidus no Svētā Gara, jūs arī varētu tos aprakstīt savā dienasgrāmatā.

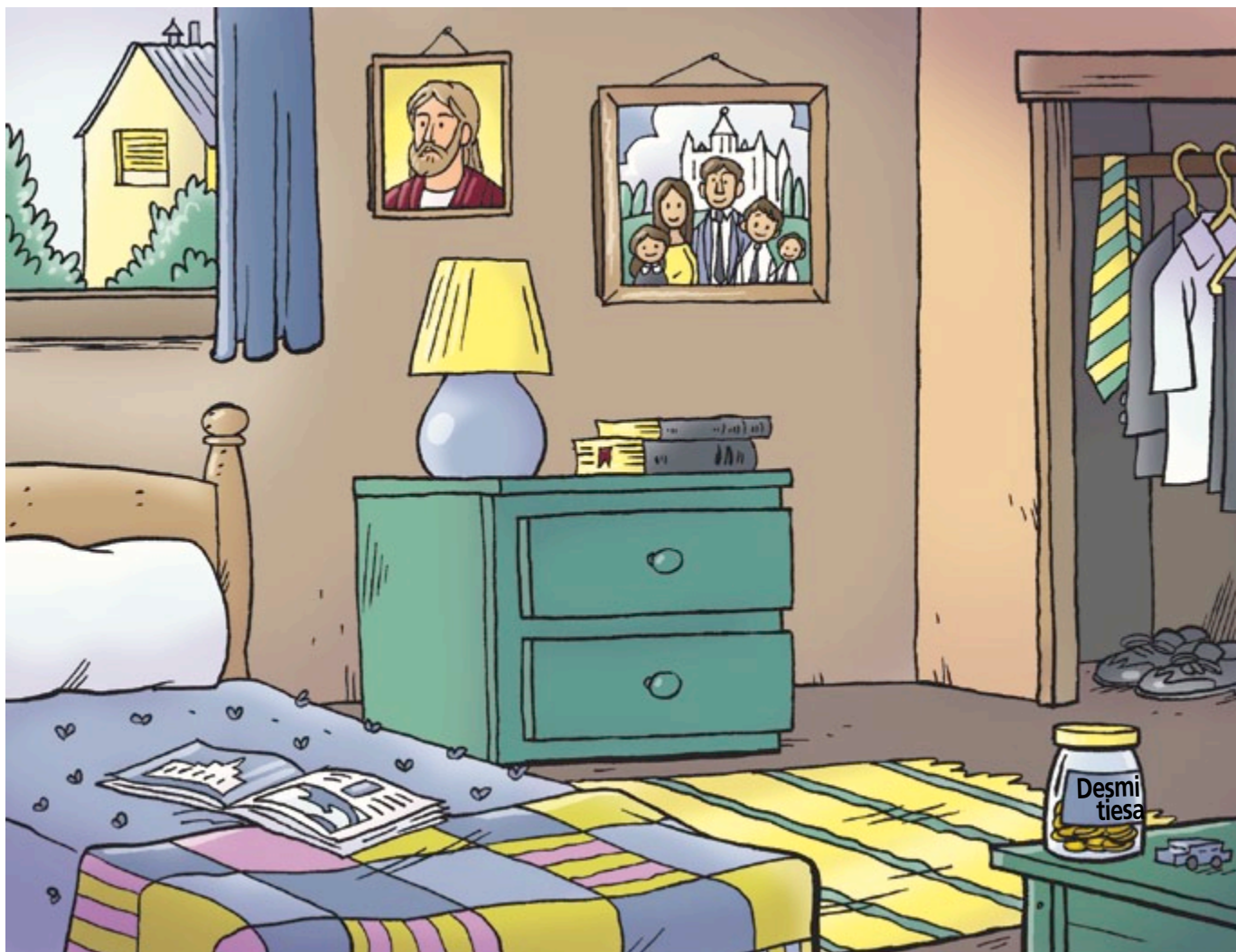
- Ko es esmu darījis, lai iepriecinātu Dievu?
- Kas man ir jānožēlo, vai par ko man ir jālūdz piedošana?
- Kam Dievs vēlētos, lai es kalpoju?

BĒRNI

Vienmēr atceries Jēzu

Jēkabs cenšas „vienmēr atcerēties” Glābēju (M&D 20:77). Apskatiet viņa guļamistabu.

Ko jūs pamanāt, kas viņam varētu palīdzēt vienmēr atcerēties Jēzu?

Noskaidri lūgšanu un izstudējiet šo materiālu, un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras apmeklējāt. Uz dodiet jautājumus, lai tie jums palīdzētu stiprināt māsas, kuras apmeklējāt, un padarītu Palīdzības biedrību par aktīvu jūsu dzīves daļu. Vairāk informācijas skatiet vietnē reliefsociety.lds.org.

Tempļa derības

Glābšanas priekšraksti, ko saņemam templī un kas mums dod iespēju kādu dienu atgriezties pie mūsu Debesu Tēva mūžīgas ģimenes attiecībās un tikt apdāvinātiem ar svētībām un spēku no debesu augstumiem, ir katra upura un katru pūļu vērti,¹ teica prezidents Tomass S. Monsons. Ja jūs vēl neesat bijuši templī, jūs varat sagatavoties svētu tempļa priekšrakstu saņemšanai:

- Ticot Debesu Tēvam, Jēzum Kristum un Svētajam Garam.
- Izkopjot liecību par Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu un atjaunoto evaņģēliju.
- Atbalstot dzīvo pravieti un sekojot viņam.
- Sagatavojoties tempļa rekomendācijas saņemšanai, maksājot desmito tiesu, esot morāli šķīstiem, godīgiem, ievērojot Gudrības Vārdus un dzīvojot saskaņā ar Baznīcas mācībām.
- Ziedojo laiku, talantus un līdzekļus Tā Kunga valstības celšanai.
- Piedaloties ģimenes vēstures darbā.²

Prezidents Monsons tālāk mācīja: „Atceroties derības, kuras esam noslēguši [templī], mēs labāk spēsim pārvarēt katru pārbaudījumu un kārdinājumu.”³

No Svētajiem Rakstiem

Mācība un Derības 14:7; 25:13; 109:22

ATSAUCES

1. Tomass S. Monsons, „The Holy Temple— a Beacon to the World”, *Liahona*, 2011. g. maijs, 92.
2. Skat. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 21.
3. Tomass S. Monsons, *Liahona*, 2011. g. maijs, 93.
4. *Daughters in My Kingdom*, 29–30.
5. Sāra Riča, skat. *Daughters in My Kingdom*, 30.

Ticība, ģimene, palīdzība

No mūsu vēstures

„Vairāk nekā 5000 svēto piepildīja Navū Templi pēc tā iesvētīšanas. . . .

Tempļa derību spēks, ietekme un svētības [spēcināja] Pēdējo dienu svētos viņu ceļojumā uz [rietumiem], kad viņi [cieta] no aukstuma, karstuma, izsalkuma, nabadzības, slimībām, nelaimes gadījumiem un nāves.”⁴

Līdzīgi daudzām Palīdzības biedrības māsām, Sāra Riča kalpoja par tempļa darbinieci. Viņa runāja par savu pieredzi: „Ja ne ticība un zināšanas, kas mums tika dāvētas šajā templī . . . caur Tā Kunga Garu, mūsu ceļojums būtu bijis kā lēciens tumsā. . . . Taču mums bija ticība Debesu Tēvam, . . . mēs sajūtām, ka esam Viņa izraudzīti ļaudis . . . un, tā vietā, lai bēdātos, mēs sajūtām prieku par to, ka mūsu glābšanas diena ir atnākusi.”⁵

Masveida izceļošana nebija „lēciens tumsā” uzticīgām Pēdējo dienu svēto sievietēm. Viņas saņēma spēku no savām tempļa derībām.

Ko es varu darīt?

1. Vai es regulāri pielūdzu Dievu templī?
2. Vai es mudinu savas māsas saņemt tempļa svētības?

KOPĪGA KONFERENCES RUNU STUDĒŠANA

Tas, ka mēs mainījām to, kā pārskatām konferenci, ievērojami uzlaboja sarunas par evaņģēliju mūsu ģimenē.

Gregs Betijs

Daudzus gadus mums ir patīcis kopīgi ģimenē lasīt konferenču runas īpašos, tam veltītos Baznīcas žurnālu izdevumos — katrā reizē mēs izlasījām vienu runu. Sākotnēji mēs vienkārši apsēdāmies ap galdu un katrs pēc kārtas izlasījām vienu rindkoku. Taču mēs atklājām, ka lasījām, tikai lai ātrāk izlasītu, neapstājoties, lai apdomātu pašu vēstījumu.

Lai vairāk iegūtu no izlasītā, mana sieva un es nopirkām vienu konferences izdevuma žurnāla eksemplāru katram ģimenes loceklim un saplānojām, cik runas mums būtu jāizstudē katru nedēļu, lai tās visas izlasītu pirms nākamās Vispārējās konferences. Dažās nedēļās mēs lasījām pa vienai runai, citās — pa divām, taču katram bija jāizstudē izvēlētas runas un jāpasvītrot tās daļas, kas viņiem patika. Tad ģimenes mājvakaros mēs mācījām cits citam savas pasvītrotās daļas.

Bieži vien mūsu bērniem bija jautājumi, kas pavēra ceļu diskusijām, vai arī mana sieva un es uzdevām jautājumus no tā, ko paši bijām izstudējuši. Mēs augstu vērtējām to, kā mūsu pusaugu bērni atbildēja uz šiem

jautājumiem, dalījās tajā, ko bija uzziņājuši seminārā, Baznīcā vai savās personīgajās studijās. Tas kļuva par lielisku veidu, kā mēs regulāri dzirdējām cits cita neformālās liecības ļoti ērtā un nepiespiestā vidē.

Drīz vien mēs atklājām, ka mūsu Svēto Rakstu studijas no rītiem sāka mainīties līdzīgā veidā. Dažās dienās mēs izlasījām tikai dažus pantus, laikiem ātri aizritot diskusijās par šiem pantiem un to, kā tie attiecas uz pašreiz apkārt notiekošo.

Mūsu rīti tagad ir papildīti ar sarunām, smiekliem un vienotību, pirms mēs katrs dodamies savos darbos. Mums ir stipras liecības par mūsu pravieša padomu ikdienā kopīgi studēt un lūgt Dievu. Mūsu ģimene ir kļuvusi par vietu, kur mēs mācāmies cits no cita un stiprinām cits citu. Tas viss ir tādēļ, ka mēs vēlējamies nedaudz vairāk iegūt no Vispārējās konferences. ■

Gregs Betijs dzīvo Jūtā, ASV.

STUDĒJIET UN PIELIETOJIET KONFERENCES VĒSTĪJUMUS

„Atcerieties, ka vēstījumi, ko mēs dzirdējam šajā konferencē, tiks nodrukāti žurnālu *Ensign* un *Liahona* maija numuros. Es jūs mudīnu studēt šos vēstījumu, apdomāt mācības, ko tie satur, un tad pielietot tās savā dzīvē.”

Prezidents Tomass S. Monsons, „A Word at Closing”, *Liahona*, 2010. g. maijs, 113.

LABU DRAUGU NOZĪME

Draugiem ir spēcīga ietekme uz mūsu rīcību, it sevišķi mūsu jaunībā. „Viņi ievērojami ietekmēs jūsu domas un rīcību un, zināmā mērā, pat noteiks, kādi jūs veidosities kā personības.”¹ Kad jūs izvēlaties labus draugus, „viņi jums būs liela spēka avots un svētība. . . . Viņi jums palīdzēs kļūt labākiem, un, pateicoties draugiem, jums būs vieglāk dzīvot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija.”²

Šī numura 52.–53. lappusē Eleina S. Daltone, Jauno sieviešu vispārējā prezidente, māca par to, cik svarīgi ir labu draugu meklēt un tādām būt. „Centieni otram cilvēkam dot to vislabāko ir patiesas draudzības būtība,” viņa saka.

Draudzības veidošana uz šiem principiem palīdzēs jauniešiem izveidot ilgstošas attiecības un sociālās iemaņas, kuru nozīme ir daudz lielāka par „draudzēšanos” sociālo tīklu vietnēs. Kā vecāks — jūs varat palīdzēt saviem bērniem saprast, cik liela nozīme ir tam, ka esam labi draugi un ka izvēlamies draugus, kas mūs mudinās dzīvot pēc evaņģēlija. Tālāk dotie ieteikumi varētu būt noderīgi.

Ieteikumi jauniešu mācīšanai

- Ģimenē kopīgi pētiet Svētos Rakstus un atrodi labu draugu paraugus. Pārrunājiet to, kādas īpašības nostiprināja šīs draudzības piemērus. Jūs varētu izlasīt par Dāvidu un Jonatānu

(skat. 1. Samuēla 18–23), Ruti un Naomiju (skat. Rutes 1–2) un Almu un Mosijas dēliem (skat. Mosijas 27–28; Almas 17–20).³

- Pārskatiet sadaļu par draugiem brošūrā *Jaunatnes morāles stiprināšanai*. Padalieties ar saviem pusaugu bērniem, kā draugi ietekmējuši jūsu dzīvi. Aiciniet viņus pastāstīt, kā viņi ir ietekmējuši savus draugus un kā draugi ir ietekmējuši viņus.
- Izlasiet māsas Daltones rakstu šajā numurā. Parunājiet par mērķi, ko izvirzīja viņas meita Emija, lai meklētu labus draugus. Palīdziet saviem bērniem izvirzīt mērķus par to, kādus draugus viņi vēlas meklēt un kādi draugi viņi vēlas būt.
- Jūs varētu sarīkot ģimenes mājvakaru, kurā dalītos idejās par draudzības veidošanu, piemēram: „Lai iegūtu labus draugus, paši esiet labi draugi. Izrādiēt patiesu interesi par citiem, smaidiet un dariet viņiem zināmu, ka jūs rūpējaties par viņiem. Izturieties pret ikvienu laipni un ar cieņu un atturieties no apkārtējo cilvēku tiesāšanas un kritizēšanas.”⁴

Ieteikumi bērnu mācīšanai

- Ja esam kāda draugs, tas nozīmē, ka esam gatavi palīdzēt. Izlasiet „Standing Up for Caleb” žurnāla

SVĒTO RAKSTU PANTI PAR DRAUDZĪBU

Sal. Pam. 17:17; 18:24

Sal. Māc. 4:9–10

Mateja 25:34–40

Lūkas 22:32

Mosijas 18:8–9

Liahona 2009. gada marta numurā un parunājiet ar saviem bērniem par to, kā viņi var būt laipni pret katru, ko satiek.

- Jebkurā situācijā tie esam mēs, kam jāizlemj, kādi draugi mēs būsim. Kopā nodziediet „I’m Trying to Be Like Jesus”⁵ un tad parunājiet ar saviem bērniem par to, kā viņi var izvēlēties būt par labu draugu, līdzīgi Glābējam, dažādās situācijās. ■

ATSAUCES

1. *Jaunatnes morāles stiprināšanai* (brošūra, 2011. g.), 16.
2. *Jaunatnes morāles stiprināšanai*, 16.
3. Skat. Džefrijs R. Holands, „Real Friendship”, *New Era*, 1998. g. jūn., 62–66.
4. *Jaunatnes morāles stiprināšanai*, 16.
5. „I’m Trying to Be Like Jesus”, *Children’s Songbook*, 78–79.

SVĒTAIS GARS MIERINA, IEDVESMO UN LIECINA

Svētā Gara dāvana ir viena no lielākajām svētībām, ko varam saņemt šajā dzīvē, jo Svētais Gars mierina, iedvesmo, brīdina, šķīsta un vada mūs. Viņš var mūs piepildīt „ar cerību un pilnīgu mīlestību” (Moronija 8:26). Viņš māca „patiesību par visu” (Moronija 10:5). Mēs saņemam atklāsmi un gara dāvanas no Dieva caur Svēto Garu. Vissvarīgāk ir tas, ka mēs saņemam savu liecību par Debesu Tēvu un Jēzu Kristu caur Svēto Garu.

Pirms jūs tikāt kristīti, jūs varējāt sajust Svēto Garu laiku pa laikam. Taču tikai pēc Svētā Gara dāvanas saņemšanas pēc kristībām jūs varējāt sajust pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni, ar nosacījumu, ka esat

cieniģi. Šo dāvanu deva Melhisedeka priesterības nesējs ar roku uzlikšanu (skat. Ap. d. 19:6; M&D 33:15). Kopš tā laika katru Sabata dienu jūs varat atjaunot savu kristību derību, pieņemot Svēto Vakarēdienu, un tādā veidā saņemt Tā Kunga svētību, lai „Viņa Gars varētu vienmēr” būt ar jums (M&D 20:77).

Svētais Gars, bieži saukts par Garu, ir Dievības trešais loceklis. Praviētis Džozefs Smits mācīja: „Tēvam ir ķermenis no miesas un kauliem, tikpat taustāms kā cilvēka, Dēlam arī; bet Svētajam Garam nav ķermeņa no miesas un kauliem, bet tas ir gars. Ja tas tā nebūtu, Svētais Gars nevarētu mājot mūsos” (M&D 130:22).

„Tāpēc, ka Tā Kunga Gars nemīt nešķīstos tempļos” (Helamana 4:24), mums jābūt Viņa klātbūtnes cienīgiem. To mēs panākam, tai skaitā, domājot tikumiskas domas, godprātīgi dzīvojot un cenšoties ievērot baušļus. ■

Vairāk informācijas skat. 2. Nefija 31:13, 17; 32:5; 3. Nefijs 27:20; Moronija 10:5–8; Džozefs Smits — Vēsture 1:70.

MĒS NEDRĪKSTAM ŠO DĀVANU UZSKATĪT KĀ PAŠU PAR SEVI SAPROTAMU

„Tāpat kā tas ir ar visām dāvanām, arī šī dāvana, lai to varētu izbaudīt, ir jāsaņem un jāpieņem. Kad priesterības nesēju rokas tika uzliktas uz jūsu galvas, lai jūs konfirmētu par Baznīcas locekli, jūs dzirdējāt vārdus: „Saņem Svēto Garu.” Tas nenozīmēja to, ka Svētais Gars bez jebkādiem nosacījumiem kļuva par jūsu pastāvīgu pavadoni. Svētie Raksti mūs brīdina, ka Tā Kunga Gars ne vienmēr pūlēsies ar cilvēku (1. Mozus 6:3). Kad tiek konfirmēti, mums tiek dotas *tiesības* uz Svētā Gara klātbūtni, taču šīs tiesības mums nepārtraukti ir jānopelna caur paklausību un cienīgumu.”

Elders Džozefs B. Virtlins (1917–2008), no Divpadsmit apustuļu kворuma, „The Unspeakable Gift”, *Liahona*, 2003. g. maijs, 28.

Pēc tam, kad esam saņēmuši Svētā Gara dāvanu, mēs daudz ko varam darīt, lai aicinātu Viņa ietekmi savā dzīvē:

lūgt Dievu,

studēt Svētos Rakstus,

cieņīgi pieņemt Svēto Vakarēdienu,

KRISTĪNAS SMITAS, TIVAS TAFITAS, KOUDĪJA BELA LIN
METJU REIERA FOTO ILLUSTRĀCIJAS

pielūgt Dievu templī,

*skatīties saturīgus medijus,
runāt šķīstā valodā un domāt
tikumiskas domas.*

Nāve — UN — dzīvība

PIONIERU SKATĪJUMS PAR AUGŠĀMCELŠANOS

Ceļojot uz Amerikas Savienoto Valstu rietumiem, lai pievienotos svētajiem, agrīnie ticībai pievērstie Baznīcas locekļi saskārās ar nāvi, taču viņus stiprināja jauniegūtā ticība atjaunotajam evaņģēlijam. Tālāk ir doti izvilkumi no pionieru stāstiem, kas parāda, ka svētajiem bija cerība uz augšāmcelšanos, kam pievienotas pirmo piecu Baznīcas prezidentu mierinošās mācības.

Kāda nezināma skandināvu izcelsmes Pēdējo dienu svētā tēva stāsts, kura dēls nomira ceļā no Ņujorkas uz Jūtu 1866. gadā:

„Ar drauga palīdzību tika izrakts neliels kaps un tajā guldītas mirstīgās atliekas. Tā kā bērns nomira no lipīgas slimības, nekādu bērnieku, formālas ceremonijas, ziedu, garīgas dziesmas vai slavinājuma vārdu nebija. Taču, pirms sērojošais tēvs devās prom, viņš teica šādu īsu iesvētīšanas lūgšanu savā dzimtajā dāņu valodā: . . .

„Debesu Tēvs: Tu man devi šo mazo dārgumu — šo mīlo zēnu, un tagad Tu esi viņu paņēmis prom. Lūdzu, svētī, lai viņa mirstīgās atliekas varētu šeit netraucēti atdusēties līdz augšāmcelšanās rītam. Tavs prāts lai notiek. Āmen.”

Pieceloties kājās, viņš teica savus atvadu vārdus:

„Ardievu, mans mīlais, mazais Hanss — manu skaisto zēn.” Tad ar nokārtu galvu un sāpošu sirdi viņš apņēmīgi soļoja uz savu telts vietu.”¹

Prezidents Džozefs Smits (1805–1844):

„Tas ir ļoti mierinoši sērojošiem tuviniekiem, kad viņiem būs jāšķiras no vīra, sievas, tēva, mātes, bērna vai kāda cita dārga tuvinieka, — zināt, ka, lai arī to mirstīgais ķermenis tiek guldīts zemē un izirst, viņi celsies no jauna, lai mājotu mūžīgās liesmās nemirstīgajā godībā un nekad vairs nesērotu, neciestu un nemirtu, un ka viņi būs Dieva mantinieki un Jēzus Kristus līdzmantinieki.”²

Džozefs Vatsons Jangs (1828–1873), Brigama Janga brāļadēls, kurš 1853. gadā ceļoja no Anglijas uz Amerikas Savienotajām Valstīm:

„Tas bija sērīgs skats — apglabāt vēl vienu cilvēku klusajā dzelmē tumšā naktī, klātesot tikai dažiem vientuļiem lieciniekiem. . . . Viņam uz klāja nebija neviena radnieka vai kāda cilvēka, kas viņu apraudātu, izņemot viņa kalpošanas biedrus. Tā vislolotākās cilvēka cerības tiek sagrautas vienā acumirkli. Šis jaunais cilvēks bija pametis visu, lai dotos uz Ciānu, un viņa sirdī dega spožas nākotnes cerības liesmas, nemaz nenojaušot, ka viņa laicīgais ķermenis tiks apglabāts viļņainā jūrā. Tomēr viņš nedomā kā cilvēks, kuram nav nekādas cerības, jo viņa atdusa bija pie viņa Dieva, un viņam bija pilnīga pārliecība par brīnišķīgo augšāmcelšanos taisno rītā.”³

Pa labi:
prezidents
Brigams Jangs.
Augšā: Džozefs
Vatsons Jangs.

Prezidents Brigams Jangs (1801–1877):

„Kas gan tā par tumšu ieleju — tas, ko mēs saucam par nāvi! Cik dīvaini, šķiet, pāriet no šīs esamības, ja runājam par mirstīgo ķermeni, tukšumā un pamestībā!

Cik gan tumša ir šī ieleja! Cik noslēpumains ir šis ceļš, un mums pa to jāiet vieniem. Es gribētu jums teikt, mani draugi un brāļi, ja mēs varētu redzēt notiekošo tā, kā tas patiesībā ir un kā mēs to vēlāk redzēsīm un sapratīsim, tad šī tumšā ieleja šķitīs tik nenozīmīga, ka mēs pagriezīsimies atpakaļ un lūkosimies uz to, un domāsim

— kad es to šķērsoju, tas bija visas manas pastāvēšanas lielākais ieguvums, jo es pārgāju no ciešanu, bēdu, sēru, likstu, posta, sāpju, moku un vilšanās stāvokļa tādā esamībā, kur varu izbaudīt dzīvi visā pilnībā, cik vien pilnīgi to var izbaudīt bez ķermeņa.”⁴

Dens Džounss (1811–1862), ticībai pievērsta no Velsas, kurš kopā ar mīsi Viljamsu un citiem Baznīcas locekļiem 1849. gadā kuģoja uz Amerikas Savienotajām Valstīm:

„Mīsi Viljamsas, kas bija dzimusi Inisibontā pie Tregaronas [Velsā], stāvoklis ātri pasliktinājās, un slimības simptomi liecināja, ka viņa vairs ilgi nedzīvos. . . . Viņa teica, ka lielākais pagodinājums, ko viņa jebkad bija saņēmusi, bija iespēja kļūt par Dieva Dēla patiesās baznīcas locekli, ka viņas krūtīs nebija nekādu baiļu par nākamo dzīvi un ka viņas reliģija tagad pierādījusi savu spēku kā nekad agrāk. . . . Viņa piekodināja saviem dēliem palikt uzticīgiem līdz nāvei, lai viņi kopā ar viņu varētu iegūt labāku augšāmcelšanos. . . . Visu nakti viņai bija gaišs prāts, un piecpadsmit

Pa labi:
prezidents
Džons Teilors.
Augšā: Dens
Džounss.

minūtes pāri četriem nākamajā rītā viņas gars pameta viņas ķermeni mierā, atstājot uz viņas lūpām smaidu.”⁵

Prezidents Džons Teilors (1808–1887):

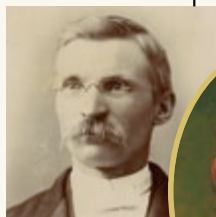
„Cik tas ir mierinoši tiem cilvēkiem, kas tiek aicināti apraudāt dārga drauga zaudējumu nāvē, apzināties, ka mēs atkal ar viņiem tiksimies! Cik uzmundrinoši visiem, kas dzīvo saskaņā ar atklātiem patiesības principiem, iespējams, vēl vairāk to sajūt it sevišķi tie cilvēki, kuriem ir veiksmīga un ražīga dzīve, kas ir izcietuši dienas nastu un karstumu, apzināties, ka nepaies ne ilgs laiks, kad mēs sarausim kapa važas un nāksim ārā kā dzīvas un nemirstīgas dvēseles, lai izbaudītu mūsu uzticamo draugu sabiedrību, lai nekad vairs neciestu nāvi un pabeigtu darbu, ko mums ir uzticējis Tēvs!”⁶

Endrjū Džensons (1850–1941), dāņu imigrants, kurš 1866. gadā ceļoja Endrjū H. Skota kravas ratu grupā no Nebraskas, ASV, uz Jūtu:

„Kad mēs redzējām viņu [mūsu līdzceļinieku] mirstīgās atliekas, apglabātas zemes mātē, tuksnešainās vietās, mēs visi raudājām vai gribējām raudāt; jo doma par dārgu cilvēku apglabāšanu šādā veidā, kad draugiem un radiniekiem nekavējoties jānododas prom, bez cerības jebkad atkal apmeklēt savu mirušo atdusas vietas, bija patiesi skumja un mokoša. . . . Taču viņu kapavietas tiks atrastas, kad Gabriēls pūtīs tauri pirmās augšāmcelšanās rītā. Šie aizgājēji atstāja šo pasauli, kad bija ceļā uz Ciānu. Tas Kungs pasauca viņus mājās, pirms viņi sasniedza savu mērķi; viņiem nebija ļauts skatīt Ciānu, esot miesā; taču viņi saņems godību un priecāsies

Pa labi:
prezidents
Vilfords Vudrafs.
Augšā: Endrjū
Džensons.

viņpasaulē; viņi nomira, kamēr pūlējās paklausīt Dievam un turēt Viņa baušļus, un svētīti ir tie, kas nomirst [Tai Kungā].”⁷
Prezidents Vilfords Vudrafs (1807–1898):

„Bez Kristus evaņģēlija šķiršanās, ko izraisa nāve, ir viena no drūmākajām lietām, ko iespējams apcerēt; taču, tiklīdz mēs saņemam evaņģēliju un uzzinām par augšāmcelšanās principu, nāves radītais drūmums, bēdas un ciešanas lielā mērā tiek paņemtas prom. . . . Apgaismota cilvēka prāts uzzina par mirušo augšāmcelšanos, un viņa garam rodas pamats, kur rast mierinājumu. Pēdējo dienu svētie mūsdienās ir šādā stāvoklī. Mēs tiešām paši zinām, ka neesam neziņā; Dievs mums to ir atklājis, un mēs saprotam mirušo augšāmcelšanās principu un to, ka evaņģēlijs mums atklāj dzīvību un nemirstību.”⁸

Lai uzlabotu lasāmību, dažu vārdu pareizrakstība, pieturzīmju un lielo burtu lietojums ir standartizēts.

ATSAUCES

1. Roberts Eivsons, „Leaves from the Journal of a Boy Emigrant”, *Deseret News*, 1921. g. 12. marts, 4:7; raksts pieejams lds.org/churchhistory/library/

pioneercompanysearch.com.

2. *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smīts* (2010), 52.
3. Joseph W. Young, *Journal*, 1853. g. 6. marts, Baznīcas vēstures bibliotēka, Soltleiksitija,

Viljams Drivers (1837–1920), pionieris, kurš 1866. gadā ceļoja no Anglijas uz Ņujorku, ASV:

„Villijs, mans dārgais bērns, visu nakti bija ļoti slims līdz plkst. 7.30 no rīta, kad tika atbrīvots no savām ciešanām. Dievs lai svētī viņa dārgo dvēseli! Kā viņš mocījās. Viņa nāves cēlonis bija Poultera kunga ratu salūšana Sv. Annas kalnā, Vendsvortā, Sarijā, Anglijā. Ak, kā es sēroju par šo lielo nelaimi. Ak, Kungs, palidzi man ar Savu spēku paciest šo tā, ka tas nāk no Tavas rokas, un stiprini mani, lai es varētu vēl cildenāk un

**Pa labi:
prezidents
Lorenzo Snovs.
Augšā: Viljams
Drivers.**

uzticamāk Tev kalpot, un kaut es varētu dzīvot, lai sagatavotos satikt viņu laimīgākā un labākā pasaulē kopā ar viņa mīļo māsu Elizabeti Meriannu, un kaut es varētu viņus satikt taisno augšāmcelšanās dienā.”⁹

Prezidents Lorenzo Snovs (1814–1901):

„Nākamajā dzīvē mūsu ķermeņi būs slavas pilni un brīvi no slimībām un nāves. Nekas nav tik skaists kā cilvēks — augšāmceltā un slavas pilnā stāvoklī. Nav nekā patīkamāka, kā būt šajā stāvoklī kopā ar savu sievu, bērniem un draugiem.”¹⁰ ■

Jūta; dienasgrāmata pieejama tiešsaistē mormonmigration.lib.byu.edu.

4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 273.

5. „A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*”, skat. Ronalds D. Deniss, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, 2. sēj. (1987), 164–165; vēstule pieejama

mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 50–51.

7. Endrjū Džensona dienasgrāmata, 1866. g. 20. aug., skat. *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 1866. g. 8. okt., Baznīcas vēstures bibliotēka, Soltleiksitija, Jūta, 6; dienasgrāmata pieejama lds.org/churchhistory/library/

pioneercompanysearch.

8. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 82–83.

9. Frenks Draivers Rivs, red., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver* (1942), 42; dienasgrāmata pieejama mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Lorenzo Snovs, *Conference Report*, 1900. g. okt., 63.

**Elders
Rasels M. Nelsons**
no Divpadsmit
apustuļu kvoruma

JĒZUS KRISTUS

misija un kalpošana

*Labākais pierādījums tam, ka dievinām
Jēzu, ir mūsu līdzināšanās Viņam.*

Būdams viens no „Kristus vārda īpašajiem lieciniekiem visā pasaulē” (M&D 107:23), es ticu, ka kalpoju vislabāk, ja mācu un liecinu par Viņu. Vispirms es varētu uzdot to pašu jautājumu, ko Viņš reiz uzdeva farizejiem: „Kā jums šķiet? Kristus, kā dēls Viņš ir?” (Mateja 22:42).

Šie jautājumi bieži nāk prātā, kad es tiekos ar valdību un dažādu reliģisko konfesiju vadītājiem. Daži atzīst, ka „Jēzus bija dižs skolotājs”. Citi saka: „Viņš bija pravietis.” Citi vienkārši Viņu nepazīst. Mums nevajadzētu būt īpaši pārsteigtiem. Galu galā samērā nedaudziem cilvēkiem ir tādas atjaunotā evaņģēlija patiesības, kādas ir mums. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi ir tikai niecīgs mazākums starp tiem, kas sevi uzskata par kristiešiem.

Nefijs pirms daudziem gadsimtiem paredzēja mūsu apstākļus mūsdienās:

„Un notika, ka es redzēju Dieva Jēra Baznīcu, un tās skaits bija neliels . . . ; tomēr es redzēju, ka Jēra Baznīca, kas bija Dieva svētie, arī bija uz visas zemes virsas; un tās vara uz zemes virsas bija neliela. . . .

Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra Baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar Dieva spēku lielā slavā” (1. Nefija 14:12, 14).

Šis taisnīgums, spēks un slava — patiesi, visas mūsu daudzās svētības — nāk no mūsu zināšanām par To Kungu, Jēzu Kristu, no mūsu paklausības un pateicības Viņam un no mūsu mīlestības pret Viņu.

Savas salīdzinoši īsās dzīves laikā šeit, mirstībā, Glābējs izpildīja divus visnozīmīgākos mērķus. Viens no tiem bija Viņa „darbs un [Viņa] slava — īstenot cilvēka

nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus 1:39). Otru viņš izteica ļoti vienkārši: „Jo Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darītu, kā Es jums esmu darījis” (Jāņa 13:15).

Viņa pirmo mērķi mēs pazīstam kā Izpirkšanu. Tā bija Viņa brīnišķīgā misija mirstībā. Senā Amerikas kontinenta iedzīvotājiem augšamcēlies Kungs formulēja Savu misiju:

„Es nācu pasaulē, lai darītu Sava Tēva gribu, tāpēc ka Mans Tēvs Mani sūtīja.

Un Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es varētu tikt pacelts pie krusta; un, pēc tam, kad Es biju ticis pacelts pie krusta, lai Es varētu saistīt visus cilvēkus pie Sevis” (3. Nefijs 27:13–14).

Turpinot Savu sprediķi, Viņš atklāja Savu otro mērķi — būt mums par paraugu: „Jūs zināt to, kas jums ir jādara . . . ; jo tos darbus, ko jūs redzējat Mani darām, jums arī būs darīt” (3. Nefijs 27:21).

Viņa pirmo mērķi es esmu definējis kā Viņa *misiju*. Viņa otro mērķi es vēlētos definēt kā Viņa *kalpošanu*. Apskatīsim šīs divas Viņa dzīves sastāvdaļas — Viņa misiju un Viņa kalpošanu.

Jēzus Kristus misija — Izpirkšana

Viņa misija bija Izpirkšana. Šī bija Viņa un tikai Viņa misija. Tā kā Viņam bija mirstīga māte un nemirstīgs Tēvs, Viņš bija vienīgais, kurš varēja brīvprātīgi atdot Savu dzīvību un atkal to atgūt (skat. Jāņa 10:14–18). Viņa veiktās Izpirkšanas brīnišķīgās sekas bija bezgalīgas un mūžīgas. Viņš izrāva nāves dzeloni un padarīja skumjas par kapu — īslaicīgas (skat. 1. korintiešiem 15:54–55). Viņa pienākums veikt Izpirkšanu bija zināms pat pirms Radišanas un Krišanas. Tai ne tikai vajadzēja nodrošināt visas cilvēces

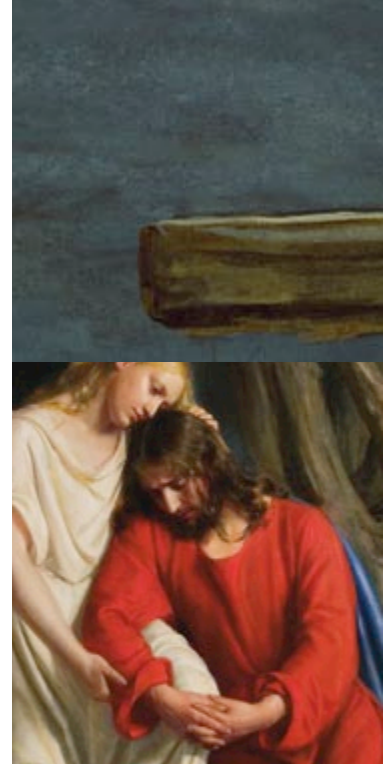
augšamcelšanos un nemirstību, bet arī sniegt mums iespēju saņemt piedošanu par saviem grēkiem — ievērojot Viņa noteiktos nosacījumus. Tādējādi Viņa veiktā Izpirkšana pavēra ceļu vienotībai ar Viņu un mūsu ģimenēm mūžīgi. Šo iespēju mēs uzskatām par mūžīgo dzīvi — lielāko Dieva dāvanu cilvēkam (skat. M&D 14:7).

Neviens cits nevarēja veikt Izpirkšanu. Neviena cits cilvēks, pat visbagātākais un visspēcīgākais, nevarētu izglābt pat vienu dvēseli — pat ne savu (skat. Mateja 19:24–26). Un ne no viena cita cilvēka netiks prasīts vai pieļauts, lai šis cilvēks lietu savas asinis par cita cilvēka mūžīgo glābšanu. Jēzus to izdarīja reizi par visām reizēm (Ebrejiem 10:10).

Kaut arī Izpirkšana tika paveikta Jaunās Derības laikā, notikumi Vecās Derības laikos bieži vien vēstīja par tās nozīmību. Ādamam un Ievai tika pavēlēts nest upurus kā „[līdzību] ar Tēva Vienpiedzimušā . . . upuri” (Mozus 5:7). Kādā veidā? Ar asins izliešanu. No savas pieredzes viņi apliecināja Svētos Rakstus, ka „miesas dvēsele (dzīvība) mīt asinīs” (3. Mozus 17:11).

Ārsti zina, ka tad, kad asinis pārstāj plūst uz kādu orgānu, sākas nepatikšanas. Ja asins plūsma kājā tiek traucēta, var sākties gangrēna. Ja asinis nepieplūst smadzenēm, var notikt trieka. Ja asinis pārstāj normāli plūst pa koronāro artēriju, var sākties sirdslēkme. Ja asiņošana netiek apturēta, iestājas nāve.

Ādams, Ieva un turpmākās paaudzes uzzināja, ka katru reizi, kad viņi lēja kāda dzīvnieka asinis, šis dzīvnieks nomira. Upurēšanas rituālam nederēja *jebkurš* dzīvnieks. Tam vajadzēja būt pirmdzimušajam

SIEVA, REDZI, TAVS DĒLSI | STABAT MATER | DŽEISS TISO © BRUKINAS MUZEJS, BRUKINA, NIJORKA; IELINE: FRAGMENTI NO ĢIEZMAS ĢETZEMANES DĀRZĀ, KARIS HENRIHS BLOHS

Glābējs
sāka
liet
Savas asinis
par visu cilvēci
nevis uz krusta,
kur Izpirkšana
pirmsnāves
agonijā tika
pabeigta, bet
gan Ģetzemanes
dārzā.

no ganāmpulka un bez jebkādas vainas (skat., piemēram, 2. Mozus 12:5). Šie formālie elementi arī simbolizēja nevainojamā Dieva Jēra galīgo upuri.

Ādamam un Ievai tika dots bauslis: „Tādēļ tev būs darīt visu, ko tu darīsi, Dēla Vārdā, un tev būs nožēlot grēkus un piesaukt Dievu Dēla Vārdā mūžīgi” (Mozus 5:8). No tās dienas līdz laiku zenītam dzīvnieku upurēšana tika turpināta kā tēls un atveids Dieva Dēla veiktajai, galīgajai Izpirkšanai.

Kad Izpirkšana bija paveikta, lielais un pēdējais upuris piepildīja Mozus likumu (skat. Almas 34:13–14) un dzīvnieku upurēšana, saskaņā ar ko tika mācīts, ka „miesas [dzīvība] mīt asinīs”, tika izbeigta (3. Mozus 17:11). Jēzus paskaidroja, kā senlaiku upurēšanas rituālu elementi tika ietverti Izpirkšanā un simboliski pieminēti Svētā Vakarēdiena laikā. Vēlreiz pievērsiet uzmanību atsaucēm uz dzīvību, miesu un asinīm:

„Bet Jēzus tiem sacīja: „Patiesi, patiesi Es jums saku: ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa asinis, jums dzīvības nav sevī.

Kas bauda Manu miesu un dzer Manas asinis, tam ir mūžīgā dzīvība, un Es to uzcelšu pastarā dienā” (Jāņa 6:53–54).

Pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Izpirkšanai, visa cilvēce — visi, kas vēlēties, — tiks pestīti. Glābējs sāka liet Savas asinis par visu cilvēci nevis uz krusta, bet gan Ģetzemanes dārzā. Tur Viņš uzņēmās uz Sevis visu, kas jebkad dzīvojuši, grēku nastu. Zem šīs smagās nastas Viņš asiņoja no katras poras (skat. M&D 19:18). Izpirkšana, Jēzum esot pirmsnāves agonijā, tika pabeigta uz Golgātas krusta.

Pravietis Džozefs Smits rezumēja Izpirkšanas nozīmību. Viņš teica: „Mūsu reliģijas pamatprincipi ir apustuļu un praviešu liecība par Jēzu Kristu — ka Viņš nomira, tika apglabāts un trešajā dienā augšāmcēlās, un uzkāpa Debesīs; un viss pārējais, kas attiecas uz mūsu reliģiju, tam ir tikai pielikumi.”¹

Ar īpašām pilnvarām un dziļu pateicību arī es mācu un liecinu par Viņu.

Jēzus Kristus kalpošana — paraugs

Tā Kunga otrais tālejošais mērķis mirstīgajā dzīvē bija kalpot mums par piemēru. Viņa priekšzīmīgā dzīve bija par pamatu Viņa kalpošanai šeit, mirstībā. Tā ietvēra Viņa mācības, līdzības un sprediķus. Tā iekļāva Viņa brīnumus, maigo gādību un pacietību pret cilvēku bērniem (skat. 1. Nefija 19:9). Tā ietvēra arī to, ka Viņš ar lielu līdzjūtību pielietoja priesterības pilnvaras. Tā ietvēra Viņa taisnīgo sašutumu, kad Viņš nosodīja grēku (skat. Romiešiem 8:3) un kad Viņš apgāza naudas mijēju galdus (skat. Mateja 21:12). Tā ietvēra arī Viņa sirdssāpes. Viņu izsmēja, šaustīja un neatzina Viņa paša tauta (skat. Mosijas 15:5) — viens no Viņa mācekļiem Viņu pat nodeva un cits noliedza (skat. Jāņa 18:2–3, 25–27).

Lai cik brīnīšķīga bija Viņa kalpošana, tā nepiemita un joprojām nepiemīt tikai un vienīgi Viņam. Cilvēku skaitam, kas varētu sekot Jēzus paraugam, nav ierobežojumu. Līdzīgus darbus ir veikuši Viņa pravieši un apustuļi, un citi Viņa pilnvarotie kalpi. Daudzi ir pārcietuši vajāšanas Viņa dēļ (skat. Mateja 5:10; 3. Nefijs 12:10). Pat mūsdienās jūs pazīstat brāļus un māsas, kas ir dedzīgi centušies — dažreiz par to samaksājot šausmīgu cenu — lai līdzinātos Tā Kunga paraugam.

Tā tam arī vajadzētu būt. Viņš cer, ka mēs tā rīkosimies. Tas Kungs lūdza mums sekot Viņa paraugam. Viņa mācības ir pilnīgi skaidras:

- „Kādiem vīriem jums jābūt? . . . Tādiem kā Es” (3. Nefijs 27:27; skat. arī 3. Nefijs 12:48).
- „Nāciet Man līdzi, Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem” (Mateja 4:19).

- „Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darītu, kā Es jums esmu darījis” (Jāņa 13:15; skat. arī Jāņa 14:6).

Šie un citi līdzīgi Svēto Rakstu panti netika pierakstīti kā ieteikumi. Tās ir dievišķas pavēles! Mums ir jāseko Viņa paraugam!

Lai rosinātu savu vēlmi sekot Viņam, mēs varētu apsvērt piecus Viņa dzīves aspektus, kam mēs varētu līdzināties.

Mīlestība

Ja es pajautātu, kuru Viņa rakstura īpašību jūs minētu pirmo, es domāju, ka jūs nosauktu mīlestību. Tas iekļautu Viņa līdzjūtību, laipnību, žēlsirdību, ziedošanos, piedošanu, žēlastību, taisnību un citas īpašības. Jēzus mīlēja Savu Tēvu un māti (skat. Jāņa 19:25–27). Viņš mīlēja savu ģimeni un svētos (skat. Jāņa 13:1; 2. tesalonīķiešiem 2:16). Viņš mīlēja grēcinieku, neattaisnojot grēku (skat. Mateja 9:2; M&D 24:2). Un Viņš mācīja mums, kā mēs varam izrādīt savu mīlestību Viņam. Viņš teica: „Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles” (Jāņa 14:15). Tad, lai uzsvērtu, ka Viņa mīlestība nebija *beznosacījuma*, Viņš piebilda: „Ja jūs turēsiet Manus baušļus, jūs paliksiet Manā mīlestībā, itin kā Es esmu turējis Sava Tēva baušļus un palieku Viņa mīlestībā” (Jāņa 15:10; skat. arī M&D 95:12; 124:87).

Vēl viena mūsu Glābēja mīlestības izpausme bija Viņa kalpošana. Viņš kalpoja Savam Tēvam, un Viņš kalpoja cilvēkiem, ar kuriem dzīvoja un strādāja. Mums ir jāseko Viņa piemēram abos šajos veidos. Mums ir jākalpo Dievam, „[jāstaigā] visur Viņa ceļos [un] [Viņš] [jāmīl]” (5. Mozus 10:12; skat. arī 11:13; Jozuas 22:5; M&D 20:31; 59:5). Un mums ir jāamīl savi kaimiņi (savi tuvākie), kalpojot viņiem (skat. Galatiešiem 5:13;

Vīņa mācības, atšķirīgas un pārākas par visu citu skolotāju mācībām, padarīja tas, ka Viņš mācīja patiesības ar mūžīgu nozīmi. Vienīgi Viņš spēja atklāt mūsu dzīves nolūku.

KAUNA SPREDĪKIS, DŽEIMSS TISO, IEĻME: FRAGMENTIS NO GLEZNĀS KRISTUS UN BAGĀTĀJS JAUNEKLIS, HEINRIHS HOFMANS, AR LAIPNU ATĪAUJU NO C. HARRISON CONROY CO.

Mosijas 4:15–16). Mēs sākam kalpot savās ģimenēs. Stiprā mīlestība, kas vieno vecākus ar viņu bērniem, tiek veidota, kalpojot viņiem viņu agrīnajā dzīves periodā, kad viņi ir pilnīgi atkarīgi no saviem vecākiem. Vēlāk dzīvē apzinīgiem bērniem var būt iespēja atmaksāt šo mīlestību, kalpojot saviem dzīves rietu sasniegušajiem vecākiem.

Priekšraksti

Glābēja priekšzīmīgās dzīves otrais aspekts bija Viņa koncentrēšanās uz svētiem priekšrakstiem. Kalpojot Savas mirstīgās dzīves laikā, Viņš nodemonstrēja, cik nozīmīgi ir glābšanas priekšraksti. Viņu kristīja Jānis Jordānas upē. Pat Jānis vaicāja: „Kāpēc?”

Jēzus paskaidroja: „Jo tā *mums* vajag piepildīt visu taisnību” (Mateja 3:15; uzsvērums pievienots). Ne tikai priekšraksts bija būtisks, bet arī Jēzus un Jāņa dotais paraugs.

Vēlāk Tas Kungs ieviesa Svētā Vakarēdiena priekšrakstu. Viņš izskaidroja Svētā Vakarēdiena simbolismu un pasniedza tā svētos simbolus Saviem mācekļiem (skat. Mateja 26:26–28; Marka 14:22–24; Lūkas 24:30).

Arī mūsu Debesu Tēvs deva norādījumus par priekšrakstiem. Viņš teica: „Jums ir jāpiedzimst no jauna debesu valstībā no ūdens un no Gara, un jātop attīrīti ar asinīm, patiesi Mana Vienpiedzimušā asinīm; lai jūs varētu tikt iesvētīti pret visiem grēkiem un baudīt mūžīgās dzīves vārdus šajā pasaulē, un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē, patiesi nemirstīgo godību” (Mozus 6:59).

Tas Kungs, turpinot Savu kalpošanu pēc šīs mirstīgās dzīves, atklāja augstākos paaugstināšanas priekšrakstus (M&D 124:40–42). Viņš ir nodrošinājis šos priekšrakstus Savos svētajos tempļos. Mūsdienās cilvēkiem, kas ir pienācīgi sagatavojušies, tiek izpildīta mazgāšana un iesvaidīšana, un tiek dāvāts endauments (skat. M&D 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). Templī cilvēks var tikt saistīts ar vīru vai sievu, ar priekštečiem un pēcnācējiem (skat. M&D 132:19). Mūsu Skolotājs ir likumu un kārtības Dievs (skat. M&D 132:18). Viņa uzsvars uz priekšrakstiem ir Viņa parauga, ko Viņš mums sniedz, spēcīga daļa.

Lūgšana

Trešais Tā Kunga priekšzīmīgās kalpošanas aspekts ir lūgšana. Jēzus lūdza Savu Debesu Tēvu un arī mācīja mūs,

kā lūgt. Mums ir jālūdz Dievs, Mūžīgais Tēvs, Viņa Dēla, Jēzus Kristus, Vārdā caur Svētā Gara spēku (skat. Mateja 6:9–13; 3. Nefijs 13:9–13; Džozefa Smita tulkojums, Mateja 6:9–15). Man ļoti patīk Tā Kunga īpašā aizlūgšana, kas pierakstīta Jāņa evaņģēlijā 17. nodaļā. Tajā Dēls brīvi sarunājas ar Savu Tēvu Savu mācekļu labā, kurus Viņš mīl. Tas ir spēcīgas un līdzjūtības pilnas lūgšanas paraugs.

Zināšanas

Ceturtais Tā Kunga parauga aspekts ir Viņa dievišķo zināšanu lietošana. Kā minēts iepriekš, daudzi cilvēki, kas nav kristieši, atzīst, ka Jēzus bija dižs skolotājs. Patiesi, Viņš bija dižs skolotājs. Taču kas padarīja Viņa mācības patiesi atšķirīgas no citām? Vai Viņš bija prasmīgs inženierzinātni, matemātikas vai eksakto zinātņu pasniedzējs? Kā šis un citu pasaulu Radītājs (skat. Mozus 1:33), Viņš noteikti būtu varējis tāds būt. Vai arī, būdams Svēto Rakstu Autors, Viņš būtu spējis ļoti labi pasniegt daiļliteratūru.

Viņa mācības, atšķirīgas un pārākas par visu citu skolotāju mācībām, padarīja tas, ka Viņš mācīja patiesības ar *mūžīgu* nozīmi. Vienīgi Viņš spēja atklāt mūsu dzīves nolūku. Vienīgi no Viņa mēs uzzinājam par savu *pirmsmirstīgo* esamību un savu *pēcmirstīgo* potenciālu.

Kādā reizē Dižais Skolotājs pateica Saviem skeptiskajiem klausītājiem, ka viņiem bija trīs liecinieki par Viņu:

- Jānis Kristītājs;
- Jēzus paveiktie darbi;
- Dieva, Mūžīgā Tēva, vārds (skat. Jāņa 5:33–37).

Tad Viņš sniedza ceturto liecību: „Jūs pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani!” (Jāņa 5:39).

Vārds *šķiet* šajā frāzē sākumā var likties nevietā. Taču tas ir ļoti svarīgs tai nozīmei, ko Jēzus centās piešķirt. Viņš zināja, ka daudzi Viņa klausītāji domāja jeb viņiem *šķita*, ka mūžīgā dzīve bija rodama Svētajos Rakstos. Taču viņi maldījās. Svētie Raksti paši par sevi *nevar* dāvēt mūžīgo dzīvi. Protams, Svētajos Rakstos ir rodams spēks, taču šis spēks nāk no paša Jēzus. Viņš *ir* Vārds: *Logos*. Mūžīgās dzīves spēks ir Viņā, kurš „iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie

Dieva, un Vārds bija Dievs” (Jāņa 1:1; skat. arī 2. Nefija 31:20; 32:3). Tad, Viņa skeptiķu stūrgalvīgās nostājas dēļ, Jēzus turpināja un viņus norāja: „Bet jūs negribat nākt pie Manis, lai iegūtu dzīvību” (Jāņa 5:40).

Skolotājs varētu pārplūdināt mūs ar Savām dievišķīgajām zināšanām, taču Viņš to nedara. Viņš godā mūsu rīcības brīvību. Viņš ļauj mums sajūst prieku, kad kaut ko atklājam. Viņš mudina mūs nožēlot savas kļūdas. Viņš ļauj mums sajūst brīvību, kas rodama, pateicoties mūsu labprātīgai paklausībai Viņa dievišķajiem likumiem. Tiešām tas, kā Viņš izmanto Savas zināšanas, sniedz mums lielisku piemēru.

Izturība

Tā Kunga kalpošanas piektais aspekts ir Viņa apņēmība izturēt līdz galam. Viņš nekad nenovērsās no Sava uzdevuma. Kaut arī Viņš piedzīvoja ciešanas, ko mēs nespējam saprast, Viņš nebija glēvulis. Smagu pārbaudījumu laikā Viņš izturēja līdz Sava uzdevuma beigām: Viņš izpirka visas cilvēces grēkus. Viņa pēdējie vārdi, kad Viņš karājās pie krusta, bija: „Viss piepildīts” (Jāņa 19:30).

Pielietojums mūsu dzīvē

Šos piecus Viņa kalpošanas aspektus varam pielietot savā dzīvē. Noteikti labākais pierādījums tam, ka dievinām Jēzu, ir mūsu līdzināšanās Viņam.

Kad mēs sākam apzināties, kas Jēzus ir un ko Viņš ir paveicis mūsu labā, mēs kaut kādā mērā varam saprast pirmā un augstākā baušļa loģiku: „Tev būs To Kungu savu Dievu mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava prāta, un no visa sava spēka” (Marka 12:30). Citiem vārdiem sakot, visam, ko mēs domājam un darām, un sakām, jāsakņojas mūsu mīlestībā pret Viņu un Viņa Tēvu.

Pajautājiēt sev: „Vai ir kāds, ko es milu vairāk par To Kungu?” Tad salīdziniet savu atbildi ar šiem, Tā Kunga noteiktajiem, standartiem:

- „Kas tēvu vai māti vairāk mīl nekā Mani, tas Manis nav vērts.”
- „Kas dēlu vai meitu vairāk mīl nekā Mani, tas Manis nav vērts” (Mateja 10:37).

Viņa priekšzīmīgā dzīve bija par pamatu Viņa kalpošanai šeit, mirstībā. Tā ietvēra Viņa mācības, līdzības un sprediķus. Tā ietvēra arī to, ka Viņš ar lielu līdzjūtību pielietoja priesterības pilnvaras.

Mīlestība pret ģimenes locekļiem un draugiem, lai cik brīnišķīga tā arī nebūtu, kļūst daudz dziļāka, kad balstās uz Jēzus Kristus mīlestību. Vecāku mīlestība pret bērniem, pateicoties Viņam, kļūst nozīmīgāka šajā dzīvē un viņpasaulē. Visas mīlošās attiecības Viņā tiek pacīlātas. Mīlestība pret Debesu Tēvu un Jēzu Kristu dāvā atskārsmi, iedvesmu un motivāciju, lai mīlētu citus cilvēkus cēlākā veidā.

Priekšraksti sniedz iespēju koncentrēties uz kalpošanu mūžības vērtībā. Vecākiem vajadzētu apdomāt, kurš priekšraksts bērnam ir nepieciešams nākamais. Mājskolotājiem vajadzētu domāt par to, kāds piemērots priekšraksts ir nākamais nepieciešams katrā ģimenē, kurai viņi kalpo.

Glābēja *lūgšanas* paraugs mums atgādina to, ka personīgajai lūgšanai, ģimenes lūgšanai un lūgšanu pilnai savu uzdevumu veikšanai Baznīcā vajadzētu kļūt par mūsu dzīves daļu. Tēva gribas zināšana un pildīšana sniedz lielu garīgu spēku un pārliecību (skat. M&D 121:45). Mums jāvēlas būt Tā Kunga pusē.

Zināšanas „par lietām, kādas tās patiesībā ir un par lietām, kādas tās patiesībā būs” (Jēkaba gr. 4:13), ļauj mums rīkoties saskaņā ar patiesiem principiem un patiesu mācību. Šādas zināšanas viesīs pārmaiņas mūsu uzvedībā. Rīcību, ko pretējā gadījumā vadītu kāre un emocijas, aizstās rīcība, ko noteiks saprāts un taisnīgums.

Apņemšanās *izturēt līdz galam* nozīmē to, ka mēs nelūgsim, lai mūs atbrīvo no acinājuma kalpot. Tas nozīmē, ka mēs neatkāpsimies no cienīga mērķa sasniegšanas. Tas nozīmē, ka mēs nekad neatmetīsim cerību par sev mīlu cilvēku, kurš ir novirzījies no pareizā ceļa. Un tas nozīmē, ka mēs vienmēr lolosim savas mūžīgās ģimenes attiecības — pat grūtos slimības, nespējas vai nāves brīžos.

No visas sirds es lūdzu, lai Tā Kunga pārmaiņu ietekme pilnīgi mainītu jūsu dzīvi. Viņa misija un kalpošana var svētīt katru no mums tagad un uz visiem laikiem. ■

No uzrunas svētbrīža 1998. gada 18. augustā Brigama Janga universitātē. Pilns teksts angļu valodā atrodams speeches.byu.edu.

ATSAUCE

1. *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits (2010), 50.*

Lieldienu nedēla

Mūsu Glābēja Jēzus Kristus dzīves pēdējā nedēļā veiktā Izpirkšana iekļāva — Viņa ciešanas Ģetsemanē, Viņa krustā sišanu Golgātā un Viņa augšāmcelšanos no kapa.

Apspriedē, kas bija Debesīs vēl pirms Zemes radišanas, Debesu Tēvs iepazīstināja mūs, Viņa bērņus, ar Savu plānu. Kad Debesu Tēvs izvēlējās Jēzu Kristu, lai īstenotu pestīšanas ieceri, mēs aiz prieka gavilējām (skat. Ījaba 38:7 un Ābrahāma 3:27). Piedzimis Marijai, Bētleme Jēzus dzīvoja nevainojami šķīstu dzīvi. Pateicoties Viņa veiktajai Izpirkšanai, mēs varam atgriezties, lai dzīvotu ar mūsu Debesu Tēvu un iemantotu mūžīgo dzīvi. Jēzus Kristus atgriezies spēkā un godībā, lai būtu uz Zemes Tūkstošgades laikā, un Viņš būs visu cilvēku tiesnesis pēdējā dienā.

Tālāk ir redzami attēli no Bībeles videoierakstiem, kur attēlota Glābēja dzīves pēdējā nedēļa. Jūs varat izlasīt katram attēlam norādītās Rakstu vietas. Lai redzētu pilnu notikumu hronoloģisko apskatu, aplūkojiet Bībeles vārdnīcas četru evaņģēliju tabulu vai Svēto Rakstu ceļvedi. Bībeles videoieraksti ir pieejami biblevideos.lds.org.

ATTĒLI © IRI

*Tieši kā pareģots,
piecas dienas pirms
Lieldienām Jēzus
ieradās Jeruzālemē
ēzeļa mugurā.*

*Cilvēki, atpazīstot
Viņu kā savu Ķēniņu,
sauca „Ozianna” un
ēzeļa priekšā izklāja
savas drēbes un
palmu zarus. (Skat.
Mateja 21:1–11;
Marka 11:1–11;
Cakarijas 9:9).*

Otru reizi Savas laicīgās kalpošanas laikā Jēzus attīrīja tempļa iekšpagalmu. „Manam namam jābūt lūgšanas namam, — bet jūs to padarāt par slepkavu bedri,” Viņš teica naudas mijējiem (Mateja 21:13). Templī pie Viņa nāca daudz aklo un tizlo, un Viņš tos dziedināja. Bet, kad augstie priesteri un rakstu mācītāji redzēja Viņa brīnumus, tie apskaitās un meklēja veidu, kā Viņu iznīcināt. (Skat. Mateja 21:12–17; Marka 11:5–19).

*Jēzus Kristus, Tēva Vienpiedzimušais
Dēls, pazemojās un nāca uz Zemes, lai
atbrīvotu visus cilvēkus no Krišanas.
(Skat. 1. Nefija 11:16–22, 26–33;
Almas 7:10–13).*

Laicīgās kalpošanas pēdējās nedēļas laikā Glābējs sniedza vienas no visvairāk atmiņā paliekošām mācībām, ieskaitot mācītos principus par atraitnes artavu. (Skat. Marka 12:41–44; Lūkas 21:1–4).

Ģetzemanes dārzā Glābējs nometās uz ceļiem un lūdza. Viņa ciešanas par pasaules grēkiem lika Viņam „trīcēt aiz sāpēm un asiņot katrā porā, un ciest gan miesā, gan garā” (M&D 19:18). Drīz Jūda Iskariots un liels bruņotu vīru pulks apcietināja Jēzu un visi mācekļi bēgot atstāja To Kungu. (Skat. Mateja 26:36–56; Marka 14:32–50; Lūkas 22:39–53).

Pēdējās maltītes laikā Jēzus Saviem apustuļiem apsolīja, ka tad, kad Viņš būs prom, viņi saņems Mierinātāju jeb Svēto Garu. Viņš tiem mācīja, lai tie atcerētos Viņu, pieņemot Svēto Vakarēdienu. Vakara noslēgumā Jēzus, būdams Starpnieks, noskaidrēja lūgšanu, kurā Viņš lūdza par mācekļu vienotību. (Skat. Mateja 26:17–30; Marka 14:12–26; Lūkas 22:14–32; Jāņa 13–17).

Pēc nelikumīgas notiesāšanas un nežēlīga soda Jēzus Kristus atļāva Sevi sist krustā, noslēdzot „lielā un pēdējā upura” veikšanu, pateicoties kuram, glābšana ir iespējama visiem Dieva bērniem (skat. Almas 34:14–15). Pirms nakts iestāšanās Jēzus sekotāji noņēma Viņu miesu no krusta, ietina Viņu audeklā kopā ar smaržvielām un ielika Viņu kapā. (Skat. Mateja 27. nod.; Lūkas 23. nod.; Marka 15. nod.; Jāņa 19. nod.).

Pienāca svētdienas rīts, un Marija Magdalēna un citas uzticīgas sievietes ieradās pie kapa, lai turpinātu Jēzus miesas iesvaidīšanu. Viņas redzēja, ka akmens no kapa bija novelts, un divus eņģeļus, kuri paziņoja priecīgas vēstis: „Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies” (Mateja 28:6). Pateicoties tam, ka augšāmceltais Pestītājs uzveica fizisko nāvi, visi cilvēki dzīvos atkal: „Jo, kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti” (1. kor. 15:22). (Skat. Mateja 28. nod.; Marka 16. nod.; Lūkas 24. nod.; Jāņa 20. nod.). ■

Palīdzot bērniem

Džesika Larsena un Merisa Vidisone

Baznīcas periodika

Bērība ir laiks, kad tiek gūtas jaunas priekpilnas pieredzes. Pirmais brauciens ar riteni, skolas apmeklējums vai jauna ēdiena nobaudīšana ir daži no aizraujošajiem piedzīvojumiem, kas veido bērna dzīvi. Mums kā pieaugušajiem ir iespēja palīdzēt bērniem viņu jaunatklājumu gaitās. Mums kā pieaugušajiem Baznīcā arī ir iespēja palīdzēt viņiem augt evaņģēlijā (skat. M&D 68:25). Ko mēs varam darīt, lai būtu droši, ka bērna kristības — pirmā derība, ko cilvēks slēdz ar mūsu mīlošo Debesu Tēvu, — ir skaists un nozīmīgs notikums?

„Mācīt jaunatni ir šis Baznīcas pamatmērķis: no sākuma — mājās un tad — Baznīcā,” mācīja prezidents Boids K. Pekers.¹

Tālāk sniegtajos piemēros vecāki stāsta, kā viņi sagatavoja savus bērnus kristību un konfirmācijas svētajiem priekšrakstiem un derībām.

Mēs sākam savlaicīgi

„Gads, kad katram bērnam paliek septiņi gadi, ir svinību laiks,” stāsta četru bērnu māte Lorija. Viņa ar savu vīru māca saviem bērniem par kristībām no dienas, kad tie piedzimst. Taču, kad katram bērnam paliek septiņi gadi, viņu ģimene uzsāk īpašu sagatavošanos. Katru mēnesi viņu ģimenes mājvakara tēma ir par dažādiem, ar kristībām saistītiem aspektiem — tādiem kā derības un Jēzus piemērs.

Lorija stāsta, ka garīgais vēstījums ir īpaši aizkustinošs mēnesī, kad bērnam ir astotā dzimšanas diena. Viņa bērniem rāda drēbes, kuras tiem bija mugurā, kad tie saņēma vārdu un svētību, kā arī viņa stāsta par dienu, kad tika veikts šis priekšraksts.

Lorija uzsver, ka „tas ir īstais laiks, lai vērstu uzmanību uz tempļa derību svētībām”. „Mācot mēs vienmēr uzsvēram, ka izvēle kristīties ir pirmais solis, lai sagatavotos tempļa svētībām.”

SAGATAVOTIES KRISTĪBĀM

Mēs iesaistām visu ģimeni

Monika, četru bērnu māte, iesaka iesaistīt vecākos bērnus, kad vien tas ir iespējams, lai tie palīdz jaunākiem brāļiem un māsām. Viņa apliecina: „Viņi ir patiesi stiprināti, kad dzird savu pusaugu brāli vai māsu liecinām un dalāmies savā pieredzē.” Lorija vēl piebilst, ka dažreiz viņi aicina tos, kuri gatavojas kristībām, mācīt jaunākos brāļus un māsas tajā, ko tie ir iemācījušies.

Tā ir iespēja dalīties evaņģēlijā

Kad Daniēla meitai palika astoņi gadi, viņš zināja, ka viņa vēlēties, lai kristību dienā kopā ar viņu būtu draugi, kas nav Baznīcas locekļi. Tāpēc viņu ģimene nolēma uzaiņināt uz Alisones kristībām viņas draugus no skolas, kā arī no vietējās apkaimes. Šiem draugiem tika palūgts uz kristībām atnākt ar savu mīļāko pantu no Bībeles. Pēc kristībām Alisone atzīmēja šos pantus savos jaunajos Svētajos Rakstos un maliņā pierakstīja savu draugu vārdus.

„Protams, mēs kā viņas ģimene bijām ļoti iesaistīti šajā dienā. Tomēr mēs arī ļāvām viņai vēlāk kādu brīdi pabūt ar saviem draugiem, lai runātu ar viņiem par savām sajūtām,” stāstīja Daniēls. „Redzēt, kā mūsu bērns rāda pieņemību, bija ļoti aizkustinošs brīdis.”

Mēs sagatavojāmies intervijai ar bīskapu

Kimberlija — māte, kuras bērni tuvojas kristību vecumam, atceras, kā viņa gāja uz bīskapa kabinetu, lai izietu kristību interviju, kad viņai bija astoņi gadi. „Es biju tik ļoti uztraukusies!” Kimberlija dalās pieredzē.

Tagad viņa cenšas parūpēties par to, lai viņas bērni nepieredzētu pārmērīgu satraukumu. Viņa un viņas vīrs runā ar saviem bērniem par interviju ar bīskapu, kā arī uzdod jautājumus par kristībām, imitējot pašas intervijas norisi. Šīs intervijas ne tikai iepazīstina bērnus ar intervijas gaitu — tās arī iedrošina bērnus padziļināti domāt par to, ko viņiem nozīmē kristību derība.

Mums ir brīnišķīga iespēja

Šie vecāki kā viens apgalvo, ka viņi nav darījuši neko pārmērīgu, gatavojot savus bērnus kristībām un konfirmācijai, bet, lai raksturotu to, ko viņi ir mācījuši gadu gaitā, daudzi no viņiem izvēlas apzīmējumus — „rūpīgi” un „konsekventi”. „Mēs pārliecinājāmies par to, ka mūsu bērni saprot, ka šis ir svarīgs solis viņu dzīvē un ka tam ir liela nozīme,” stāsta Kimberlija. „Mēs vienmēr pārliecinājāmies par to, ka tie bijām mēs, kas gatavo viņus, un nevis vienkārši cerējām, ka Sākumskolas skolotāji tos apmācīs.”

Cik brīnišķīga iespēja mums ir dota — palīdzēt bērniem, kurus mēs mīlam, — sagatavoties kristībām un konfirmācijai! Kad mēs to darām, lūgšanu pilni, Tas Kungs būs kopā ar mums, lai padarītu šīs pirmās derības slēgšanas pieredzi par spēcīgu pamatu nākotnes garīgajai izaugsmei. ■

Nākamajās divās lappusēs ir atbildes uz dažiem bērnu jautājumiem par kristībām un konfirmāciju.

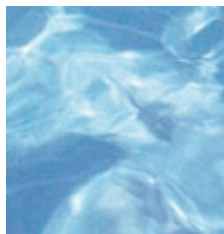
ATSAUCES

1. Boids K. Pekers, „Teach the Children”, *Liahona*, 2000. g. maijs, 16.

Izprast kristības

Merisa Vidisone
Baznīcas periodika

Kas mani kristīs?

Lai kas tevi kristīs, viņam ir jābūt priesterības nesējam — ar pilnvarām rīkoties Dieva Vārdā. Kad Jēzus vēlējās kristīties, Viņš devās pie Jāņa Kristītāja, kuram bija priesterība (skat. Mateja 3:13).

Cilvēks, kas tevi kristīs, saņems atļauju no tava bīskapa vai draudzes prezidenta.

Vai man jābūt pilnībā zem ūdens, lai kristītos?

Jēzus tika kristīts iegremdējoties, kas nozīmē, ka Viņš bija pilnībā zem ūdens un atkal ātri tika izcelts ārā no tā (skat. Mateja 3:16). Tas ir veids, kā tu tiks kristīts. Kristības šādā veidā mums atgādina, ka mēs atstājam savu veco dzīvi aiz muguras un sākam jaunu dzīvi, kas ir veltīta, lai kalpotu Dievam un Viņa bērniem.

Ko es kristoties apsolu?

Kristoties tu noslēdz derību jeb abpusēju vienošanos ar Debesu Tēvu. Tu Viņam apsoli, ka darīsi noteiktas lietas, un Viņš apsola tevi svētīt. Šī derība ir aprakstīta Svētā Vakarēdiena lūgšanās, kuras tiek skaitītas katru svētdienu (skat. M&D 20:77–79). Tu apsoli:

- Atcerēties Jēzu Kristu.
- Pildīt Viņa baušļus.
- Pieņemt Jēzus Kristus Vārdu, tādējādi liekot Viņa darbu pirmajā vietā mūsu dzīvē un darot to, ko vēlas Viņš, nevis to, ko vēlas pasaule.

Ja tu turēsi šo solījumu, Debesu Tēvs apsola, ka Svētais Gars būs kopā ar tevi un ka tavi grēki būs tev piedoti.

Kas ir Svētais Gars?

Svētā Gara dāvana ir viena no Debesu Tēva vislielākajām dāvanām. Tavas kristības ar ūdeni nav pilnīgas, līdz vīrieši, kuriem ir Melhisedeka priesterība, iedod tev svētību un tu saņem Svēto Garu (skat. Jāņa 3:5).

Svētais Gars ir Dievības trešais loceklis. Viņš liecina par Debesu Tēvu un Jēzu Kristu un palīdz mums zināt, kas ir patiesība. Viņš mums palīdz būt garīgi stipriem. Viņš mūs brīdina par briesmām. Viņš mums palīdz mācīties. Svētais Gars var mums palīdzēt sajust Dieva mīlestību.

Ja tu esi konfirmēts Baznīcas loceklis un ja tu izvēlies pareizo, Svētais Gars var vienmēr būt ar tevi.

Kāpēc man ir jābūt vismaz astoņus gadus vecam, lai varētu kristīties?

Tas Kungs māca, ka bērniem nav nepieciešams kristīties, līdz viņi sasniedz vecumu, kad tie spēj saprast atšķirību starp labo un ļauno. Rakstos ir teikts, ka tas notiek astoņu gadu vecumā (skat. Moronija 8:11–12; M&D 29:46–47; 68:27).

Elders
Hairo Mazagardi
no Septiņdesmitajiem

Tempļa pievilkšanas spēks

Tempļis iedvesmo un tūlītēji aizskar daudzu labu cilvēku sirdis.

Pirms es tiku aicināts kļūt par Septiņdesmito otrā kvoruma locekli, mana sieva un es aizvadījām vairākus gadus, kalpojot Kampina un Sanpaulu Brazīlijas tempļos. Abos tempļos es bieži biju izbrīnīts, ka tempļis tik ļoti piesaistīja cilvēku uzmanību, ka viņi apstājās, ienāca un sāka interesēties par to.

Kad viņi ienāca, mēs viņus informējām, ka bez piemērotas sagatavošanās tālāk viņi iet nedrīkst. Tad mēs paskaidrojām tempļa mērķi, dalījāmies dažās evaņģēlija pamatmācībās un aicinājām viņus tikties ar misionāriem. Pats tempļis ir lielisks misionārs, jo iedvesmo un tūlītēji aizskar daudzu labu cilvēku sirdis.

Mana sieva Elizabete un es zinām, cik spēcīgas ir šādas sajūtas no pašu pieredzes. Gandrīz pirms 40 gadiem mans labs draugs un kolēģis, Baznīcas loceklis, nejauši uzsāka ar mums sarunu par evaņģēliju. Vairākas reizes viņš sūtīja misionārus, lai tie mūs apciemotu. Mums patika misionāri, un mēs piekritām piedalīties evaņģēlija apmācībā, taču mēs nebijām patiesi ieinteresēti tajā, ko viņi mācīja.

Tas mainījās 1978. gada oktobrī, kad mans kolēģis uzaicināja dažus draugus, ieskaitot mūs, uz Sanpaulu Brazīlijas Tempļa atvērto durvju dienu. Viņš par saviem līdzekļiem noīrēja vairākus autobusus, lai viņa draugi varētu kopā ar viņu apmeklēt templi aptuveni 50 jūdžu (80 km) attālumā.

Kad Elizabete iegāja kristību telpā, viņa sajuta ko tādu, ko nekad nebija pieredzējusi. Vēlāk viņa saprata, ka bija sajutusi Svēto Garu. Tās bija liela prieka sajūtas viņas sirdī. Tajā brīdī viņa zināja, ka Baznīca ir patiesa un ka tā ir Baznīca, kurai viņa vēlas pievienoties.

Es pieredzēju līdzīgas sajūtas atvērto durvju dienu noslēgumā, kad mūs ieveda saistīšanas telpā un mācīja doktrīnu par mūžīgām ģimenēm. Šī doktrīna mani aizkustināja. Es biju veiksmīgs savā profesijā, taču ilgu laiku savā dvēselē es izjutu tukšumu. Es nezināju, kas šo tukšumu var aizpildīt, taču man bija sajūta, ka tam ir kāda saistība ar ģimeni. Atrodoties saistīšanās telpā, visas lietas manā prātā un sirdī sāka sakārtoties savās īstajās vietās.

Dažu dienu laikā misionāri atkal sazinājās ar mums. Šoreiz mēs bijām ļoti ieinteresēti dzirdēt viņu vēstījumu.

Elderi iedrošināja mūs dedzīgi lūgt par patiesību. Es sapratu, ka tas ir vienīgais veids, kā es *varēju* lūgt. Es zināju, ka nespēšu pieņemt lēmumu pievienoties Baznīcai, ja man nebūs īsta liecība. Es biju uztraucies par to, ka man ir jāuzrunā Debesu Tēvs un jālūdz no Viņa apstiprinājums, taču tanī pašā laikā es nešaubījos, ka Viņš man atbildēs. Es izklāstīju Viņam savas sirds lielās vēlmes un lūdzu, lai Viņš sniedz man atbildi, kas apstiprinātu, ka pievienošanās Baznīcai ir pareizais lēmums.

Nākamajā nedēļā Svētdienas skolā draugs, kurš bija mūs uzaicinājis uz tempļa atvērto durvju dienu, sēdēja aiz manis. Viņš paliecās uz priekšu un sāka runāt ar mani. Viņa teiktie vārdi precīzi atbildēja uz to, par ko es biju lūdzis. Man nebija šaubu, ka Debesu Tēvs runāja ar mani caur viņu. Tajā laikā es biju stingrs un nocietināts vīrietis, taču mana sirds atmaiga, un es izplūdu asarās. Sarunas nobeigumā mans draugs uzaicināja manu sievu un mani kristīties. Mēs pieņēmām uzaicinājumu.

Bija pagājis mazāk par mēnesi pēc mūsu pieredzes Sanpaulu Tempļi, un 1978. gada 31. oktobrī mēs kristījāmies un tikām konfirmēti. Nākamajā dienā mēs piedalījāmies Sanpaulu Tempļa otrajā iesvētību sesijā. Pēc gada mēs atgriezāmies templī kopā ar mūsu diviem dēliem, lai tiktu saistīti kā ģimene. Visi trīs notikumi bija skaistas, atmiņā paliekošas pieredzes. Mēs esam turpinājuši uzturēt šīs sajūtas, gadu gaitā regulāri apmeklējot templi.

29 gadus pēc mūsu kristībām mana sieva un es atkal atradāmies Sanpaulu Brazīlijas Tempļi. Es biju tikko aicināts būt par tempļa prezidentu. Tā mums bija īpaša pieredze — apmeklēt Tā Kunga namu un no jauna izjust tās patīkamās sajūtas, kurām bija tik liela ietekme mūsu pievēršanā.

Tempļis turpina būt par lielu laimes avotu manai sievai un man. Mēs esam cerību pilni, kad redzam jaunu pāri ienākam templī, lai tiktu saistīti kā mūžīga ģimene.

Daudz cilvēku visā pasaulē ir sagatavoti dzirdēt evaņģēlija vēstījumu. Viņi izjūt līdzīgas slāpes, kādas izjutu es pirms 30 gadiem. Tempļis un tā priekšraksti spēj veldzēt šīs slāpes un aizpildīt viņu iekšējo tukšumu. ■

KAUT KAS NEBIJA KĀRTĪBĀ AR MANU LIDMAŠĪNU

Kādu vakaru, kad es vadīju ar cilvēkiem pilnu lidmašīnu, virzoties pa skrejceļu, man bija sajūta, ka laikam kaut kas nav kārtībā ar lidmašīnas vadības iekārtu. Lai pārbaudītu savas radušās aizdomas, es nobraucu no skrejceļa un veicu dažus 360 grādu asus pagriezienus. It kā viss strādāja labi.

Es domāju — uzsākt lidojumu un laikā nogādāt pasažierus viņu galamērķī vai tomēr griezties atpakaļ? Es zināju, ka lidojuma atcelšana radītu lielu aizkavēšanos. Lidmašīnas skrejceļš ir vienvirziena, un man būtu jāgaida dispečera norādījumi, ka ir radusies iespēja un man ir ļauts vadīt lidmašīnu pretēji satiksmes plūsmai.

Tad mums būtu jāgaida apkalpojošais personāls, kas pārbaudītu mūsu lidmašīnu. Lidmašīnas aizkavēšanās varētu sagādāt nepatīkšanas avioliņijai un pasažieriem, kuriem ir jāsatiek cilvēki un jāveic pārsēšanās. Es arī domāju par apkalpes departamenta reakciju, uzziņot, ka manam ziņojumam par lidmašīnas problēmām nav cita pamatojuma kā vienīgi spēcīga iekšējā sajūta.

Kā lidmašīnas kapteinis — es biju atbildīgs par mūsu drošību un nolēmu rīkoties atbilstoši savai iekšējai balsij, un lidojumu atcēlu.

Kad mēs atgriezāmies atpakaļ, es pastāstīju mehāniķim, ka man ir sajūta, ka laikam kaut kas nav kārtībā

ar lidmašīnu, bet es nezīnu — kas tieši. Viņš uzskatīja, ka viss ir kārtībā.

Viņš teica: „Tu noteikti juties nedroši slapjā skrejceļa dēļ.” „Droši vien, ka asfalta virsma bija slidena.” Tomēr viņš piekrita pārbaudīt vadības mehānismu priekšgala ritenim. Pēc pārbaudes viņš lūdza, lai es evakuēju pasažierus, lai viņš var doties ar lidmašīnu testa braucienā.

Kad viņš pēc 30 minūtēm atgriezās, viņš bija ļoti norūpējies. Testa brauciena laikā viņš dzirdēja saraustītu, izmocītu skaņu. Kad viņš jau devās atpakaļ, strauji bremsējot, pazaudēja kontroli pār lidmašīnu un gandrīz noskrēja no skrejceļa.

Detalizēti visu pārbaudot, atklājās, ka iepriekšējā vakarā nebija veikta pienācīga nepieciešamā bremžu apkope. Ja pēc mūsu lidojuma es būtu veicis nosēšanos, bremzes nenostādātu un es pazaudētu kontroli pār lidmašīnu.

Man iedeva lidojumam citu lidmašīnu, un es drošībā nogādāju pasažierus viņu galamērķī ar trīs stundu nokavēšanos.

Es esmu priecīgs, ka ieklausījos Gara čukstos. Es zīnu, ka Gars mūs vadīs, ja vien mēs tieksimies pēc Tā Kunga vadības un ieklausīsimies saņemtajos pamudinājumos. ■

Kreigs Villie., Jūta, ASV

Es domāju par apkalpes departamenta reakciju, uzziņot, ka manām bažām par lidmašīnas problēmām nav cita pamatojuma kā vienīgi spēcīga iekšējā sajūta.

RODOT DZĪVĒ PRIEKU

Kādā reizē es lasīju eldera Ričarda G. Skota, no Divpadsmīt apustuļu kvoruma, Vispārējās konferences runu. Lai arī es biju dzirdējusi un lasījusi šo runu iepriekš, manu uzmanību pievērsa un prātā palika viena frāze.

Dažas stundas vēlāk mani apcietināja mans dēls, kurš kopā ar saviem draugiem dzīvo dzīvoklī. Viņš ir kalpojis misijā un dažus semestrus ir mācījies augstskolā. Viņš nebija pārliecināts par to, kādu izglītību iegūt un kāda būtu viņam piemērotākā karjeras izvēle. Viņš bija neapmierināts, un viņam likās, ka šobrīd studijas bija laika un naudas veltīga tērēšana, tādēļ viņš studijas pārtrauca un sāka strādāt pilnu darba slodzi.

Viņš man pastāstīja, ka viens no viņa draugiem ir ierosinājis, ka viņi varētu doties uz Bahamu vai Karību salām, lai atrastu darbu un dažus mēnešus izprietotos. Mans dēls bija sajūsmā par šo ideju. Es pilnībā sapratu, ka jauniešiem šāda pieredze, kas neprasa lielāku atbildību, varēja likties vilinoša.

Tieši tad prātā atausa spilgtais Eldera Skota vēstījums. Es paņēmu žurnālu *Ensign* un izlasīju savam dēlam: „Jūs esat šeit, uz Zemes, dievišķā nolūkā. Tas nenozīmē bezgalīgi izklaidēties vai nepārtraukti dzīties pēc baudas. Jūs esat šeit, lai izietu pārbaudījumus, lai pierādītu sev, ka varat saņemt papildu svētības, ko Dievs jums ir sagatavojis. Tam ir nepieciešams

pacietības rūdījums” („Finding Joy in Life”, *Ensign*, 1996. g. maijs, 25).

Nebildis ne vārda, mans dēls paņēma žurnālu, aizgāja un izlasīja visu runu. Vēlāk viņš neteica neko vairāk kā vien to, ka piedzīvojumu meklējumos uz salām nedosies.

Galū galā viņš iestājās Policijas akadēmijā un uzsāka ceļu, pateicoties kuram, viņš sastapa savu topošo sievu. Viņi salaulājās Mesas Arizonas Templī un tagad audzina trīs brīnišķīgus bērnus. 2010. gadā mans dēls ieguva bakalaura grādu un patiesi ir „radis dzīvē prieku”.

Manam dēlam piedāvātais piedzīvojums, iespējams, būtu bijusi jauka pieredze, taņī pašā laikā tas varēja apdraudēt viņa garīgumu. Gars aizskar manu sirdi katru reizi, kad es domāju par šo pieredzi.

Es esmu pateicīga par praviešu vārdiem un par saņemto pamudinājumu atsaukties uz runu, kas man palīdzēja dot padomu. Es arī esmu pateicīga, ka mans dēls ieklausījās Tā Kunga vēstnesī un ļāva Garam viņu ietekmēt. Es zinu, ka daudz svētību un sirsnīgā žēlastība ir pār mums, kad mēs klausāmies un sekojam Glābēja un Viņa kalpotāju mācībām. ■

Kārena Rokvuda, Idaho, ASV

Kad mans dēls pateica, ka viens no viņa draugiem ir ierosinājis, ka viņi varētu doties uz Bahamu vai Karību salām un dažus mēnešus tur izprietotos, man prātā atausa Eldera Skota vēstījums.

SAVIENOJUMA TRAUČĒJUMI

Mēs ar vīru kristījāmies Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā 1997. gada martā, kad dzīvojam Krievijas pilsētā Rostova pie Donas.

Kad es studēju Baznīcas doktrīnas, es saņēmu atbildes uz daudziem jautājumiem. Bija interesanti mācīties par pestīšanas ieceri, tostarp kristīšanās konceptu par mirušajiem. Es biju pārsteigta, uzzinot, ka mēs varam kristīties par aizgājušajiem senčiem.

Gadu pēc mūsu kristībām misijas

prezidents uzaicināja mūs sagatavoties tempļa apmeklējumam. Daļa no mūsu gatavošanās bija ģimenes vēstures izpētes uzsākšana. Kādu dienu, kad es domāju par šo darbu, iezvanījās telefons. Tā bija mana vīramāte. Es palūdzu, lai viņa man atsūta sarakstu ar nomirušajiem senčiem no mana vīra ģimenes puses. Viņa bija izbrīnīta un teica, ka kristības par mirušajiem nav Kristus mācība, bet kas tāds, ko mormoņi ir izdomājuši. Es īsti nezināju,

kā viņai atbildēt, jo es tik labi nepārzināju Rakstu vietas, kas norādītu uz šo mācību un atbalstītu to.

Kamēr es domāju par to, kā atbildēt, mūsu saruna pārtrūka. Īsu brīdi es biju neizpratnē par notikušo, taču es noliku klausuli un devos uz savu guļamistabu. Es paņēmu savās rokās Jauno Derību, nometos uz ceļiem un lūdzu Debesu Tēvam, lai Viņš man norāda, kur es varu atrast atbildi.

Es noskaitīju lūgšanu un atvēru Biblii. Man bija sajūta it kā, kāds man būtu pateicis lasīt 29. pantu lappusē, kuru biju atvērusi. Es biju atvērusi 1. vēst. korintiešiem, kur ir aprakstīta kristīšanās par mirušajiem mācība.

Es biju aizkustināta un pārsteigta, ka Debesu Tēvs atbildēja uz manu lūgšanu tieši tajā brīdī. Tā bija brīnišķīga sajūta.

Es daudz un dikti domāju par šo pieredzi, kad pēkšņi atkal iezvanījās telefons. Zvanīja mana vīramāte un jautāja, kāpēc bija pārtrūkusi mūsu saruna. Es viņai atbildēju, ka nezinu, un tad lūdzu viņu atvērt Biblii un lasīt 1. vēst. korintiešiem 15:29.

Pēc dažām dienām nomirušo senču saraksts bija uz mana galda. Mana vīramāte bija izlasījusi Rakstu vietu un tagad ticēja, ka Glābējs caur apustuli Pāvilu mācīja kristīšanās konceptu par mirušajiem.

Dievs ir apsolījis lielas svētības tiem, kuri veic šo glābšanas darbu. Es zinu, ka tā ir patiesība. ■

Seda Melikestijana, Armēnija

Mana vīramāte man pateica, ka kristības par mirušajiem nav Kristus mācība, bet kas tāds, ko mormoņi ir izdomājuši.

KUR ES VARU IEGĀDĀTIES ŠĀDU ŽURNĀLU?

Ceļojot kopā ar ģimeni no Nevadas, ASV, uz Aļasku, ASV, es uzsāku sarunu ar gara auguma, izskatīgu, draudzīgu sievieti ejas otrajā pusē.

Viņa man jautāja, kurp es dodos, un es pastāstīju, ka mēs esam ceļā uz Džūno, Aļasku, lai apciemotu mūsu dēlu un viņa ģimeni. Viņa man pastāstīja, ka ir no Lasvegasas. Tad viņa kļuva emocionāla un piebilda, ka dodas uz Džūno, lai satiktos ar saviem vīra radiem un piedalītos piemiņas pasākumā, kas ir veltīts viņas vīram, ar kuru viņa bija precēta 20 gadus. Viņš nesen bija nomiris no vēža.

Es skatījos uz ejas pretējo pusi un pie sevis nodomāju, kā man ir paveicies, ka es zinu pestīšanas ieceri un esmu Lasvegasas Nevadas Tempļa darbiniece. Es domāju, kā es varu palīdzēt šai sievietei, lai viņa justos labāk.

Pēkšņi pavisam skaidri un precīzi es atcerējos pravieša Džozefa Smita citātu, kuru es biju izdalījusi Palīdzības biedrībā. Kad viņš organizēja Palīdzības biedrību, viņš teica šādus vārdus: „Sievietes nekavēsies sniegt palīdzību svešiniekam; viņas iepildīs eļļu un vīnu bēdu sagrauztā, ievainotā sirdī; viņas nožāvēs bāreņa asaras un liks atraitnes sirdij priecāties” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* [2010. g.], 449. lpp.).

Es vēlreiz paskatījos uz ejas pretējo pusi. Es redzēju svešinieci izmisumā

Es domāju, ko es varu darīt, lai šī sieviete, kuras vīrs nesen ir nomiris, justos labāk.

— atraitni ar ievainotu sirdi. Es atcerējos, ka iepriekš, tajā dienā, biju lasījusi žurnāla *Ensign* 2011. gada jūlija numuru. Tajā bija daži pacilājoši raksti, kas, pēc manām domām, varēja iedrošināt un sniegt mierinājumu.

Es saņēmu drosmi, atvēru žurnālā izvēlēto rakstu un lūdzu viņai to izlasīt. Es viņu cieši vēroju un biju ļoti pārsteigta, ka viņa uzmanīgi izlasīja katru rindiņu. Kad viņa bija beigusi, viņa lasīja vēl citu rakstu.

Bija acīmredzams, ka bija kas tāds no izlasītā, kas aizskāra viņas sirdi. Viņa cieši piespieda žurnālu pie krūtīm, to

apkampjot, un tad noslaucīja asaru no savas acs.

Viņa man vaicāja: „Kur es varu iegādāties šādu žurnālu?” Es viņai teicu, ka viņa to var paturēt. Tad viņa turpināja lasīt.

Kad mēs ieradāmies Džūno, viņa satvēra manu roku, ieskatījās man tieši acīs un teica: „Paldies jums.”

No šīs pieredzes es iemācījos lielisku principu. Mums visapkārt ir svešinieki ar ievainotām sirdīm, kuriem ir nepieciešams laipns, iedrošinošs vārds un kuriem ir jāzina tas, ko mēs, Pēdējo dienu svētie, zinām. ■

Šarona Rēdera, Nevada, ASV

Dažreiz ir jāatsakās no kaut kā laba, lai iegūtu ko labāku.

IZVĒLĒTIES labo daļu,

Metjū D. Flitons

Baznīcas periodika

Reiz Zoltāns Šics no Segedas, Ungārijas, pārsteidza savu kajaku braukšanas treneri, pasakot viņam, ka viņš uz sacensībām Vācijā nebrauks.

Zoltāns teica: „Sacensības bija manā kristību dienā, tāpēc es atteicos.”

17 gadus vecais Zoltāns jau bija uzvarējis daudzās kajaku sacensībās. Ungārijā tas ir populārs sporta veids, un Zoltāns bija sasniedzis labu līmeni — pietiekami labu, lai iespēja kļūt par profesionāli būtu realitāte. Zoltāns ne tikai izlaida vienas sacensības, bet drīz vien viņš no braukšanas ar kajaku atteicās pilnībā. Viņam bija kas labāks darāms.

Braukšana ar kajaku Zoltāns bija nākusi par labu. Gadu gaitā strādājot ar savu treneri, viņš iemācījās pašdisciplīnu, paklausību un darba tikumu. Zoltāns arī bija iemācījies izvairīties no vielām un ieradumiem, kas traucētu viņa sniegumam. Tā nebija viegla, tā bija vientuļa dzīve, un kļūšana par profesionāli nozīmētu lielāku laika ieguldīšanu. Profesionāli trenējas 12 stundu dienā, un tiem ir jāsacenšas svētdienās.

Zoltāns teica: „Braukšana ar kajaku aizņēma lielāko daļu mana laika. Es biju fanātisks. Tādēļ es dzīvē no daudzām lietām atteicos.”

Tādēļ Zoltāns nolēma, ka viņš nevar vienlīdz sevi veltīt evaņģēlijam un braukšanai ar kajaku. 2004. gadā viņš pateica trenerim, ka ar kajaku sportu vairs nenodarbosies.

Agrāk, tajā gadā, misionāri sāka mācīt Zoltāna mammu. Viņš nodarbības nepiedalījās. Viņš negribīgi pieņēma savas mammas uzaicinājumu apmeklēt viņas kristības. Taču, kad viņš ienāca baznīcas telpās, viņš sajuta ko tādu, kas aizskāra viņa sirdi. Zoltāns piekrita tikties ar misionāriem daļēji tāpēc, ka viņš spēja ar viņiem identificēties.

Viņš teica: „Mani ieinteresēja misionāri, jo viņi bija parasti cilvēki, taču dzīvoja pēc augstākiem standartiem.”

Pateicoties tam, ka Zoltāns jau dzīvoja pēc augstākiem standartiem kā kajaka braucējs, viņam bija viegli atzīt evaņģēlija mācības par vērtīgām. Viņš kristījās divus mēnešus vēlāk.

No sākuma viņš domāja, ka varēs turpināt braukt ar kajaku, nepiedaloties sacensībās svētdienās. Taču tāpēc,

ka viņš ir tāda tipa cilvēks, kurš, ja apņemas ko paveikt, vēlas to izdarīt labi, viņš izvēlējās pamest braukšanu ar kajaku pilnībā.

Vienreiz pēc kristībām viņš mēģināja nodarboties ar kajaku hobija līmenī. Viņam atsākot un sacensībās nepiedaloties, treneris viņu lūdza palīdzēt mācīt citus un organizēt braucienus. Taču viņš nevēlējās nodoties kajaku sportam vai jebkādam citam nodarbēm, kas varētu traucēt viņa māceklibai.

Tāpēc Zoltāns nolika savus airus pie malas un veltīja sevi kalpošanai Baznīcā. Šis lēmums atgādina par prezidenta Hovarda V. Hantera (1907–1995) vienu lēmumu, kad viņš laulājās. Prezidents Hanters bija veiksmīgs mūziķis, kas spēlēja daudzus instrumentus. Vakaros viņš spēlēja orķestri, taču kolēģu, ar kuriem viņš kontaktējās, dzīvesveids bija pretrunā ar evaņģēlija standartiem. Tādēļ Prezidents Hanters nolika savus instrumentus malā un tos paņēma tikai dažreiz, lai papildinātu ģimenes dziedāšanu.¹

Zoltānam pietrūkst braukšana ar kajaku, taču viņš apzinājās, ka viņa pieķeršanās kajakam bija pietiekami

Zoltāns Šics no Segedas, Ungārijas, pameta kajaka braukšanu, lai varētu veltīt vairāk laika evaņģēlijam.

liela, un, ja viņš paliktu sportam pārāk tuvu, tā sacenstos un, iespējams, būtu pārāka par viņa pieķeršanos Tam Kungam.

Šo pašu principu var attiecināt uz jebkuru nodarbi, kas liedz mums būt tādiem, kā Dievs to vēlas. Katram no mums dzīvē labāk būtu iztikt bez dažām lietām — pat ja tās ir labas lietas — nekā riskēt ar mūžīgo dzīvi, lai tās iegūtu.

Zoltāns saka: „Baznīca kļuva par manu dzīvi. Zinot, ka ar kajaka braukšanu es iztiku sev nepelnīšu un ka tas būs tikai kā hobijs, man bija viegli no tā atteikties. Tā vietā es vēlējos, lai manas uzmanības centrā ir Debesu Tēvs.”

Zoltāns sāka studēt evaņģēliju ar tādu pašu degsmi, ar kādu viņš veic katru darbu. Viņš uzstādīja mērķi — kalpot misijā. Viņš vēlējās palikt savā valstī un mācīt citus.

Viņš kalpoja Ungārijā un šobrīd strādā vidusskolā par angļu valodas pasniedzēju. Evaņģēlijs joprojām turpina būt viņa prioritāte. Viņš saka: „Ir lietas, kuras mums ir jāatmet, jo tās traucē Dieva nolūkam. Sliktas lietas ir viegli atmet, kad zinām, ka mums to vajadzētu. Mēs bieži neapzināmies, ka mums ir jāatmet kaut kas labs, lai iegūtu ko labāku. Mēs domājam — ja tas nav slikts, mēs aizvien varam turpināt sekot Dieva plānam.” Taču Zoltāns zina, ka mums ir jāatmet labās lietas, ja tās mums traucē sekot plānam, ko Dievs mums ir sagatavojis. ■

ATSAUCE

1. Skat. Eleonora Noela, *Howard W. Hunter* (1994. g.), 81.

„Kā lai es paskaidroju savam draugam vai draudzenei, ka domas par Šķīstības likuma pārkāpšanu ir nepareizas un ļaunas?”

Debesu Tēvs vēlas, lai mēs būtu laimīgi un Svētā Gara cienīgi, tādēļ Viņš mums ir devis baušļus, lai tie mums palīdzētu saglabāt domas, vārdus un rīcību atbilstošās robežās. Šķīstības likums palīdz saglabāt radišanas spēku laulības ietvaros. „Bērniem ir jādzimst laulībā, un tie jāaudzina tēvam un mātei”¹ — tas ir viens no iemesliem, kādēļ Viņš pavēl, lai radišanas spēks tiktu īstenots vienīgi starp vīru un sievu.

Jūs varat dalīties ar saviem draugiem, iedodot brošūru *Jaunatnes morāles stiprināšanai*. Tajā ir norādīti vairāki iemesli, kāpēc ievērot Šķīstības likumu ir pareiza rīcība: „Ievērojot Dieva nosacījumu būt seksuāli šķīstam, tu sagatavo sevi svēto tempļa derību slēgšanai un pildīšanai. Tu sagatavo sevi stipras laulības veidošanai un bērnu laišanai pasaulē, kas piederas mīlošai ģimenei. Tu pasargā sevi no negatīviem emocionāliem pārdzīvojumiem, kas vienmēr seko intīmai tuvībai ārpus laulības”.² Tu arī pasargāsi sevi no smagām slimībām. Paliekot seksuāli šķīstam, tu spēsi būt pārliecināts un patiesi laimīgs, kā arī uzlabosies tava spēja tagad un nākotnē pieņemt pareizus lēmumus.

Templis

Mūsu Debesu Tēvam ir dievišķs nolūks katram no mums, un šis nolūks tiek piepildīts templī. Mums vajadzētu būt cienīgiem ieiet templī, lai mūsu ģimenes varētu tikt saistītas uz mūžību. Mēs atkal dzīvosim ar mūsu Debesu Tēvu, un pats svarīgākais ir tas, ka mums būs nebeidzams prieks, kādu necienīgie nevar pieredzēt.

Alofa M., 18 gadi, Samoa

Laulība un ģimene

Mūs mudina būt seksuāli šķīstiem, lai mēs būtu cienīgi ieiet templī un varētu dzīvot saskaņā ar svētajām derībām. Ja mēs dzīvojam saskaņā ar Šķīstības likumu, mēs nākotnē varēsim izveidot stipru laulību un ģimeni. Sātans vienmēr mūs kārdinās, bet ar lūgšanu, Svētajiem Rakstiem un labiem draugiem mēs varam to pieveikt.

Resti M., 16 gadi, Filipīnas

Negatīvās sekas

Šķīstības likuma pārkāpšanai ir daudz negatīvu seku, taču ne par visām no tām jums tiek mācīts veselības mācības stundās. Šķīstības likuma pārkāpšanas rezultātā jūs savā dzīvē varat pazaudēt Gara klātbūtni, sāpināt savus mīļos un mazināt savu pašnovērtējumu. Es iesaku noskatīties Mormon Messages videoierakstus ar nosaukumu „Chastity: What are the Limits”? (To var atrast youth.lds.org angļu, portugāļu un spāņu valodās).

Matejs T., 17 gadi, Jūta, ASV

Šķīstums un cieņa

Dzīvojot saskaņā ar Šķīstības likumu, mēs paliekam taisnīgi Dieva acīs, mēs cienām sevi un mēs arī palīdzam citiem sevi cienīt. Ja mēs paklausām Šķīstības likumam, mēs apliecinām, ka esam Dieva bērni un mums ir augsti standarti. Mēs izvairīsimies no kļūdām. Ja mēs paklausīsim mūsu Debesu Tēvam, īpaši šī likuma ievērošanā, mūsu dzīve šeit, uz Zemes, un nākamajā pasaulē būs laimīgāka.

Aliana G., 19 gadi, Filipīnas

Šo atbilžu nolūks ir palīdzēt un sniegt plašāku redzējumu, nevis oficiālu Baznīcas doktrīnu skaidrojumu.

Svēta dāvana

Ja radišanas dāvana tiek uzverta vieglprātīgi, tad pret šo dārgo Dieva dāvanu attiecas kā pret parastu lietu. Ja tu pasniedz dāvanu cilvēkam, kurš neuzskata to par neko īpašu, sajūtas nav pārāk patīkamas. Katram cilvēkam pret radišanu ir vienmēr jāattiecas kā pret ko svētu, jo mēs visi esam Dieva tempļi un mums ir jābūt tik tīriem un šķīstiem, kāds ir templis.

Džarons Z., 15 gadi, Idaho, ASV

Vienoti Garā

Kad jūs esat tīri no grēka, jūs būsiet daudz laimīgāki un jūs būsiet svētīti. Mūsu miesa ir kā templis, un Debesu Tēvs „nemīt nešķīstos tempļos” (Almas 7:21). Gars var būt kopā ar mums, kad mēs esam tīri no grēka.

Marianna P., 14 gadi, Arkanzasa, ASV

Svarīgi jautājumi

Atbildiet uz drauga jautājumu, uzdodot dažus pretjautājumus: „Kā būtu, ja jūsu nākotnes laulātais draugs šobrīd jūs vērotu?” Visi cilvēki, par kuriem es esmu dzirdējis, kuri ir pārkāpuši Šķīstības likumu, to ir nožēlojuši. „Kas notiktu, ja bērns, kas jums nākotnē būs, vaicās, vai esat pārkāpis Šķīstības likumu?” Jūsu draugam tagad ir jāizprot Šķīstības likuma svarīgums, pirms dēls vai meita uzdod šādu jautājumu. Jums ir jātur sevi tīru un šķīstu, lai dzīvotu laimīgu, veselīgu dzīvi bez vainas apziņas, ka esat pārkāpis svētu likumu.

Robins K., 13 gadi, Jūta, ASV

Tikumība un šķīstība

Tas Kungs priecājas par tikumību un šķīstību, un visam ir jānotiek tam piemērotā laikā. Šķīstības likums ir Tā Kunga

bauslis. Pateicoties lūgšanai un Gara klātbūtnei, kas ir brīnišķīgs apvienojums, mēs varam zināt, ka būt šķīstam ir svētība.

Selēna R., 18 gadi, Nikaragva

Laulībā

Es saviem draugiem paskaidrotu, ka Šķīstības likuma pārkāpšana ir slikta doma, jo radišanas spēks ir domāts tikai likumīgi laulātiem pāriem. Ja mēs pārkāpjam Šķīstības likumu, mēs savā dzīvē zaudējam Svētā Gara ietekmi.

Augustīna A., 15 gadi, Gana

ATSAUCES

1. „The Family: A Proclamation to the World”, *Liahona*, 2010. g. nov., 129. lpp.
2. *Jaunatnes morāles stiprināšanai* (brošūra, 2012. g.), 35. lpp.

ŠĶĪSTĪBAS LIKUMA PĀRKĀPŠANA RADA NOPIETNU KAITĒJUMU

„Nezūdošās laulības derības ietvaros Tas Kungs ļauj vīram un sievietei paust svētos radišanas spēkus visā pievilcībā un skaistumā Viņa noteiktajās robežās. . . .

Taču Tas Kungs aizliedz šādu intimitātes paušanu ārpus nezūdošās laulības saistībām, jo tas ir pretēji Viņa nolūkam. Svētās laulību derības ietvaros šādas attiecības ir saskaņā ar Viņa plānu. Kad tās tiek pieredzētas jebkādā citā veidā, tas ir pret Viņa gribu. Tas nodara nopietnu emocionālu un garīgu kaitējumu. Lai arī līdzdalībnieki šobrīd neapzinās, ka tā ir realitāte, viņi zinās to vēlāk. Seksuāla netikumība rada barjeru Svētā Gara ietekmei.”

Elders Ričards Dž. Skots, no Divpadsmit apustuļu kворuma, „The Power of Scripture”, *Ensign*, 1994. g. nov., 38. lpp.

NĀKAMAIS JAUTĀJUMS

„Kā man vajadzētu rīkoties, ja skolā tiek uzsākta saruna par tēmu, kas ir pretēja evaņģēlija mācībām, piemēram, abortu?”

Sūtiet savas atbildes līdz 15. maijam pa e-pastu: liahona@ldschurch.org; vai pa pastu:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Atbildes var tikt rediģētas, lai būtu pietiekami lakoniskas un skaidras.

E-pastā vai vēstulē jāiekļauj šāda informācija un atļauja: (1) pilns vārds un uzvārds, (2) dzimšanas datums, (3) biskapija vai draudze, (4) stabs vai apgabals, (5) rakstiska atļauja vai, ja tev vēl nav astoņpadsmit, savu vecāku rakstiska atļauja (pietiek ar e-pastu) publicēt savu atbildi un labas izšķirtspējas fotogrāfija.

Prezidents
Tomass S. Monsons

KĀ KALPOT PRIESTERĪBAS AICINĀJUMOS

Vai jūs esat kādreiz domājuši par cilvēka dvēseles vērtību? Vai jūs esat jebkad domājuši par **potenciālu**, kas ir katrā no jums?

Reiz es apmeklēju staba konferenci, kur mans bijušais staba prezidents Pauls S. Čailds atvēra Mācības un Derību 18. sadaļu un sāka lasīt: „Atcerieties — **dvēseļu vērtība** ir liela Dieva acīs” (10. pants).

Prezidents Čailds tad vaicāja: „Kāda ir cilvēka dvēseles vērtība?” Viņš nevaicāja bīskapam, staba prezidentam vai augstās padomes locekļiem. Tā vietā viņš izvēlējās elderu kворuma prezidentu.

Bija sajūta, ka ir pagājusi mūžība, pirms pārsteigtais vīrietis pārtrauca klusumu un paziņoja: „Cilvēka dvēseles vērtība ir tās **spējā kļūt tādām kā Dievs.**”

Visi klātesošie apdomāja šo atbildi. Prezidents Čailds atsāka savu

vēstījumu, bet es turpināju apsvērt šo iedvesmoto atbildi.

Sasniegt, mācīt, aizskart dārgās dvēseles, kuras mūsu Tēvs ir sagatavojis Viņa vēstījumam, ir liels uzdevums. Gūt panākumus reti kad ir viegli. Parasti pirms tam ir **asaras, pārbaudījumi, uzticība un liecība.**

Dieva kalpi smeļas mierinājumu no Skolotāja apliecinājuma: „Es esmu pie jums ik dienas” (Mateja 28:20). Šis lieliskais apsolījums stiprina jūs, Ārona priesterības brāļi, kas esat aicināti vadītāju amatos diakonu, skolotāju un priesteru kворumos. Tas jūs iedrošina laikā, kad gatavojaties kalpot misijā. Tas jums sniedz mierinājumu brīžos, kad esat zaudējuši drosmi, un tas notiek ar visiem.

„Tādēļ **nepiekūstiet, labu darīdami,**” saka Tas Kungs, „jo jūs ieliekat liela darba pamatu. Un no mazām lietām rodas tas, kas ir liels.

Lūk, Tas Kungs pieprasa sirdi un labu gribu” (M&D 64:33–34). **Pastāvīga ticība, nemainīga uzticība un kvēla vēlme** ir vienmēr raksturojušas tos, kas kalpo Tam Kungam ar visu savu sirdi.

Ja kāds no brāļiem, kas šobrīd mani dzird, jūtas

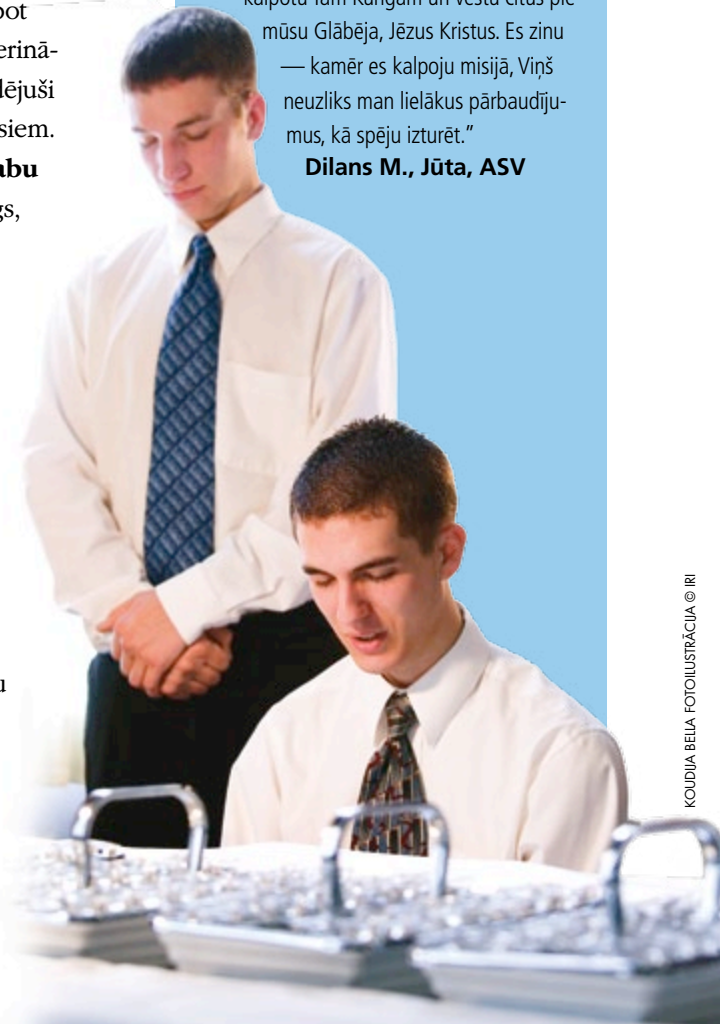
nesagatavots, pat nespējīgs atsaukties aicinājumam kalpot, uzpurēt, svētīt citu cilvēku dzīves, atcerieties patiesību: „**Ko Dievs aicina, Dievs sagatavo.**” ■

No 1987. gada aprīļa Vispārējās konferences uzrunas.

KĀ JŪS ESAT ŠO PIELIETOJIS?

„Zināšanas, ka Dievs mani atbalstīs, palīdz man atcerēties, kāpēc es dodos misijā: lai kalpotu Tam Kungam un vestu citus pie mūsu Glābēja, Jēzus Kristus. Es zinu — kamēr es kalpoju misijā, Viņš neuzliks man lielākus pārbaudījumus, kā spēju izturēt.”

Dilans M., Jūta, ASV

KOUDIA BELA FOTOLIISTRĀCIJA © IRI

APSPRIEDIES AR TO KUNGU

Kad man bija 15 gadi, man patika viena meitene manā skolā, un es vēlējos doties ar viņu uz satikšanos. Viņa bija izskatīga, bet es domāju, vai man vajadzētu doties uz satikšanos pirms 16. dzimšanas dienas. Es atcerējos Almas 37:37, kur ir teikts: „Apspriedieties ar To Kungu visā, ko tu dari, un Viņš tevi virzīs uz labo.” Tieši to es darīju. Pirms lēmuma pieņemšanas es lūdzu un vairākas dienas gaidīju Tā Kunga atbildi.

Kādu dienu baznīcā mans biskaps pasauca mani telpā un aicināja mani nākamajā svētdienā uzstāties. Uzminiet — par kādu tēmu? Neejiet uz satikšanos, kamēr neesat vismaz 16 gadus veci. Man bija sajūta, ka tā ir Dieva atbilde un tā bija noliedzoša. Kā es varētu mācīt ko tādu, pēc kā pats nedzīvoju?

Pateicoties tam, ka es biju apspriedies ar To Kungu, es varēju zināt Tā Kunga gribu savā dzīvē un arī varēju izvairīties no kārdinājuma. Es zinu, ka, ja mēs apspriedīsimies ar To Kungu, Viņš mums pateiks Savu gribu un mēs būsim bagātīgi svētīti.

Eduardo Oliveira,
Seara, Brazīlija

MANA MĪLĀKA RAKSTU VIETA MĀCĪBA UN DERĪBAS 24:8

Kad es sastopos ar pārbaudījumiem, šī Rakstu vieta uzlabo manu pašsajūtu, jo tajā ir teikts: „Es esmu ar tevi, līdz pat tavu dienu galam.” Šo pantu es saprotu šādi: ja es Viņu meklēju, Debesu Tēvs vienmēr būs kopā ar mani līdz manas dzīves beigām.

Alekss Ortizs, Nuevo Casas Grandes,
Meksika

IZPIRKŠANAS SPĒKS

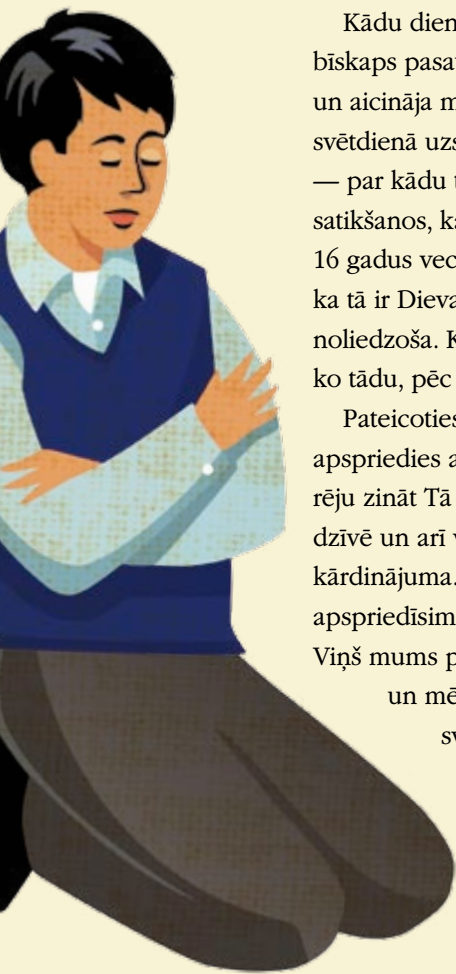
Kad mani mācīja misionāri, galvenā viņu stundu tēma vienmēr bija Jēzus Kristus un Viņa Izpirkšana. Viņi paskaidroja, ka Izpirkšana ir Jēzus Kristus dāvana ikvienam no mums. Tā ir dāvana, kuru mēs varam pielietot savā ikdienas dzīvē, kad saskaramies ar grūtībām vai kad grēkojam. Izpirkšanas spēks pacilā, dziedina un palīdz mums atgriezties uz šaurās jo šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi.

Kad misionāri dalījās ar šo vēstījumu, man bija spēcīga sajūta, kas man liecināja par tā patiesumu, un es nolēmu pievienoties Baznīcai.

Vēlāk es nolēmu kalpot misijā, jo vēlējos palīdzēt citiem uzzināt par šo brīnišķīgo dāvanu. Mācot par Izpirkšanu un daloties tajā, es redzēju, kā citi mainās jaunai dzīvei. Pilnīgas pārmaiņas notika, ne tikai klausoties par Izpirkšanu, bet pielietojot to arī savā dzīvē.

Es zinu, ka Izpirkšana ir patiesa. Kad mēs aicinām tās ietekmi savā dzīvē, neskatoties uz apstākļiem, ar kuriem saskaramies, viss tiks padarīts labāks, un mēs jutīsim prieku.

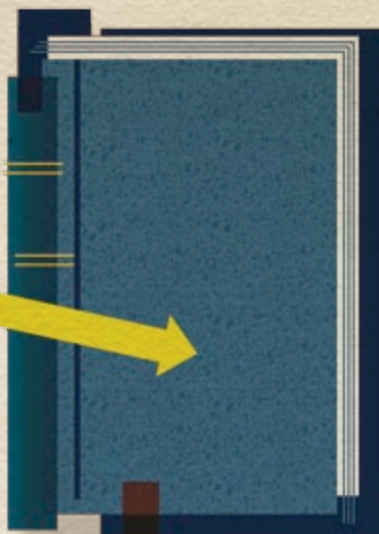
Iloriti Tabureja, Kiribati

Bībele

Mormona Grāmata

KĀDĒĻ, MUMS IR NEPIECIEŠAMA

MORMONA GRĀMATA?

Daži cilvēki jums varētu jautāt, kādēļ mums ir nepieciešama Mormona Grāmata, ja mums jau ir Bībele. Patiesībā Jēzus Kristus liecināja, ka tā notiks (skat. 2. Nefija 29:3). Ir daudz iemeslu, kādēļ Mormona Grāmata ir svarīga mūsu dienās (piem., skat. 2. Nefija 29:7–11). Šeit minēti tikai daži piemēri, kādēļ tā ir tik būtiska.

Vēl viena liecība par Jēzu Kristu

Svētie Raksti mums sniedz paraugu, kā izmantoti vairāki liecinieki, lai Kristus Baznīcā pamatotu patiesību. Mormona Grāmata pievienojas Bībelei kā otrs liecinieks liecībā par Kristu. Elders Marks E. Petersens (1900–1984), no Divpadsmit apustuļu kvoruma, reiz

DIVAS LIECĪBAS

„Bībele ir viena liecība par Jēzu Kristu; Mormona Grāmata ir vēl viena liecība. Kāpēc šai otrai liecībai ir tik izšķiroša nozīme? Šis piemērs var palīdzēt: cik daudz taisnu līniju var novilkt caur vienu punktu uz papīra lapas? Atbilde ir — neskaitāmas. Uz mirkli iztēlojieties, ka šis punkts simbolizē Bībeli un simtiem taisnās līnijas, kas novilkta caur šo punktu, simbolizē Bībeles interpretācijas, un katra no šīm interpretācijām simbolizē citu baznīcu.

Tomēr — kas notiek, ja uz šīs papīra lapas ir vēl viens punkts, kas simbolizē Mormona Grāmatu? Cik daudz taisnu līniju jūs varat novilkt starp šiem diviem punktiem: Bībeli un Mormona Grāmatu? Tikai vienu. Šo divu liecinieku liecību iztur tikai viena Kristus mācību interpretācija.

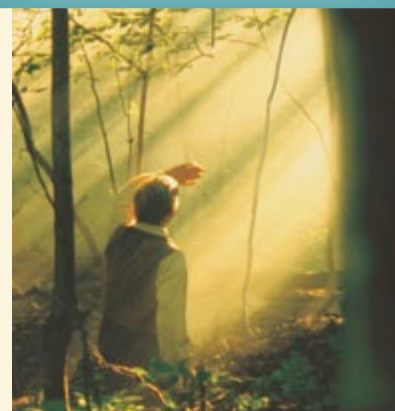
Atkal un atkal Mormona Grāmata darbojas kā apstiprinoša, skaidrojoša, vienojoša liecība Bībeles mācībām.”

Elders Tads R. Kalisters, no Septiņdesmito prezidija, „The Book of Mormon — a Book from God”, *Liahona*, 2011. g. nov., 75.

PIEVIENOJIES SARUNAI

Visu aprīli priesterības kvorumos un Jauno sieviešu, un Svētdienas skolas nodarbībās jūs studēsiet par Atkrišanu un Atjaunošanu (ja jūsu bīskapijai vai draudzei ir jaunie mācību materiāli jūsu valodā). Mormona Grāmatas nākšana klajā bija Atjaunošanas svarīga daļa. Pēc šī raksta izlasīšanas domājiet par to, kā ir mainījusies jūsu dzīve, pateicoties tam, ka jums ir Mormona Grāmata. Jūs varat pierakstīt savas sajūtas dienasgrāmatā un apsvērt iespēju dalīties tajās ar citiem, liecinot mājās, baznīcā vai sociālajos medijos.

teica: „Galvenais iemesls, kādēļ mums ir Mormona Grāmata, ir tas, ka ar divu vai trīs liecinieku muti visas lietas tiks pamatotas. (Skat. 2. kor.13:1.) Mums ir Bībele, mums ir arī Mormona Grāmata. Tās ir divas balsis — divi Svēto Rakstu sējumi — no divām senatnes tautām, kuras šķir liels attālums un kuras abas liecina par Tā Kunga, Jēzus Kristus, dievišķumu.”¹ Prezidents Ezra Tafts Bensons (1899–1994) papildināja: „Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Pats Tas Kungs deva Mormona Grāmatu kā Savu galveno liecību.”²

Evaņģēlija pilnība

Mēs zinām, ka laika gaitā „skaidras un vērtīgas lietas . . . ir bijušas izņemtas” no Bībeles (1. Nefija 13:40). Mormona Grāmata izskaidro Kristus mācību un vēlreiz nes evaņģēlija pilnību uz Zemes (skat. 1. Nefija 13:38–41). Piemēram, Mormona Grāmata palīdz mums zināt, ka kristīšana ir jāizpilda ar iegremdēšanu (skat. 3. Nefijs 11:26) un ka mazus bērnus nav nepieciešams kristīt (skat. Moronija 8:4–26).

Atjaunotās Baznīcas pamats

Džozefs Smits liecināja, ka Mormona Grāmata ir „mūsu reliģijas noslēgākmenis”.³ Zinot to, nešķiet sakritība, ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca tika nodibināta 1830. gada 6. aprīlī, tikai 11 dienas pēc tam, kad 1830.

gada 26. martā Mormona Grāmata bija pieejama publiskai iegādei. Baznīca netika nodibināta līdz brīdim, kamēr tās locekļiem nebija pieejams tās noslēgākmenis — Svētie Raksti.

Svētība mūsu dzīvē

Attiecībā uz Mormona Grāmatu — Džozefs Smits mācīja, ka „cilvēks var nokļūt tuvāk Dievam, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nekā pēc jebkuras citas grāmatas”.⁴ Tai ir spēks mainīt cilvēku dzīvi — tajā skaitā jūsu dzīvi un to cilvēku dzīvi, ar kuriem jūs dalāties Mormona Grāmatā. Prezidents Henrijs B. Airings, pirmais padomnieks Augstākajā Prezidijā, ir liecinājis: „Mormona Grāmatas ietekme uz jūsu raksturu, spēku un drosmi būt par Dieva liecinieku ir neapšaubāma. Šīs grāmatas mācības un varonīgie piemēri jūs pacilās, vadīs un pamudinās. . . . Lūgšanu pilnas Mormona Grāmatas studijas veidos jūsu ticību Dievam Tēvam, Viņa Miļotajam Dēlam un Viņa evaņģēlijam. Tā veidos jūsu ticību Dieva praviešiem — gan senajiem, gan mūsdienu. . . . Tā var jūs pietuvināt Dievam kā neviena cita grāmata. Tā var pozitīvi mainīt dzīvi.”⁵ ■

ATSAUCES

1. Marks E. Petersens, „Evidence of Things Not Seen”, *Ensign*, 1978. g. maijs, 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 204.
3. Džozefs Smits, Mormona Grāmatas ievads.
4. Džozefs Smits, Mormona Grāmatas ievads.
5. Henrijs B. Airings, „A Witness”, *Liahona*, 2011. g. nov., 69–70.

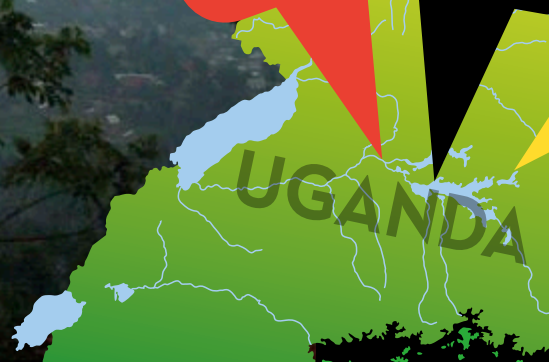
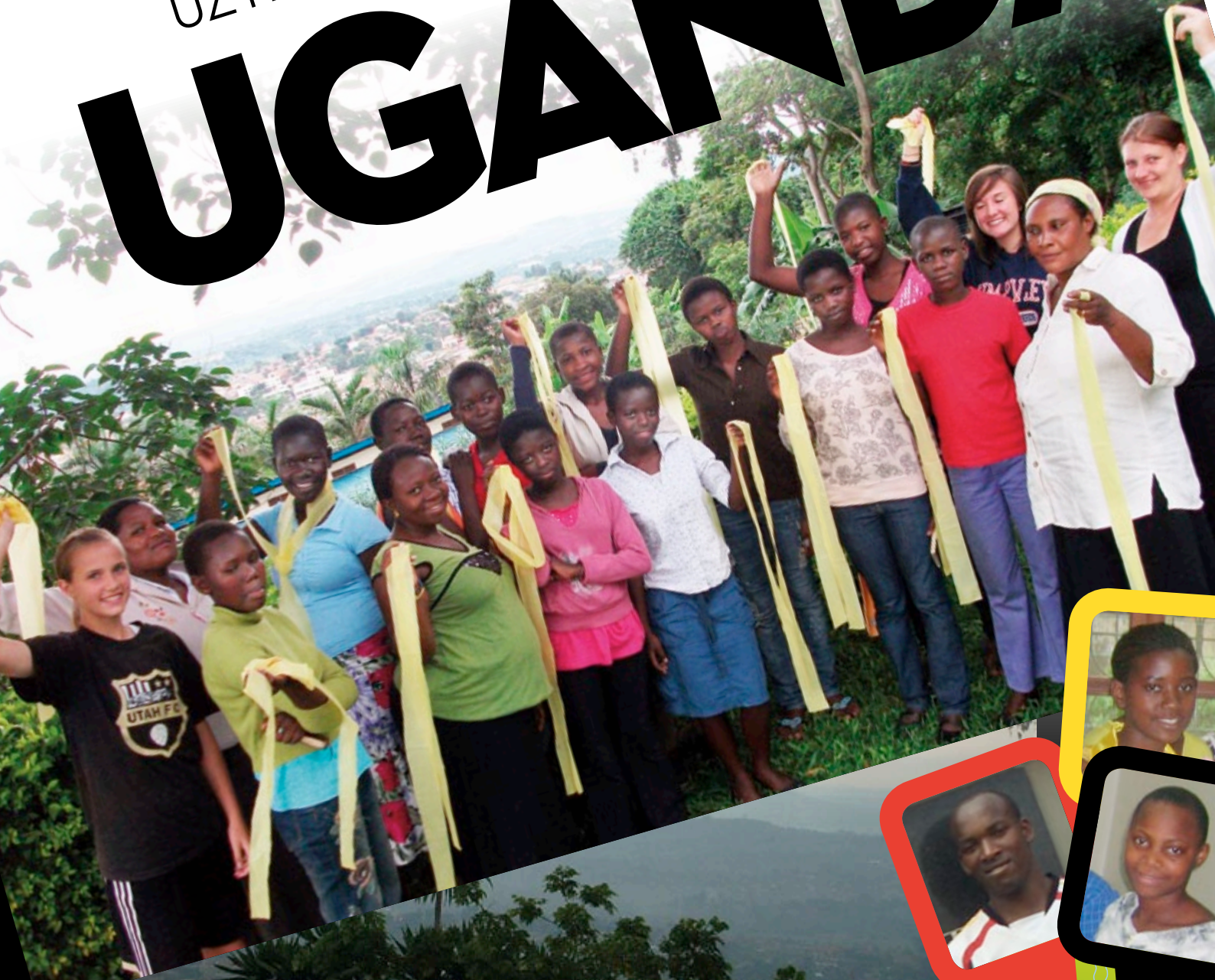

**IZAUGSME
AUGLĪGĀ ZEMĒ:
UZTICĪGIE JAUNIEŠI**

Sindija Smita

UGANDĀ

Pieņemot Jēzus Kristus evaņģēliju un dzīvojot saskaņā ar to, jaunieši Ugandā redz ticību un cerību augam sev apkārt.

Austrumāfrikas centrālajā daļā skaistā Ugandas valsts ir svētīta ar bagātiem cukurniedru un banānkoku pakalniem — un ar jauniem cilvēkiem, kuri ir gatavi pieņemt Jēzus Kristus evaņģēliju un dzīvot saskaņā ar to.

Pirmais stabs Ugandā tika izveidots 2010. gadā. Baznīca strauji aug, katrā bīskapijā un draudzē ir daudz jaunu vīriešu un sieviešu.

Pacelt latīņu, esot par piemēru

Kādas bīskapijas jaunās sievietes ļoti iedvesmoja māsas Eleinas S. Daltones, Jauno sieviešu vispārējās prezidentes, mācības par tikumību: „Tagad ir pienācis laiks, kad katrai no mums ir jāceļas un jāattin karogs pasaulei, aicinot atgriezties pie tikumības.”¹ Jaunās sievietes uzkāpa pakalnā, kas pacēlās virs pilsētas, un pacēla zelta karogus, kas simbolizēja viņu solījumu būt par tikumības piemēriem. Kopā viņas nodziedāja „Tur kalna galotnē” (*Baznīcas dziesmas*, 30. lpp.).

Šīs jaunās sievietes paaugstināja savus personīgos taisnīguma standartus. Viņu paklausība ir stiprinājusi viņu liecības un ietekmējusi citus cilvēkus. Māsa Daltone ir teikusi: „Nekad neovērtējiet par zemu jūsu taisnīgās ietekmes spēku.”² Un šo jauno sieviešu priekšzīme plīvo visai pasaulei kā karogs.

Līdzīgi kā citas jaunās sievietes Ugandā, Sandra uz Baznīcu iet vairāk nekā jūdži, piektdienās palīdz uzkopt lūgšanu namu un sestdienās apmeklē semināru. Darba dienās viņa mostas pirms plkst. 05.00, lasa skolas grāmatas un tad dodas uz skolu, mājās atgriežoties pēc plkst. 18.00. Viņa izlaida vienu skolas gadu finansiālu grūtību dēļ, taču uztver šo izaicinājumu ar pozitīvu attieksmi. „Evaņģēlijs man tiešām ir palīdzējis palikt nelokāmai un nesatricināmai.”

Sandra ir vienīgā Baznīcas locekle savās mājās, taču vecāki atbalsta viņas

Sandra

Augšā: Jaunieši kopīgi apmeklē staba garīgo pasākumu.

Augšā: Sjūzena (centrā), bēgļe Ugandā, atrada mieru evaņģēlijā un atveda uz Baznīcu savus brāļus un māsas un citus bērnus.

Centrā: Šīs bīskapijas jaunajām sievietēm patik pildīt Personības attīstības programmu.

Pa labi: Deniss atteicās no vietas profesionālā futbola komandā, lai sludinātu evaņģēliju. Viņš un citi priesterības kvoruma jaunie vīrieši upurējās un pārvarēja grūtības, lai kalpotu misijā.

kalpošanu Baznīcu, piemēram, palīdzot, kad bīskapija uzkopa vietējā bāreņu nama apkārtni. Viņas ģimene redz, kā evaņģēlijs ir viņai palīdzējis būt stiprai, pat saskaroties ar neatrisinātām problēmām. Domājot par sava spēka avotu, Sandra saka: „Kad es eju uz Baznīcu, es jūtos tā, it kā uzvilktu Dieva ieročus” (skat. Efeziešiem 6:11–17).

Sjūzena, kas pavisam nesen kļuvis par pievērsto, mīl Baznīcu. Viņa

piedzima Dienvidsudānā, bet viņas ģimene devās bēgļu gaitās un tika svētīta satikt misionārus Ugandā. Būdamā bēgļe, viņa evaņģēlijā atrada mieru un aizsardzību. Svētdienās viņa veda uz Baznīcu savus jaunākos brāļus un māsas, kā arī vēl aptuveni 10 bērnus, kuri nav Baznīcas locekļi. Pēc kāda ģimenes locekļa pēkšņas nāves viņa atgriezās Dienvidsudānā, kur viņa gaida, kad viņas apgabalā tiks nodibināta Baznīca. Gan Sjūzena, gan Sandra sastopas ar grūtībām, taču viņas paļaujas uz Dievu un izbauda Jēzus Kristus dzīvā evaņģēlija augļus (skat. Almas 32:6–8, 43).

Upuri, lai kalpotu misijā

Jauni vīrieši Ugandā sāk spēlēt futbolu, būdami mazi zēni, par futbola bumbu izmantojot cieši savītus zarus. Kopš bērna dienām Deniss bija talantīgs futbolists, un vidusskola piešķīra stipendiju, lai viņš spēlētu tās

komandā. Pēc augstskolas pabeigšanas kāda profesionāla komanda viņam piedāvāja algu un dzīvesvietu. Tas bija sapņa piepildījums, bet Deniss zināja, ka visticamāk tas traucēs viņa plāniem doties misijā tajā pašā gadā.

Denisa vēlme darīt sava Debesu Tēva gribu bija tik stipra, ka viņš pat nevēlējās tikt kārdināts, paliekot komandā līdz brīdim, kad pienāktu laiks doties misijā. Daudzi cilvēki apšaubīja viņa izvēli, bet Deniss ir pārliecināts, ka viņš pieņēma pareizu lēmumu — sev un citiem. „Mani divi jaunākie brāļi un mazā māsa nesen bija kristījušies,” viņš saka. „Es nekad nebiju domājis, ka mana māsa uzklausīs evaņģēliju. Kad es redzu, ka Dievs dara brīnumus manā ģimenē, tas man dod spožu cerību nākotnei.”

Denisa bīskapijā jaunie vīrieši katru nedēļu studēja *Shudini Manu evaņģēliju*. Viņi bija kļuvuši par komandu, cieši strādājot kopā ar pilnlaika misionāriem un vedot draugus uz svētdienas sanāksmēm un

citiem pasākumiem, tajā skaitā, uz basketbola un futbola spēlēm darba dienās. Priesterības nesēji bija kristījuši draugus un citus cilvēkus, kurus viņi palīdzēja mācīt kopā ar misionāriem. Vairākus gadus šī jauno vīriešu komanda bija stiprinājusi visu bīskapiju, un četri no viņiem, tostarp Deniss, saņēma aicinājumus kalpot Kenijas Nairobi misijā.

Viņi ievēroja eldera Deivida A. Bednāra, no Divpadsmit apustuļu kворuma, padomu „kļūt par misionāru ilgu laiku pirms misijas pieteikuma iesniegšanas”.³ Viņi to darīja, strādājot kopā kā kворums, kas ir iespējami labākā komanda.

Visi četri misionāri pārvarēja izaicinājumus, lai varētu kalpot misijā. Vilberforss paskaidro: „Es gandrīz biju zaudējis cerību doties misijā [izmaksu dēļ], bet tad es izlasīju Mateja 6:19–20: „Nekrājiet sev mantas virs zemes, . . . bet krājiet sev mantas debesīs.” Tā ar uzcītību un apņēmību es varēju sasniegt savu mērķi — kalpot pilnlaika misijā. Man patīk misionāru kalpošana. Nekas nav labāks, kā vispirms meklēt Debesu valstību.”

Cerība nākotnei

Ugandas jaunieši palīdz celt Dieva valstību šajā valstī ar lielu cerību nākotnei. Lai gan Austrumāfrikā nav tempļa, jaunieši gaida to brīdi, kad viņi salaulāsies templī, kas atrodas lielā attālumā no viņu valsts. Kāds staba pasākums bija veltīts, lai sagatavotos ieiet templī, un noslēgumā staba

prezidija loceklis liecināja: „Dievs jūs mīl. Jūs esat Baznīcas nākotne Ugandā.” Šiem taisnīgajiem jauniešiem jau tagad ir liela ietekme.

Jaunie vīrieši un sievietes Ugandā upurē pasaulīgās lietas to svētību dēļ, kas būs mūžīgas. Viņi ir iedēstījuši ticības sēklu un rūpīgi to kopj (skat. Almas 32:33–37). Kā koks, kas pilns augļu (skat. Almas 32:42), jaunieši daļās ar evaņģēlija prieku šajā auglīgajā zemē. ■

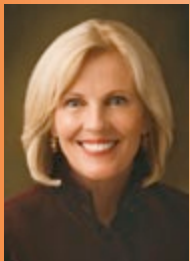
Sindija Smita dzīvoja Ugandā laikā, kad tur strādāja viņas vīrs, un tagad viņi ir apmetušies Jūtas štatā, ASV.

ATSAUCES

1. Eleina S. Daltone, „A Return to Virtue”, *Liahona*, 2008. g. nov., 80.
2. Eleina S. Daltone, *Liahona*, 2008. g. nov., 80.
3. Deivids A. Bednārs, „Becoming a Missionary”, *Liahona*, 2005. g. nov., 45.

Kas ir ĪSTS DRAUGS?

Eleina S. Daltone

Jauno sieviešu vispārējā prezidente

Mūsdienu tehnoloģiski sasaitajā pasaulē drauga definīcija ir mainījusies. Šodien mēs varam domāt, ka mums ir daudz „draugu”. Un tā ir patiesība: mums patīk iespēja būt informētiem un zināt to, kas notiek daudzu mūsu paziņu, kā arī esošo un bijušo draugu un pat to cilvēku dzīvē, kurus mēs neesam satikuši personīgi, bet kurus mēs saucam par draugiem.

Kontekstā ar sociālajiem tīkliem, termins „draugi” bieži vien drīzāk raksturo *kontakts*, nevis *attiecības*. Jums var būt iespēja nosūtīt saviem

„draugiem” ziņu, bet tas nav tas pats, kas attiecības ar cilvēku aci pret aci.

Dažreiz mēs cenšamies *izveidot* draugu sarakstu. Iespējams, mums vajadzētu koncentrēties uz to, lai mēs *paši būtu* draugi.

Ir daudz definīciju, kas skaidro jēdziena „draugs” nozīmi. Es nekad neaizmirsīšu eldera Roberta D. Heilza, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, runu par to, ko nozīmē būt draugam, un par draugu spēcīgo ietekmi mūsu dzīvēs. Viņa dotajai definīcijai bija īpaša ietekme manā dzīvē. Viņš teica:

„Draugi ir cilvēki, kuri palīdz dzīvot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija.”¹ Šajā nozīmē patiesas draudzības būtība ir citas personas augstākā labuma meklēšana. Tas nozīmē likt kādu citu pirmajā vietā. Tas nozīmē būt pilnīgi godīgam, uzticīgam un šķīstam ikvienā rīcībā. Iespējams, draudzības patieso nozīmi atklāj vārds *nodošanās*.

Kad mana meita Emija bija piecpadsmit gadus veca, viņa pieņēma lēmumu, kādus draugus viņa meklēs. Kādu rītu es pamanīju, ka viņas Mormona Grāmatā bija atvērta Almas 48. nodaļa. Viņa bija atzīmējusi pantu, kas raksturo virsnieku Moroniju:

„Moronijs bija stiprs un varens vīrs; viņš bija vīrs ar pilnīgu izpratni. . . .

Jā, un viņš bija vīrs, kas bija stingrs ticībā Kristum” (11., 13. pants).

Malā viņa bija uzrakstījusi: „Es vēlos satikties un apprecēties ar tādu vīrieti kā Moronijs.” Vērojot Emiju un to, ar kādiem jaunajiem vīriešiem viņa kontaktējās un vēlāk — pēc

16 gadu vecuma sasniegšanas — satikās, es varēju redzēt, ka viņa pati bija piemērs šīm īpašībām un palīdzēja citiem īstenot savu lomu kā Dieva dēliem, priesterības nesējiem un nākotnes tēviem un vadītājiem.

Īsts draugs iedvesmo savus biedrus „pacelties mazliet augstāk [un] būt mazliet labākiem”.² Jūs varat palīdzēt cits citam, it īpaši jaunajiem vīriešiem, sagatavoties un kalpot godpilnās misijās. Jūs varat palīdzēt cits citam palikt tikumīgi tūriem. Jūsu taisnīgajai ietekmei un draudzībai var būt mūžīga ietekme ne tikai uz jūsu līdzcilvēkiem, bet arī uz nākamajām paaudzēm.

Glābējs Savus mācekļus sauca par Saviem draugiem. Viņš teica:

„Šis ir mans bauslis, lai jūs viens otru mīlētu, kā Es jūs esmu mīlējis.

Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem.

Jūs esat Mani draugi, ja jūs darāt, ko Es jums pavēlu.

Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nesaprot, ko viņa kungs dara: bet Es jūs esmu saucis par *draugiem*; tāpēc ka visu, ko Es esmu dzirdējis no Sava Tēva, Es jums esmu darījis zināmu” (Jāņa 15:12–15; izcēlums pievienots).

Dzīvojot saskaņā ar Jēzus Kristus evaņģēliju un daloties tajā, jūs pie-saistīsiet cilvēkus, kas vēlēšies būt jūsu draugi — ne tikai kontaktēties sociālo mediju tīklos, bet arī būt tāds draugs, kam piemēru deva Glābējs ar Saviem vārdiem un priekšzīmi. Cenšoties būt draugs citiem un ļaujot savai gaismai spīdēt, jūsu ietekme svētīs daudzu cilvēku dzīves, ar kuriem jūs

kontaktējaties. Es zinu, ka koncentrējoties uz to, lai būtu draugs citiem, kā to definējuši pravieši un Svēto Rakstu piemēri, jūs būsit laimīgi un jūs pozitīvi ietekmēsiet pasauli, un kādu dienu jūs saņemsiet dievišķu apsolījumu par patiesu draudzību, kas minēta Svētajos Rakstos: „Tas pats draudzīgums, kas ir starp mums šeit, būs starp mums tur, tikai tas būs saistīts ar mūžīgo godību” (M&D 130:2). ■

ATSAUCES

1. Roberts D. Heilz, „This Is the Way; and There Is None Other Way”, *Brigham Young University 1981–1982 Speeches* (1982. g.), 67.
2. Gordons B. Hinklijs, „The Quest for Excellence”, *Liahona*, 1999. g. sept., 8.

GALVENĀS ATZIŅAS PAR DRAUDZĪBU

„Izvēlies tādus draugus, kuru ideāli saskan ar tavējiem, lai jūs cits citu stiprinātu un mudinātu dzīvot saskaņā ar augstiem standartiem.

Lai iegūtu labus draugus, pats esi labs draugs. . . .

Tiecoties sadraudzēties ar citiem, nepazemini savus standartus.”

Jaunatnes morāles stiprināšanai (brošūra, 2011. g.), 16. lpp.

Mans **AICINĀJUMS** uz **GLĀBŠANU**

Emersons Hosē da Silva

Būdams jauns vīrietis, es apmeklēju daudzas konfesijas un biju apjucis, jo katra no tām mācīja dažādas Svēto Rakstu interpretācijas. Man nepatika godbijības trūkums, ko atklāju dažās konfesijās, tādēļ es atmetu ar roku centieniem atrast kādu baznīcu, ko varētu apmeklēt.

Vairākus gadus vēlāk mans draugs Kleitons Lima tika kristīts Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā. Viņš man par to neie-minējās, lai gan mēs bijām labi draugi, taču, laikam ritot, es viņā sāku saskatīt pārmaiņas. Svētdienas rītos es parasti devos uz viņa māju, lai kopā spēlētu futbolu, bet viņa nekad nebija mājās. Tā notika divas vai trīs svētdienas pēc kārtas. Beidzot Kleitons man

pateica, ka viņš vairāk nevar spēlēt futbola svētdienās, jo viņš godā Tā Kunga dienu. Es viņam teicu: „Šī baznīca tevi padara traku.”

Kleitons mani uzaicināja apmeklēt baznīcu. Es atteicos, jo es vēl arvien izjutu vilšanos reliģijā kopumā. 10 mēnešus Kleitons kopā ar misionāriem nāca mani mācīt, bet es vienmēr atrunājos vai pateicu, ka esmu pārāk aizņemts. Taču viņš nekad nepadevās.

Kādā jūnija dienā viņš mani uzaicināja apmeklēt Baznīcas dejas. Es viņu ķircināju: „Vai tur būs ēdiens par brīvu un daudz meiteņu?” Smejoties viņš teica — jā!

Man jāatzīst, ka mans vēders bija spēcīgāks par manu vilšanos. Es apmeklēju baznīcu, un man tas ļoti patika. Visi mani laipni uzņēma, es daudz ēdu, un man radās interese apmeklēt

liecību sapulci. Kad es svētdien ieradās Baznīcā, es satiku daudz cilvēku un dzirdēju viņu liecības. Es nebiju lasījis Mormona Grāmatu, bet es jutu Tā Kunga Garu, kad vairāki Baznīcas locekļi liecināja: „Es zinu, ka Mormona Grāmata ir patiesa, ka šī ir Jēzus Kristus Baznīca un ka Džozefs Smits bija Dieva aicināts pravietis.” Es nekad nebiju juties tik labi. Es vēl arvien negribēju satīties ar misionāriem, taču šī liecību sanāksme mani aizkustināja.

Nākamajā nedēļā Kleitons mani atkal uzaicināja uz baznīcu. Es nevarēju iet, jo man bija citi pienākumi. Es varēju saskatīt skumjas viņa sejā, kad pateicu, ka nezinu, vai varēšu aiziet.

Tomēr svētdienas ritā es piecēlos ar vēlmi iet uz baznīcu. Es piecēlos plkst. 6.50, kas bija grūti, sagatavojos un gaidīju, kad atnāks Kleitons. Viņš bija pārsteigts, ieraugot, ka esmu apģērbies un gaidu viņu. Tajā svētdienā bīskaps mācīja par priesterību. Es spēcīgi jutu Garu, un man radās iedvesma — man jāmacās misionāru stundas. Jauno vīriešu sanāksmes noslēgumā es zināju, ka kristīšos.

Kad baznīcas sanāksmes beidzās, es pateicu

Kleitonom: „Es vēlos tikt kristīts!”

Viņš domāja, ka es jokoju. Bet tad viņš teica: „Ja es piezvanišu elderiem, vai tu satiksies ar viņiem?” Es atbildēju apstiprinoši.

Mani mācīja brīnišķīgi elderi. Kad es dzirdēju vēstījumu par Atjaunošanu, man bija vēl spēcīgāks apstiprinājums, ka man vajag kristīties. Taču es pats gribēju uzzināt par Mormona Grāmatas patiesumu. Elderi manā Mormona Grāmatā atzīmēja Moronija 10:3–5 un aicināja mani lūgt un jautāt Dievam, vai tā ir patiesa.

Nākamajā vakarā es atcerējos, ka vēl neesmu lasījis Mormona Grāmatu. Sākot lasīt, es ļoti spēcīgi jutu Garu. Es lūdzu un, pirms biju pabeidzis lūgšanu, zināju, ka Mormona Grāmata ir patiesa. Es esmu pateicīgs Dievam par to, ka Viņš atbildēja uz manu lūgšanu. Es kristījos 2006. gada jūlijā.

Vēlāk es kalpoju Brazīlijas Kujabas misijā, un mans draugs Kleitons kalpoja Brazīlijas Santa Marijas misijā. Mēs darījām to, ko Kleitons darīja manā labā: aicinājām cilvēkus nākt pie Kristus un palīdzējām viņiem pieņemt atjaunoto evaņģēliju, ticot Kristum, nožēlojot grēkus, kristoties un saņemot Svētā Gara dāvanu. Tas patiesi ir ceļš uz glābšanu.

Vienmēr aicināsim savus draugus un radniekus mācīties par šo evaņģēliju, jo Glābējs aicināja ikvienu, sakot: „Nāciet pie Manis” (Mateja 11:28). Es zinu, ka šī ir Jēzus Kristus Baznīca un ka tagad ir laiks aicināt ikvienu nākt pie Viņa. ■

DESMIT VEIDI, KĀ ZINĀT, KA TU ESI KĻUVIS PIEVĒRSTS

Tailers Ortons

Priesterības sanāksmē es uzzināju, ka viens no Ārona priesterības mērķiem ir palīdzēt „kļūt pievērstam Jēzus Kristus evaņģēlijam un dzīvot saskaņā ar tā mācībām”.¹ Es nebiju pārliecināts, ko nozīmē „kļūt pievērstam Jēzus Kristus evaņģēlijam un dzīvot saskaņā ar tā mācībām”. Es jautāju saviem vecākiem un vecākajiem brāļiem un māsām, ko, viņuprāt, tas nozīmē, un mēs kopīgi nonācām līdz vairākiem veidiem, kā saskaņāt, ka tu esi kļuvis pievērsts.

Iespējams, ir arī citi, bet esmu uzskaitījis tos 10 veidus, kurus mēs atklājām. Tā kā pievēršanās ir process dzīves garumā, mums nav tagad jābūt pilnīgiem katrā no šīm jomām, bet tas var mums palīdzēt saprast, vai mēs progresējam.

1. Kad tu esi kļuvis pievērsts, tu ne tikai *zini*, kas tev būtu jā dara, bet tu arī *vēlies* darīt to, kas ir pareizs. Nepietiek ar izvairīšanos darīt nepareizo tikai tāpēc, ka baidies tikt pieķerts vai sodīts. Kad esi patiesi pievērsts, tu tiešām gribi izvēlēties pareizo.

2. Vēl viena pazīme tam, ka esi kļuvis pievērsts, ir tāda, ka tev vairāk nav vēlšanās darīt nepareizo. Tam lielisks piemērs ir anti-nefi-lehijieši. Kad viņi kļuva pievērsti Kristus evaņģēlijam, viņi „stājās derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles” (Mosijas 21:31). Tāpat kā nefijieši, kurus mācīja ķēniņš Benjamīns, viņiem vairs nebija „tieksmes darīt ļaunu” (Mosijas 5:2). Viņi kļuva

patiesi pievērsti Kristus evaņģēlijam, un Sātana kārdinājumiem nebija varas pār tiem.

3. Kad tu esi kļuvis pievērsts, tu vairāk uztraucies, ko par tevi domā Dievs, nevis citi cilvēki. Manā skolā Indonēzijā studenti daudz lieto alkoholu. Dažreiz var būt vilinoši iet ballēties, kad to dara visi citi un uzjautrinās par tevi, jo tu to nedari. Manu brāli daudzas reizes aicināja iedzert un ballēties, bet viņš nekad nepiedalījās — viņš pastāvēja par to, kam ticēja. Tas bija grūti, un viņš daudzus vakarus pavadīja mājās viens pats. Kad

izlaidumā studenti atvadījās, vairāki cilvēki atzina, kā viņus pārsteidza viņa spēja pārvarēt vienaudžu spiedienu un palikt uzticīgam saviem standartiem. Viņi tam pateica, cik ļoti viņu par to apbrīnoja. Viņš parādīja, ka viņš ir kļuvis pievērsts, pārvarot vienaudžu spiedienu.

4. Kad esi kļuvis pievērsts, tu arī visu, ko vari, lai vienmēr dzīvotu saskaņā ar evaņģēliju — ne tikai svētdienās vai tad, kad tas ir ērti, bet — visu laiku. Tava rīcība nemainās atkarībā no tā, ar ko tu esi kopā vai kas tevi vēro. Kad tavi vienaudži

izstāsta cietsirdīgu joku vai vēlas skatīties neķītru filmu, tu tam nepiekrīti nevis tāpēc, ka neviens neskatās; bet gluži pretēji — tu pastāvi par to, kam tu ticī.

5. Kad esi kļuvis pievērsts, tu esi daudz laipnāks un līdzjūtīgāks saskarsmē ar citiem. Tu netiesā, nekritizē un netenko. Tu vairāk rūpējies par citu jūtām, un kļūst dabiski meklēt veidus, kā kalpot un palīdzēt. Ja tu ej pa savas skolas gaiteni un kādam izkrit viņa grāmatas, tev nav pat jādomā, ko darīt. Tu automātiski apstājies, lai palīdzētu.

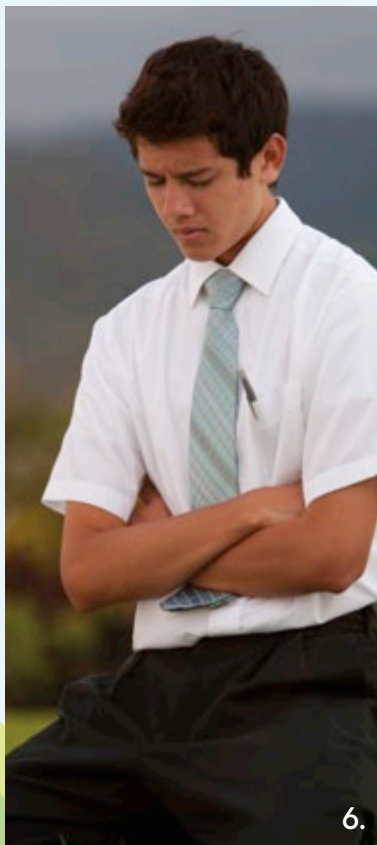
5.

DROŠAIS CEĻŠ UZ LAIMI

„Tas Kungs vēlas, lai Viņa Baznīcas locekļi kļūst pilnībā pievērsti Viņa evaņģēlijam. Tas ir vienīgais drošais ceļš, lai iegūtu garīgu drošību tagad un laimi mūžībā.”

Elders Donalds L. Halstroms, no Septiņdesmito prezidija, „Pievērsti Viņa evaņģēlijam caur Viņa Baznīcu”, *Liahona*, 2012. g. 15. maijs.

6.

2.

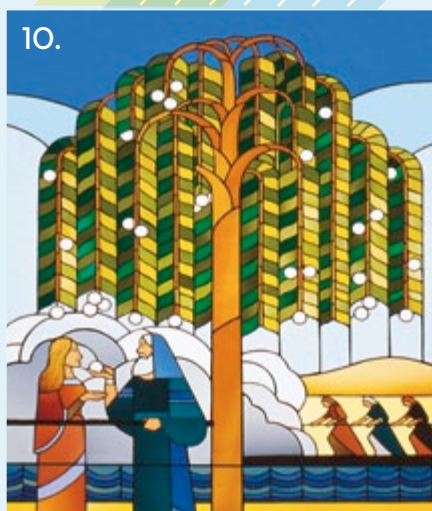
Lai parādītu, ka viņi būs patiesi savai derībai dzīvot saskaņā ar evaņģēliju, jaunpievērstie lamanieši apraka savus ieročus (skat. Almas 24).

6. Kad tu esi kļuvis pievērsts, pieaug tava vēlme lūgt, un lūgšanas laikā tev šķiet, ka tu tiešām sarunāties ar Dievu. Tu vienmēr atvēlēsi laiku lūgšanai, neskatoties uz to, kā tu jūties vai kas notiek tavā dzīvē. Prezidents Ezra Tafts Bensons (1899–1994) mums teica: „Ja mēs nejutāmies tā, ka gribam lūgt, tad mums vajadzētu lūgt tik ilgi, līdz mēs jutām, ka gribam lūgt.”²

7. Kad tu esi kļuvis pievērsts, tu gaidi svētdienu, jo tā ir Sabata diena. Kad svētdiena pienāk, tā vietā, lai domātu: „Ak, šī ir diena, kad es nevaru pavadīt laiku ar saviem draugiem vai iet uz kino,” tu domā: „Lieliski, šī ir diena, kad es varu apmeklēt

baznīcu un koncentrēties uz garīgām lietām, un pavadīt laiku kopā ar savu ģimeni!”

8. Kad esi kļuvis pievērsts, tu ievēro baušļus un nemeklē attaisnojumus, neattaisno savu uzvedību vai necenties iet pa slideno ceļu. Tu necenties pārbaudīt robežas; tu vienkārši ievēro baušļus, jo zini, ka tas ir labāks ceļš.

9. Kad esi kļuvis pievērsts, tu gaidi iespēju maksāt desmito tiesu. Tu to uztver kā privilēģiju un uzskati, ka 10 procenti nav tik daudz, it īpaši salīdzinājumā ar svētībām un gandarījumu, ko tu iegūsti. Šīs svētības ir daudz vērtīgākas par tavu samaksāto naudu.

10. Kad tu kļūsti pievērsts, tev ir spēcīga vēlme palīdzēt citiem uzzināt par patiesību un laimi, ko tu esi atradis. Labs piemērs no Svētajiem Rakstiem ir Lehija sapnis, kurā viņam bija spēcīga vēlšanās dalīties ar gardajiem dzīvības koka augļiem ar savu ģimeni. Kad viņš nobaudīja šo augli, viņa pirmā doma nebija paņemt vairāk sev, bet meklēt savu ģimeni, lai arī tā varētu nobaudīt augli un iegūt to pašu laimi (skat. 1. Nefija 8:12).

Kopsavilkumā — tu zini, ka esi kļuvis pievērsts tad, kad sāc dzīvot saskaņā ar augstāko likumu — Jēzus Kristus evaņģēliju. Tu dzīvo stingrā paklausībā, taču pareizu iemeslu vai labas motivācijas dēļ. Tu dzīvo saskaņā ar evaņģēliju visos savas dzīves aspektos. Tu pilnībā dzīvo saskaņā ar evaņģēliju nevis tāpēc, ka tā vajag, bet tāpēc, ka tu to gribi. Tu esi laimīgāks un jaukāks cilvēks, un tu vēlies kļūt par tādu cilvēku, kādu tevi vēlas redzēt Debesu Tēvs. Tu vēlies būt kā Jēzus Kristus un sekot Viņa priekšzīmei. Kad tu kļūsti par tādu cilvēku, tu patiesi esi kļuvis pievērsts. ■

Tailers Ortons dzīvo Džavē, Indonēzijā.

ATSAUCES

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010. g.), 8.1.3.
2. Ezra Tafts Bensons, „Pray Always”, *Liahona*, 1990. g. jūn., 4.

SMAGS DARBS IR TĀ VĒRTS

Tu būsi pārsteigts par to, ko tu vari sasniegt,
ja vien turpināsi censties.

(Skat. Jaunatnes morāles stiprināšanai [brošūra, 2012. g.], 40-41.)

Vecmammās Denijas mazais

misionārs

Emilija Marija Guimarāesa Korrea

„Kad cilvēks runā ar Svētā Gara spēku, Svētā Gara spēks to nes cilvēku bērnu sirdīs” (2. Nefija 33:1).

Vitors kopā ar savu mammu un māsu dzīvoja vecmammās Denijas mājās. Vitora vecmamma saslima un daudzu nedēļu garumā nevarēja izkāpt no gultas. Viņai bija vientuļi vienai savā istabā.

Vitors nolēma, ka viņš varētu sastādīt vecmammai Denijai kompāniju. Katru dienu, kad viņš atgriezās mājās no skolas, viņš vecmammās istabā ienesa *Liahonas* izdevumu un lasīja viņai stāstus no bērnu lapām.

Kad viņš bija izlasījis visus *Liahonas* izdevumus, kas bija viņa ģimenei, viņš sāka lasīt priekšā Mormona Grāmatu un Biblii. Vecmamma Denija nebija Baznīcas locekle, taču viņai patika klausīties, kā Vitors lasa viņai priekšā. Viņa priecājās mācīties par evaņģēliju.

Vecmamma uzdeva daudz jautājumu. Ja Vitors nezināja kādu atbildi, viņš vaicāja Sākumskolas skolotājai vai meklēja Svētajos Rakstos.

Vecmamma sauca Vitoru par savu mazo misionāru.

Vecmamma Denija pateica Vitoram, ka viņa no tā ir ļoti daudz mācījusies. Viņa apsolīja, ka viņa pēc atveseļošanās kopā ar Vitoru apmeklēs baznīcu. Tas, ko viņa bija iemācījusies, lika viņai vēlēties atveseļoties un vairāk studēt evaņģēliju.

Kad vecmamma bija vesela, viņa turēja savu solījumu. Viņa kopā ar Vitoru devās uz baznīcu, lai vairāk uzzinātu par to, ko viņš bija viņai mācījis. Nebija ilgi jāgaida, līdz vecmamma kristījās un tika konfirmēta. Vitors bija viņai palīdzējis uzzināt, ka evaņģēlijs ir patiess.

Kad Vitors pieauga, viņš kļuva par pilnlaika misionāru Bostonas Masačūsetsas misijā.

Pirms došanās misijā viņš devās uz templi — kopā ar vecmammu Deniju. ■

Emilija Marija Guimarāesa Korrea dzīvo Federālajā apgabalā, Brazīlijā.

Elders M. Rasels Balards

No Divpadsmit apustuļu kvoruma

Divpadsmit apustuļu kvoruma locekļi ir Jēzus Kristus īpašie liecinieki.

Kāpēc Baznīcai ir tik garš nosaukums?

Pats Jēzus Kristus deva nosaukumu Savai Baznīcai (skat. Mācība un Derības 115:4).

Vārdi *Jēzus Kristus Baznīca* paziņo, ka šī ir Viņa Baznīca.

Pēdējo Dienu Svēto paskaidro, ka šī ir tā pati Baznīca, kuru

nodibināja Jēzus Kristus, kad Viņš dzīvoja uz Zemes, tikai tā ir atjaunota šajās pēdējās dienās.

Svētie nozīmē, ka mēs sekojam Viņam un cenšamies pildīt Viņa gribu.

Mūsu Baznīcas locekļi tiek saukti

par *mormoņiem*, jo mēs ticam Mormona Grāmatai, taču, kad vien tas ir iespējams, mums vajadzētu lietot Baznīcas pilno nosaukumu. ■

No „The Importance of a Name”, Liahona, 2011. g. nov., 79.–82. lpp.

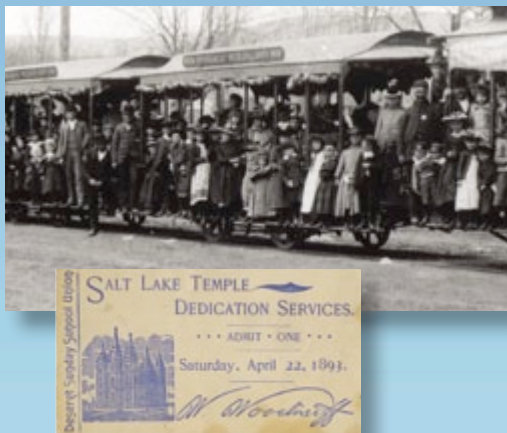
Darsija Džensena

Kad 1893. gadā tika pabeigts Soltleikas Tempļis, Pēdējo dienu svētie liksmoja. Bija nepieciešami 40 gadi, lai uzceltu šo templi. Tā kā bērni bija ziedojuši naudu, lai palīdzētu uzcelt šo templi, prezidents Vilfords Vudrafs nolēma novadīt piecas īpašas iesvētīšanas sesijas, kuras varētu apmeklēt bērni.

Šodien tempļi ir visā pasaulē, un bērni vēl joprojām palīdz godināt tempļu pabeigšanu. Paskatīsimies, kā bērni piedalījās tad un tagad. ■

Darsija Džensena dzīvo Kalifornijā, ASV.

Uz Soltleikas Tempļa iesvētīšanu ieradās vairāk nekā 12 000 bērnu. Šie bērni no Šugarhausas bīskapijas atbrauca ar vilcienu.

Šī biļete atļāva bērniem līdz 16 gadu vecumam apmeklēt **Soltleikas Tempļa** īpašās iesvētīšanas sesijas. Apustuļi un Augstākais Prezidijs uzrunāja bērnus tempļa iekšelpās.

Katru nedēļu, kamēr tiek celts **Gilbertas Arizonas Tempļis**, Sākumskolas bērni no Gilbertas Arizonas Hailendas staba ir noteikuši mērķi kalpot kādam cilvēkam savās bīskapijās.

Godināsim tempļus!

Dažreiz tempļus iesvēta atkārtoti pēc to pārveidošanas. Sākumskolas bērni dziedāja un nesa gaismiņas uzvedumā, godinot **Ankoridžas Aļaskas Tempļa** atkārtotu iesvētīšanu.

Kad tika uzcelts **Sandjego Kalifornijas Tempļis**, Sākumskolas bērni no Mehiko pagatavoja krāsainu grīdas segu templim. Augstākie pilnvarotie stāvēja uz šīs grīdas segas, kamēr iesvētīšanas laikā notika stūrakmens iemūrēšana.

Sākumskolas bērni no Manitobas, Kanādā, brauca trīs stundas uz **Ridžainas Saskačevanas Templi**, lai pieskartos tā sienām un apņēmtos kādu dienu ieiet tajā.

Sākumskolas bērni **Kijevas Ukrainas Tempļa** atvērto durvju dienu laikā sveica viesus, dziedot dziesmu „Es mīlu skatīt templi”.

Vairāk nekā 800 Sākumskolas bērni no Rietumāfrikas dziedāja „Es esmu Dieva bērns” kultūras pasākumā pirms **Akras Ganas Tempļa** iesvētīšanas.

Sākumskolas bērni dziedāja prezidentam Gordonam B. Hinklijam, kad viņš atbrauca, lai iesvētītu **Abas Nigērijas Templi**.

Katram templim ir stūrakmens, kas parāda, kurā gadā templis ir iesvētīts. Iesvētīšanas laikā Augstākie pilnvarotie nostiprina šo stūrakmeni ar javu. Aizeks B., 9 gadi, palīdzēja uzklāt javu **Kanzassitijas Misūri Tempļa** stūrakmenim.

Jautājumi un atbildes par templi

Kāpēc mums ir templi?

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas templi ir svētas vietas, kur mēs mācāmies mūžīgas patiesības un piedalāmies svētos priekšrakstos.

Kādas ir tempļa iekšelpas?

Tempļi ir mierpilna, godbijīga un skaista vieta. Tempļa iekšelpās viss ir tīrs un kārtīgs. Visi ir ģērbusies baltos tērpos un runā klusā balsī.

Kas notiek tempļos?

Sieva var tikt saistīta ar savu vīru, un bērni var tikt saistīti ar saviem vecākiem. Saistīšana ļauj ģimenēm būt kopā uz mūžību. Templi vīrieši

un sievietes saņem arī garīgu svētību dāvanu, kuru sauc par endaumentu. Viņi var arī saņemt endaumentu un būt saistīti to cilvēku vietā, kuri nomira, nenoslēdzot tempļa derības.

Kas vēl notiek tempļos?

Bez saistīšanas un endaumenta templi notiek arī citi priekšraksti. Cilvēki var tikt kristīti un konfirmēti to cilvēku vietā, kuriem nebija iespējas pievienoties Baznīcai dzīves laikā. Kad tev paliek 12 gadi un tu esi cienīgs ieiet templī, tev var būt iespēja tikt kristītam un konfirmētam par tiem, kas nomira bez evaņģēlija.

Kas notiks, ja mana ģimene nav bijusi templī?

Debesu Tēvs pazīst un mīl tevi un tavu ģimeni. Viņš vēlas, lai ikviens saņemtu tempļa priekšrakstu svētības. Dzīvo cienīgi, lai ieietu templī. Jau tagad uzstādi mērķi, ka tu saņemsi endaumentu un kādu dienu salaulāsies templī. Tavs Debesu Tēvs svētīs tevi un tavu ģimeni. ■

„Mani jaunie draugi . . . , vienmēr paturiet templi savā redzeslokā. Nedariet neko tādu, kas jūs atturētu no ieiešanas pa tā durvīm un no svēto un mūžīgo svētību baudīšanas.”

Prezidents Tomass S. Monsons, „The Holy Temple — A Beacon to the World”, *Liahona*, 2011. g. maijs, 93.

Mūžīgā ģimene

(Vienkāršota versija)

Vārdi: Ruth Muir Gardner
Mūzika: Vanja Y. Watkins

Sirsnīgi ♩ = 80-96

1. Dzī - vo - ju jau - kā ģi - me - nē, Cits ci - tam mī - ļi mēs.
2. Mā - cī - šos Die - vam pa - klau - sīt Jau no pa - šas ma - zot - nes,

Vē - los es dzī - vot mū - ži - ģi ar sa - vu ģi - me - ni!
Mū - ži - ģi lau - lāts lai reiz tik - tu Die - va temp - lī es.

Piedziedājums

Mū - ži - ģi va - ru dzī - vot es ko - pā Ar sa - vu ģi - me - ni. Tas

Kungs man ce - ļu rā - dīs, svē - tī - bu šo dos Caur Sa - vu lai - mes ie - ce - ri, Caur

Sa - vu lai - mes ie - ce - ri.

Vārdi un mūzika © 1980 IRI. Apdare © 2012 IRI. Visas tiesības saglabātas.
Dziesmu atļauts pavairot nekomerciālai lietošanai baznīcā un mājās.

Jēzus Kristus atjaunoja Savu Baznīcu pēdējās dienās

Tu vari izmantot šo nodarbību un aktivitātes, lai labāk apgūtu šī mēneša Sākumskolas tēmu.

Iedomājies, ka tu dodies dārgumu meklējumos. Kur tu meklēsi dārgumus? Kā tu tos atradīsi? Vai tur būs dārgumu lāde? Kas būs tajā iekšā?

Dažas dārgumu lādēs ir skaistas rotaslietas un vērtīgas monētas. Taču kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem — mums ir dārgumi, kas ir vēl vērtīgāki: Jēzus Kristus evaņģēlijs.

Daudzi cilvēki nezina par šo dārgumu, tādēļ viens no mūsu pienākumiem ir dalīties tajā ar tik daudziem cilvēkiem, cik vien iespējams.

Pēc tam, kad Jēzus un Viņa apustuļi nomira, dažas svarīgas evaņģēlija mācības un priekšraksti tika pazaudēti vai izmainīti, tajā skaitā kristīšanās,

priesterības pilnvaras, tempļi, dzīvie pravieši un Svētais Vakarēdiens.

Visi šie evaņģēlija dārgumi tika atjaunoti caur pravieti Džozefu Smitu. Debesu Tēvs un Jēzus Kristus parādījās Džozefam Smitam Svētbirzī, kad viņš lūdza, lai uzzinātu patiesību.

Vēlāk Džozefs saņēma zelta plāksnes un pārtulkoja tās kā Mormona Grāmatu. Mormona Grāmata ietver mācības, kuras mēs augstu vērtējam, jo tās izskaidro patiesības, kas reiz tika pazaudētas. Pateicoties šim evaņģēlija patiesībām, mēs saņemam daudz svētību.

Kas tie par vērtīgiem dārgumiem! ■

SVĒTO RAKSTU PANTS UN DZIESMA

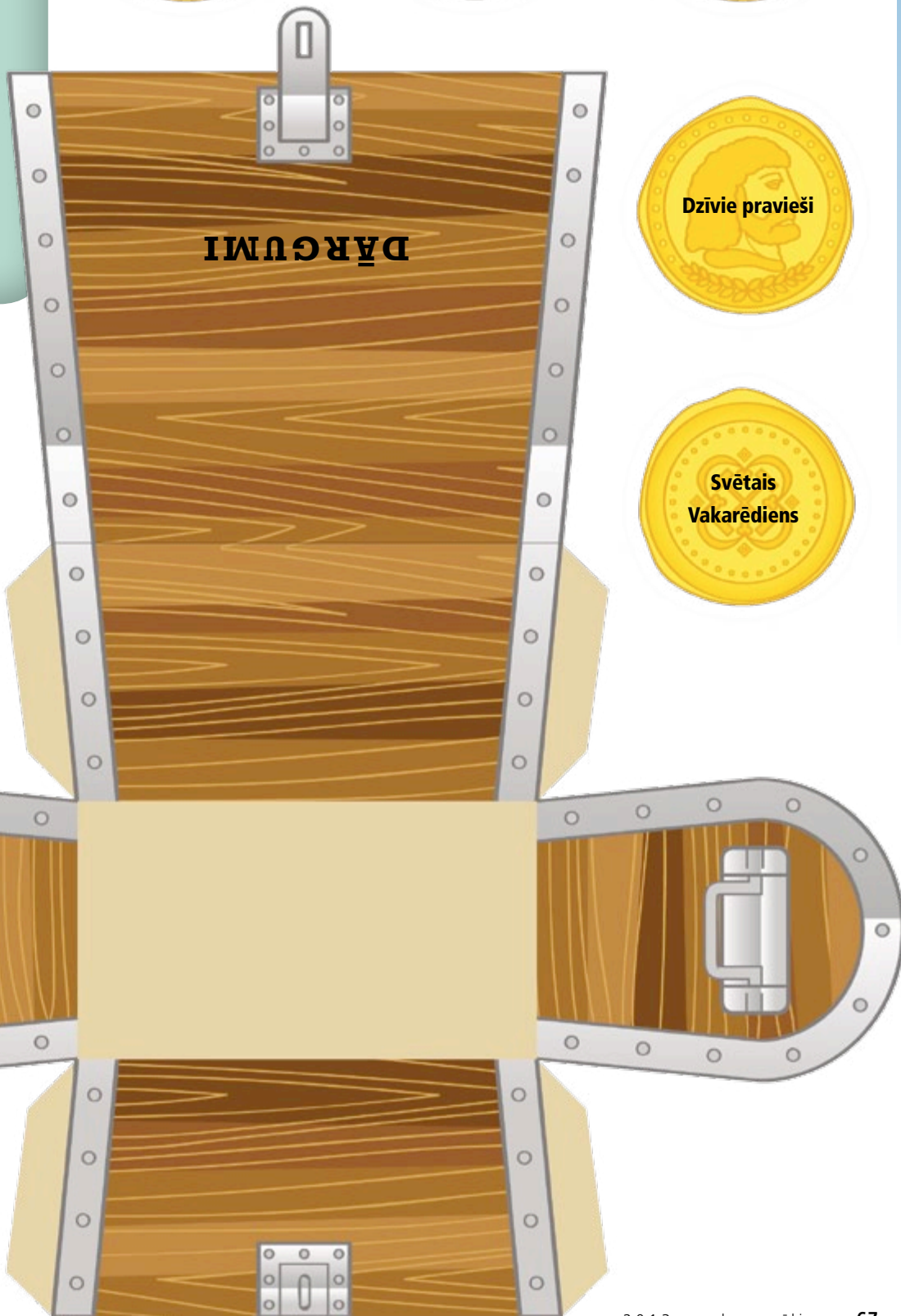
- Mācība un Derības 35:17
- „The Sacred Grove”, *Children’s Songbook*, 87 (vai cita dziesma par evaņģēlija Atjaunošanu)

PARUNĀSIM

Dalies, kā Jēzus Kristus evaņģēlija dārgumi svēta savu ģimeni.

IZGATAVO EVAŅĒLIJA DĀRGUMU LĀDI

Izgriez un saloki dārgumu lādi, kā norādīts zīmējumā lapas apakšā. Izgriez monētas, kas uzskaita dažus no dārgumiem, kurus tev dod evaņģēlijs, un ieliec tās lādē. Bieži aplūko šos dārgumus, lai atgādinātu sev par evaņģēlija svētībām.

Kur Baznīca tika organizēta?

Džena Pinbrou

Baznīcas žurnālu departaments

Nāc mums līdzi, lai izpētītu svarīgu vietu Baznīcas vēsturē!

Ja Megija un Lilija E. vēlas redzēt, kur sākotnēji tika nodibināta Baznīca, viņām nav tālu jāmeklē. Tas ir blakus lūgšanu namam Fajjetā, Ņujorkas štatā, kur viņas katru svētdienu iet uz baznīcu!

Baznīca netika nodibināta baznīcas ēkā, bet gan guļbaļķu namā.

1829. gadā pravietis Džozefs Smits bija tur apmeties kopā ar Vitmeru ģimeni. Oriģinālais nams vairāk nepastāv, taču šī guļbaļķu būda atrodas tieši tajā pašā vietā.

Baznīcas ēkā, kur Megija un Lilija iet uz baznīcu, ir apmeklētāju centrs, kurā ir izstāde par Vitmeru namu un tiem īpašajiem notikumiem, kas tur norisinājās. ■

1. Šeit Džozefs Smits pabeidza tulkot Mormona Grāmatu.

2. Ārpusē, netālu no šī nama, trīs vīrieši redzēja eņģeli Moroniju un zelta plāksnes. Viņus sauc par Trīs lieciniekiem, jo viņi liecināja, ka redzēja šīs plāksnes. Jūs varat atrast viņu liecības Mormona Grāmatas sākumā.

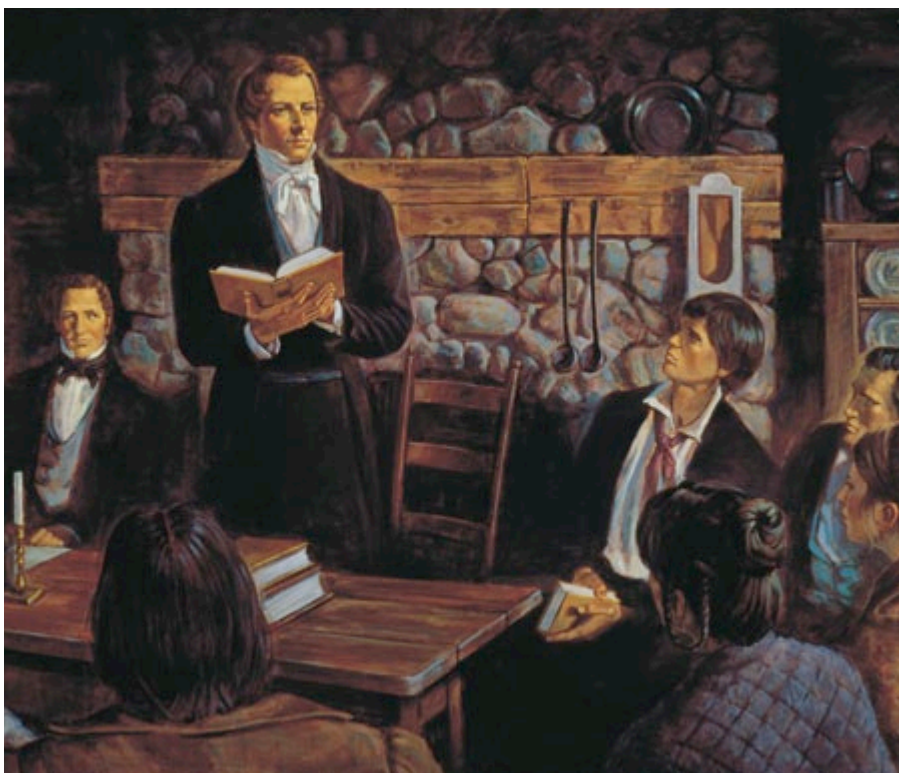
KRISTĪBAS TAD UN TAGAD

Megija, 11, un Lilija, 9, tika kristītas baseinā blakus tai vietai, kur tika kristīti pirmie Baznīcas locekļi.

Abas meitenes bija ļoti sajūsminātas par kristīšanos. Kad pienāca Lilijas kārta tikt kristītai, viņai bija intervija ar bīskapu. „Viņš man vaicāja, vai man ir liecība par pravieti un vai es maksāju desmito tiesu,” Lilija teica.

Abām meitenēm ir labas atmiņas par savu kristību dienu. „Kad es iznācu no ūdens, man bija sajūta, ka es varu paveikt jebko,” Megija teica.

Abas meitenes saņēma dienasgrāmatas, lai viņas varētu pierakstīt savas sajūtas par šīm īpašajām dienām.

3. 1830. gada 6. aprīlī aptuveni 60 cilvēku ieradās uz īpašu sanāksmi. Džozefs Smits oficiāli nodibināja Baznīcu, un tika svētīts un izdalīts Svētais Vakarēdiens. Tā bija pirmā Svētā Vakarēdiena sanāksme!

4. Tieši pēc šīs sanāksmes Džozefa Smīta vecāki un vairāki citi cilvēki tika kristīti brīvā dabā.

Makss un Mija izglābj dienu

Kriss Dīvers, Teksasa, ASV

Makss gatavojās spēlēt supervaroni. Viņš uzvilka savu sarkano kreklu. Viņš aplika savu supervaroņa apmetni. Tad viņš aizgāja uz savas mazās māsas istabu.

„Nāc, Mija,” teica Makss. „Jesim glābt dienu!”

Makss un Mija iegāja viesistabā. Viņi ieraudzīju grozu, kas bija pilns ar drēbēm.

„Vai jūs man palīdzēsiet?” vaicāja mamma.

„Labi,” Makss teica. „Tad mēs varēsim iet glābt dienu.”

Makss un Mija palīdzēja mammai salocīt visas drēbes un nolikt tās vietā.

Tad Makss uz grīdas ieraudzīja dažus netīrumus. „Savāksim visus netīrumus,” teica Makss. „Tad mēs varēsim iet glābt dienu.”

Makss un Mija traucās pa māju.
Viņi uzkopa visus netīrumus,
kurus varēja atrast.

Viņi redzēja, ka mamma slauka
virtuves grīdu. „Mēs tev varam
palīdzēt,” Makss teica.

Mija turēja liekšķeri, kamēr
Makss slaucīja grīdu.

„Tagad iesim glābt
dienu,” Makss teica.

Mamma apskatīja
tīro māju. Tad viņa
apskāva Maksu un Miju.
„Es domāju, jūs jau to
izdarījāt!” ■

JĒZUS STAIGĀ PA ŪDENS VIRSU

„Un kad mācekļi Viņu redzēja pa jūras virsu staigājam, tie izbijās un sacīja: „Tas ir spoks.” Un tie brēca aiz bailēm.

Bet Jēzus tūdaļ tos uzrunāja un sacīja: „Turiet drošu prātu, Es tas esmu! Nebīstieties!”” (Mateja 14:26–27.)

BAZNĪCAS JAUNUMI

Apmeklē news.lds.org, lai uzzinātu vairāk par Baznīcas jaunumiem un pasākumiem.

Vispasaules vadītāju apmācības — jauna pieeja

Elders L. Toms Perijs, elders Donalds L. Halstroms un bīskaps Dīns M. Deivijs būs sarunas vadītāji par priesterības atslēgu lietošanas nozīmīgumu.

Turpmākajos mēnešos Baznīcas locekļi visā pasaulē piedalīsies iedvesmojošās vispasaules vadītāju jauna veida apmācībās.

Atšķirībā no apmācībām, kas notika iepriekš, šogad vispasaules vadītāju apmācības draudzes un stabu vadītājiem netiks pārraidītas tikai vienreiz. Tā vietā tās tiks sadalītas deviņās neilgās daļās — DVD formātā un LDS.org — kas rosinās sarunas starp visiem vadītājiem, Baznīcas locekļiem un ģimenēm šogad turpmāk.

Apmācībās tiks likts uzsvars uz „Ģimenes un Baznīcas stiprināšanu caur priesterību”. Tajās Augstākā Prezidija un Divpadsmit apustuļu kvorumā locekļi kopā ar citiem Augstākajiem pilnvarotajiem un augstākajām amatpersonām sniegs iedvesmojošus norādījumus:

- Kā ģimenes caur priesterības pilnvarām var rast spēku un mieru.
- Kā palīdzēt ikvienai ģimenei pieredzēt priesterības svētības.
- Kā vīrieši, kuriem ir priesterības atslēgas, stiprina mājas un ģimenes.
- Kā kalpot kristīgi.
- Kā audzināt bērnus gaismā un patiesībā.

Visas Baznīcas vienības saņems DVD ierakstus. Draudzes un staba padomēm tās ir rūpīgi jāizskata un kopīgi jāizlemj, kā palīdzēt draudzes un staba locekļiem vislabāk izmantot šos norādījumus.

Sanāksmēs un nodarbībās draudzes locekļi var skatīties atsevišķas DVD ieraksta daļas un pēc tam pārrunāt redzēto. Lai padziļinātu savas zināšanas, ģimenes un katrs Baznīcas loceklis atsevišķi var skatīties šīs daļas papildinājumā ar ziņu avotiem tīmekļa vietnē www.lds.org.

Jebkurā gadījumā iedarbīgākā apmācība norisināsies pēc tam, kad kāda no daļām būs beigusies un par redzēto raisīsies sarunas. Kad vadītāji, Baznīcas locekļi un ģimenes apdomās, dalīsies un liecinās par to, ko viņi ir dzirdējuši un jutuši, Svētais Gars viņus iedvesmos un mācīs, kā šos norādījumus piemērot savā ikdienā. Caur šīm pieredzēm vispasaules vadītāju apmācības palīdzēs stiprināt ģimenes un Baznīcu visā pasaulē. ■

Stāvēt pie Marijas Fildingas Smitas mājas, kas atrodas Soltleikas pionieru vēsturiskajā parkā („This Is the Place Heritage Park”), elders M. Rasels Balards, Linda K. Bērtone, elders Ronalds A. Rasbands, Eleina S. Daltone, Rozmarija M. Viksoma un bīskaps Gerijs E. Stīvensons pārrunā svētības, ko priesterības pilnvaras nes katrā mājā.

Izpratnes palielināšana par misionāru darba svarīgumu mājās un baznīcā

Hetere Vitla Riglija

Baznīcas jaunami un pasākumi

Argentinā Buenosairesas Kongreso staba Parka Čakabuko draudzes bīskaps Viktors Nogales sēž pie ziņojumu dēļa, kas noklāts ar 37 jauno vīriešu un sieviešu fotogrāfijām no viņa draudzes. Kad kāds no viņiem dodas misijā, viņš katreiz fotogrāfijai pieliek klāt zīmīti ar uzrakstu.

Viņš teica: „Jaunieši kļūst ļoti priecīgi, kad ienāk manā birojā un redz fotogrāfijas un šos uzrakstus. Tās viņus atbalsta gatavoties viņu pašu misijai.”

Šī draudze Buenosairesā ir piemērs misionāru darba garam. 2012. gada pirmajos sešos mēnešos 19 jaunieši — no kuriem 14 ir jaunpievērstie — atstāja savas mājas, lai kalpotu pilnlaika misijās astoņās valstīs. Vairāk nekā 80 procenti no jauniešiem, kas atbilst misijas prasībām, ir apņēmušies kalpot misijā.

Pēdējos gados Baznīcas vadītāji ir daudzkārt lūguši, lai vairāk jauniešu kalpotu misijā.

Drīz pēc tam, kad Baznīca izdeva grāmatu *Sludini Manu evaņģēliju: misionāru kalpošanas rokasgrāmata*, elders M. Rasels Balards, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, 2005. gada

aprīļa Vispārējās konferences laikā deva padomu ģimenēm un Baznīcas vadītājiem veicināt misionāru garu un sagatavot vairāk jaunus vīriešus un sievietes cienīgi kalpot, palīdzot viņiem saprast, kas viņi ir, un mācot viņiem doktrīnu (skat. „One More”, *Liahona*, 2005. g. maijs, 69. lpp.).

Prezidenta Tomasa S. Monsona paziņojums 2012. gada oktobra Vispārējās konferences laikā, ka misionāru vecuma ierobežojums tiks samazināts, atgādināja, ka Tas Kungs pasteidzina Savu darbu.

Tagad daudzas ģimenes un Baznīcas vadītāji šo ziņu uztver nopietni un nostiprina spēcīgu misionāru kalpošanas tradīciju savā apkaimē.

Palīdzēt saprast jauniešiem, kas viņi ir

Atbildot uz jautājumu — kā esat spējis sagatavot tik daudz jauniešu, lai viņi vēlētos kalpot, — bīskaps Nogales teica: „Kad es saņēmu bīskapa aicinājumu, manas pirmās rūpes bija par savas draudzes jauniešiem. Es liku visiem vadītājiem bīskapijā skaidri saprast, ka mums vajag iesaistīties viņu dzīvē.”

Piemēram, visiem jauniešiem no Čakabuko līdz aizbraukšanai misijā tika doti aicinājumi bīskapijā. Bieži vien jaunpievērstie un mazāk aktīvie draudzes locekļi tika aicināti, lai kalpotu par skolotājiem, kas viņiem palīdzēja sagatavoties mācīt evaņģēliju.

Tāpat, lai jaunieši varētu vairāk garīgi sagatavoties misijai, bīskaps Nogales palīdzēja viņiem uzsākt kalpošanu kopā ar vietējiem pilnlaika misionāriem.

Vietējie Baznīcas vadītāji un locekļi ir pievērsušies bīskapijas jauniešiem un tiek atalgoti, redzot, cik ļoti aug misionāru gars.

Ģimenes, kas apzinās misionāra darba svarīgumu

Gārts un Eloīze Andrusi no Dreiperes pilsētas Jūtas štātā ASV ir ģimene, kas apzinās misionāra darba svarīgumu. Viņiem ir 17 mazdēli, kas kalpojuši misijā, un viņi paši ir kalpojuši sešās misijās.

Brālis Andruss teica: „Misionāru gara veicināšana ģimenē ir tas, kam jāsākas laikā, kad bērni ir mazi.”

Māsa Andrusa piekrita: „Nesamierinieties ar klusu cerību, ka jūsu bērni un mazbērni dosies misijā, bet runājiet ar viņiem par to, izmantojot izteiksmes formu — *kad* tu dosies misijā, nevis — *ja* tu dosies.”

Svarīgi ir arī mācīt jauniešiem, rādot piemēru kalpošanai misijā. Brālis un māsa Andrusi pieņēma savu pirmo aicinājumu 1980. gadā — laikā, kad viņu jaunākais dēls devās savā misijā.

Bīskaps Viktors Nogales stāv pie ziņojumu dēļa, kur var redzēt visus draudzes jauniešus, ieskaitot tos, kas pašlaik kalpo misijā.

Māsa Andrusa teica: „Viens no mazdēliem mums atrakstīja, kad bija saņēmis dāvanu, ko bijām viņam sūtījuši, lai palīdzētu viņam sagatavoties viņa misijai. Viņš mums pateicās par dāvanu, bet teica, ka „daudz svarīgāk ir pateikties par piemēru, ko esat man devuši.””

Mācīt doktrīnu

Elders Balards ir teicis: „Jauniešiem ir tiesības gaidīt, ka viņu vecāki, Baznīcas vadītāji un skolotāji pārliecinās, ka jaunieši zina un saprot Jēzus Kristus evaņģēliju. Svētais Gars apliecinās patiesību viņu sirdīs un liks tajās iedegties Kristus Gaismai. Un tad jums būs *vēl viens* pilnīgi sagatavots misionārs” (M. Russell Ballard, „One More”, 71. lpp.).

Apmēram 6000 jūdzes (9600 km) no Buenosairesas lauku Horšūbendas draudzē netālu no Boizi Aidaho štata ASV arī tiek pieredzēts straujš misionāru kalpošanas pieaugums, jo vecāki un Baznīcas vadītāji ir pielikuši pūles, lai mācītu jauniešiem evaņģēliju.

No nelielas draudzes, kurā ir 75 locekļi, deviņi jauni cilvēki kalpo misijā.

Elders Rasels M. Nelsons, no Divpadsmit apustuļu kворuma, uzsvēra kalpošanas iemeslus un ieguvumus. Viņš teica: „Visi misionāri . . . kalpo ar vienu vienīgu cerību — padarīt citu cilvēku dzīves labākas. Lēmums kalpot misijā veidos misionāra, viņa laulātā drauga un viņu pēcnācēju garīgo likteni. Vēlme kalpot

ir dabisks pārveidošanās, cienīguma un sagatavošanās rezultāts” („Ask the Missionaries! They Can Help You!” *Liahona*, 2012. g. nov., 18. lpp.).

Emetas, Aidaho staba, prezidents Martins Valkers piekrita: „Kalpošana misijā palīdz jauniešiem uzsākt ceļu, kas atstās ietekmi uz paaudžu paaudzēm. Kā stabs mēs darām visu, ko varam, lai sagatavotu jauniešus misijai.”

Daļa no šīs sagatavošanas ietver doktrīnas mācīšanu jauniešiem. Jauniešiem Horšūbendas draudzē ir pieejamas iknedēļas sagatavošanās nodarbības topošajiem misionāriem, ko vada bijušais misijas prezidents — tā papildina misionāru apmācības, ko nodrošina staba ikmēneša jauniešu misionāru sagatavošanās sanāksme un ikgadējā Ārona priesterības nometne.

Viens no brāļa un māsas Andrusu sešiem bērniem — viņu meita Larēna Adamsa — kopā ar savu vīru Džimu no 2007. līdz 2009. gadam kalpoja Kopenhāgenas Dānijas misijā. Viņa liecināja par to, cik svarīgi ir bērniem mājās mācīt evaņģēliju.

Viņa teica: „Viens no labākajiem veidiem, kā palīdzēt savam bērnam iegūt liecību par misionāru darbu, ir rīkot ģimenes mājvakarus un kopīgi studēt Svētos Rakstus. Ja jūs viņiem ieliekat spēcīgus evaņģēlija studiju pamatus un zināšanas, viņi ir daudz labāk sagatavoti un par evaņģēliju zina ļoti daudz.” ■

Nepilna laika misionāri rod prieku kalpošanā

Kerolīna Kārtere

Baznīcas jaunumi un pasākumi

Elders Ernesto Sarabia katru savu misijas dienu valkāja melno misionāru nozīmīti. Taču viņa misijas uzdevums bija atšķirīgs no daudziem citiem — viņš kalpoja kā nepilna laika kalpošanas misionārs Meksikā, Hermosillo misijas birojā.

Elders M. Rasels Balards, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, teica: „Mēs apzināmies, ka dažu jaunu vīriešu un sieviešu gadījumā nebūtu prātīgi likt viņiem saskarties ar pilnlaika misijas spriedzi un grū-

tībām, taču tas nenozīmē, ka viņi nevar veikt misionāru kalpošanu, kas sniedz svētības” („One More”, *Liahona*, 2005. g. maijs, 69. lpp.).

Elders Rasels M. Nelsons, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, teica: „Misija ir brīvprātīga kalpošana

Dievam un cilvēcei” („Ask the Missionaries! They Can Help You!” *Liahona*, 2012. g. nov., 18. lpp.), un ir daudz veidu, kā to darīt.

Tiem, kuri ir pamatoti atbrīvoti no kalpošanas pilnlaika sludināšanas misijās, vai tiem, kuri ir spiesti atgriezties mājās agrāk, nepilna laika kalpošanas misijas programma var sniegt nozīmīgu misijas pieredzi.

Prasības topošajiem misionāriem

Nepilna laika kalpošanas misionāriem jābūt fiziski, garīgi un emocionāli spējīgiem pildīt tieši viņiem rūpīgi piemeklēto aicinājumu.

Nepilna laika misija ilgst no 6 līdz 24 mēnešiem, sākot ar pāris dienām nedēļā un beidzot ar pilnas slodzes kalpošanu. Misionāri var kalpot gan mājās, gan ārpus tām. Šādas misijas uzdevumos ietilpst ģimenes vēstures izpēte, darbs ar informācijas tehnoloģijām, palīga pienākumi misijas birojā, darbs bīskapa noliktavā un līdzīgi pienākumi.

Ģimenes un priesterības nesēju atbalsts

Vecāki, priesterības vadītāji un Baznīcas locekļi var palīdzēt topošajiem nepilna laika kalpojošajiem misionāriem sagatavoties kalpot misijā.

Jangu ģimene ir bijis spēcīgs atbalsts mātai Elīzai Džojai,

vadājot viņu uz Sidnejas Baznīcas biroju, kas atrodas Austrālijā, un atpakaļ no tā.

Elders Maikls Hilams, kurš strādā Honkongas Baznīcas materiālu sadales centrā teica: „Rīta semināra skolotāji un jauno vīriešu vadītāji man palīdzēja sagatavoties.”

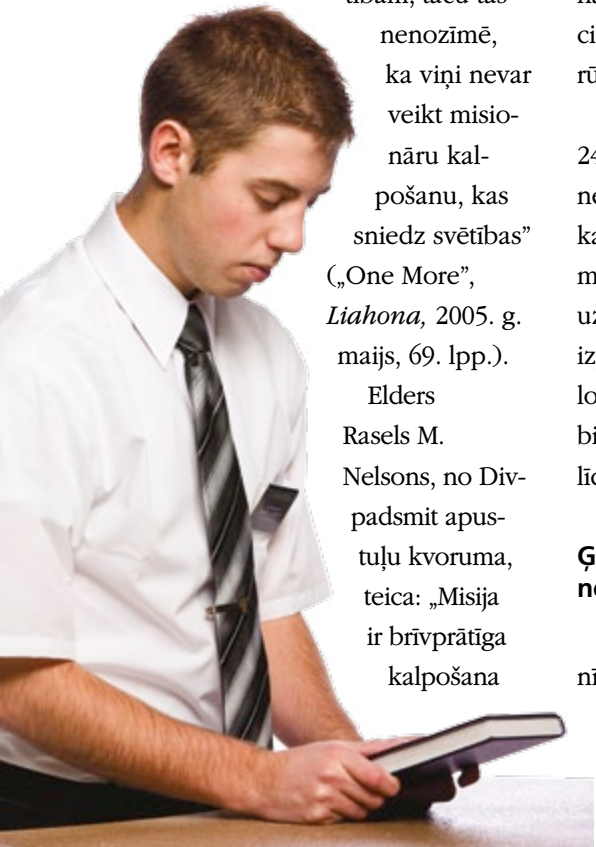
Ziedošanās nes svētības

Māsa Janga ziedoja savas brīvās dienas pusslodzes darbā, lai kalpotu nepilna laika kalpošanas misijā. „Es jūtos tuvāk savam Debesu Tēvam, zinot, ka Viņam palīdzu.”

Līdztekus garīgajām svētībām, nepilna laika kalpošanas misija dod jaunajiem misionāriem vērtīgas sociālās un profesionālās iespējas. Māsa Janga teica: „Misija man ir parādījusi, ka esmu spējīga strādāt patstāvīgu darbu.” (Iepriekš viņa bija strādājusi darbus tikai kā palīdzē.)

Lai gan ne visi jaunieši, kas vēlas, var kalpot, tiek pieliktas lielas pūles, lai pielāgotos katram cienīgam jaunajam pieaugušajam. Jaunie vīrieši un sievietes, kas vēlas kalpot šādā veidā, var runāt ar savu bīskapu vai draudzes prezidentu, kuri var atrast iespējas, kas piemērotas tieši viņiem.

Vairāk lasiet news.lds.org meklējot „young church-service missionaries” (nepilna laika kalpošanas misionāri). ■

Jauno sieviešu un Palīdzības biedrības vadītāju vizīte Āzijas reģionā

Brenda Drandsena, Āzijas reģiona mediju speciāliste

Materiāls tapis ar Deivida O. Hepsa, Paula Stīvensa un Lindas Rē Pondas Smitas palīdzību

2012. gada novembrī Marija N. Kuka, Jauno sieviešu vispārējā prezidija pirmā padomniece, un Linda Š. Rīvsa, Palīdzības biedrības vispārējā prezidija otrā padomniece, deviņas dienas apmācīja un iedvesmoja jaunas un gados vecākas māsas visā Āzijas reģionā.

Ceļojuma laiks sakrita ar paziņojumu par mainīto jauniešu mācību programmu „*Nāc Man līdzi*”, ko 2013. gada janvārī Svētdienas skolas stundās sāks lietot jaunie vīrieši, jaunās sievietes un jaunieši. Jaunā mācību programma ir veidota, lai palīdzētu skolotājiem mācīt tā, kā to darīja Glābējs, un izveidot spēcīgāku saikni ar nodarbības dalībniekiem.

Pēc māsas Kukas un Rīvzas vizītes Āzijas reģionā daudzi turienes jaunieši un viņu vecāki atklāja,

Marija N. Kuka un Linda S. Rīvsa Taivānā tikās ar reģiona vadītājiem, Taivānas priesterības vadītājiem un draudzes locekļiem.

ka tagad jūt lielāku motivāciju, lai uzlabotu savu dzīvi, izvirzot jaunus mērķus un esot par piemēru apkārtējiem cilvēkiem.

Honkongā māsa Rīvza jauniešiem apsoliņa: „Ja jūs būsiat tikumīgi, jūs varēsiet justies pārliecināti ikviena cilvēka priekšā.”

Viņas vārdu iedvesmota, divpadsmitgadīgā Tanga Kakei pēc sapulces teica: „Es zinu, ka man vajag katru dienu lasīt Mormona Grāmatu. Brošūra „*Jaunatnes morāles stiprināšanai*” man ir mācījusi nožēlot grēkus un dzīvot taisnīgi, lai no manis starotu Kristus gaisma un es varētu būt patiesi laimīga.”

Indijā māsa Kuka tikās ar Baznīcas locekļiem jaunajā lūgšanu namā Čenai Indijas apgabalā un ar Baznīcas locekļiem no jaunā Hiderabadas Indijas staba un aicināja jaunos pieaugušos sagatavoties nākotnei. „Iegūstiet atbilstošu izglītību un prasmes, kas palīdzēs celt Dieva valstību”, viņa mudināja. Koncentrējieties uz savām ģimenēm un uz to, ko varat darīt, lai svētītu savus ģimenes locekļus, kā arī uz savu garīgo sagatavotību, lai būtu cienīgi garīgajiem pamudinājumiem un zinātu, kur iet un ko darīt.”

Indonēzijā māsa Rīvza piedalījās pirmajā jaunā Surkartas Indonēzijas staba sapulcē. Viņa teica: „Mēs jutām viņu pazemīgos un mīlošos garus. Cik uzticīgi Baznīcas locekļi!”

Tad māsa Rīvza apmeklēja Malaiziju, kur viņa ar Palīdzības biedrības māsām pārrunāja aktuālākos jautājumus par Palīdzības biedrības attīstību Malaizijā un to, kā Baznīca var sniegt padomus un iedvesmu.

Taivānā māsa Rīvza izteica atzinību par vietējo Baznīcas locekļu spēku un centību. Viņa teica: „Mēs esam tik laimīgi, zinot par viņu ticības pilnām dzīvēm un pastāvīgo tempļa apmeklējumu. . . . Draudzes locekļi ir mīloši piemēri saviem draugiem un kaimiņiem.” ■

FOTOGRAFĒJIS JANGS ČIVENS

Jaunieši no visas pasaules parāda, ka viņi stāv svētās vietās.

Aicinājums jauniešiem iesūtīt fotogrāfijas

Šī gada jauniešu pasākumu tēma ir „Paliieciet svētajās vietās un neizkustieties” (M&D 87:8). Jaunie vīrieši un sievietes, *Liahonas veidotāji* gaida no jums fotogrāfijas, kurās jūs stāvat vietās, kuras ir svētas. Fotogrāfijās var būt redzams, piemēram, kā jūs pavadāt laiku ar ģimeni, kalpojat, veicat misionāru darbu, radāt mākslu, studējat evaņģēliju vai pētāt dabu. Šeit paskaidrots, kā jūs varat iesniegt savas fotogrāfijas:

- Palūdz, lai kāds nofotografē tevi stāvam svētā vietā.
- Atsūti e-pastā savu fotogrāfiju, kurai būtu jābūt ar ļoti labu kvalitāti, uz liahona@ldschurch.org.
- Pievieno īsu aprakstu, kāpēc tev šī vieta ir svēta.
- Savā e-pastā, lūdzu, iekļauj pilnu vārdu, uzvārdu, dzimšanas datumu, bīskapijas un staba (vai draudzes un apgabala) nosaukumu un vecāku e-pasta adresi.

Jauniešu fotogrāfijas no visas pasaules būs redzamas nākamajā *Liahonas* izdevumā.

Apustuļi apciemo Maroku

2012. gada decembrī pēc 3000. Baznīcas staba izveidošanas Sjerraleonē

Rietumāfrikā elders Džefrijs R. Holands, no Divpadsmit apustuļu kворuma, devās īpašā vizītē uz nelielu un attālu draudzi Rabatā, Marokā.

Īpašā svētdienas vakara svētbrīdī Elders Holands stāstīja, ka Baznīcas vadītāji izjūt mīlestību pret katru Baznīcas locekli visā pasaulē, neatkarīgi no draudzes lieluma un atrašanās vietas.

Viņš teica: „Jūs neesat aizmirsti un esat daļa no brīnišķīga darba, ko Tas Kungs ir noteicis un pasteidzina, lai sapulcinātu Israēlu šajā lielajā, pēdējā atklāšanā.”

Tegusigalpas Hondurasas Tempļa iesvētīšana

Pēc kultūras pasākuma un trīs nedēļu ilgām atvērto durvju dienām 2013. gada 17. marta svētdienā Tegusigalpas Hondurasas Tempļi tika svinīgi iesvētīti trīs sesijās, kas tika pārraidītas visām Hondurasas un Nikaragvas Baznīcas vienībām.

Hondurasas Baznīcas locekļi, kuri parasti pavadīja vairākas stundas, braucot uz Gvatemalas Tempļi Gvatemalā, priecājās, redzot pirmā tempļa iesvētīšanu savā valstī. Tempļa celtniecība tika izsludināta 2006. gada 9. jūnijā Augstākā Prezidija vēstulē, un pašreizējā vietā tempļa celtniecība tika uzsākta 2009. gada 12. septembrī.

Prezidents Monsons apciemo Vāciju

2012. gada nogalē prezidents Tomass S. Monsons apmeklēja Vāciju, lai tiktos ar Baznīcas locekļiem Hamburgā, Berlīnē, Minhenē un Frankfurtē un skubinātu viņus sekot Jēzum Kristum.

Frankfurtē Baznīcas locekļiem viņš teica: „Viņš mācīja piedošanu — piedodot. Viņš mācīja līdzjūtību, izrādot līdzjūtību. Viņš mācīja par ziedošanu, upurējot Sevi.”

Svētais Gars man māca

Kopš mana ģimene pievienojās Baznīcai, esmu pieredzējis spēku, kas nāk, lasot *Liahonu*. Tur lasīto vārdu dzijā nozīme mani iedvesmoja kalpošanai misijā. Žurnālā tiek runāts par daudziem jautājumiem, taču nozīme ir tam, ko man māca Svētais Gars laikā, kad to lasu. Patiešām, mēs būsime brīvi — pat „ienaidnieka teritorijā” (skat. Boyd K. Packer, „How to Survive in Enemy Territory”, *Liahona*, 2012. g. okt., 24. lpp.) — ja studēsim, lasīsim un pielietosim principus, ko esam mācījušies. Glābējs dzīvo, priesterības pilnvaras ir uz Zemes, un Dievs ir Debesīs.

Nūtons T. Senjangs, Uganda

Labojumi

2012. gada oktobra *Liahonā* 76. un 77. lapaspusē tika kļūdaini norādīts fotogrāfijas autors rakstam „Indijā organizēts pirmais stabs”. Fotogrāfijas uzņēma māsa Gledisa Vīga. Mēs atvainojamies par kļūdu.

2012. gada decembra *Liahonā* Vigilu ģimene, par ko rakstīts 36. lapaspusē rakstā „Sacred Transformations”, tika kristīti 2010. gada jūlijā, nevis 2011. gada jūnijā. Tāpat Andrea Vigils piedzima 2012. gada jūlijā, nevis augustā.

Grāmatā *Baznīcas prezidentu mācības: Lorenzo Snovs* ir nepareizs paraksts attēlam 2. lappusē. Tur redzams Prezidenta Snova dēls Olivers Godards Snovs. Attēlā 27. lpp. jāsamaina vietām Brigama Janga, jaun. un Frensisa M. Laimana vārdi.

DZERT NO AVOTA

Ārons L. Vests

Redaktors, Baznīcas publikāciju dienests

Kad mēs runājam par tempļu skaistumu, mēs parasti pieminam smailes, logus un sienu gleznojumus. Mēs ar godbijību runājam par kristību baseinu, endaumenta telpām, saistīšanas telpām un celestiālo telpu.

Taču, kad pravietis iesvēta templi Tam Kungam, viņš iesvēta visu ēku, nevis tikai tās skaistās daļas, kuras visi ievēro. Kanzassitijas Misūri Tempļa iesvētīšanas lūgšanā prezidents Tomass S. Monsons teica: „Mēs iesvētām zemi, uz kuras atrodas šis templis. Mēs iesvētām ikvienu šīs skaistās celtnes daļu — no neredzamiem pamatiem līdz majestātiskajai Moronija figūrai, kas rotā tās augstāko smaili.”¹ Kad prezidents Džozefs Fildings Smits izrunāja Ogdenas Jūtas Tempļa iesvētīšanas lūgšanu, viņš iesvētīja „pamatus, sienas, grīdas, griestus, torni un visas ēkas daļas”, un viņš lūdza aizsardzību „visām mehāniskajām daļām, apgaismojuma izolācijai un armatūrai, ventilācijas sistēmai un liftiem, un visam, kas attiecas uz šo ēku”.²

Es esmu pateicīgs, ka Tas Kungs iedvesmo Savus praviešus iesvētīt katru tempļa daļu. Lai gan skaidri saprotams, ka durvju eņģēm un apgaismojuma armatūrai ir mazāka nozīme

*Jēzus Kristus
ir dzīvā ūdens
avots.*

par altāri saistīšanas telpā, šādas, it kā nenozīmīgākas, daļas sniedz savu ieguldījumu tempļa galīgajam, paaugstinošajam mērķim.

Viena no šīm mazāk svarīgajām daļām ir man palīdzējusi apgūt paliekošu mācību. Kādu dienu es biju Soltleikas Templī, gatavodamies doties prom no pārgērbšanās telpas pēc piedalīšanās priekšrakstos par mirušajiem. Ievērojis dzeramā ūdens krānu, es sapratu, ka esmu izslāpis, un pieliecos, lai ātri padzertos. Manā prātā iešāvās vēstījums:

Tu dzer šo ūdeni templī, bet vai tu tiešām dzer to dzīvības ūdeni, kas šeit ir pieejams?

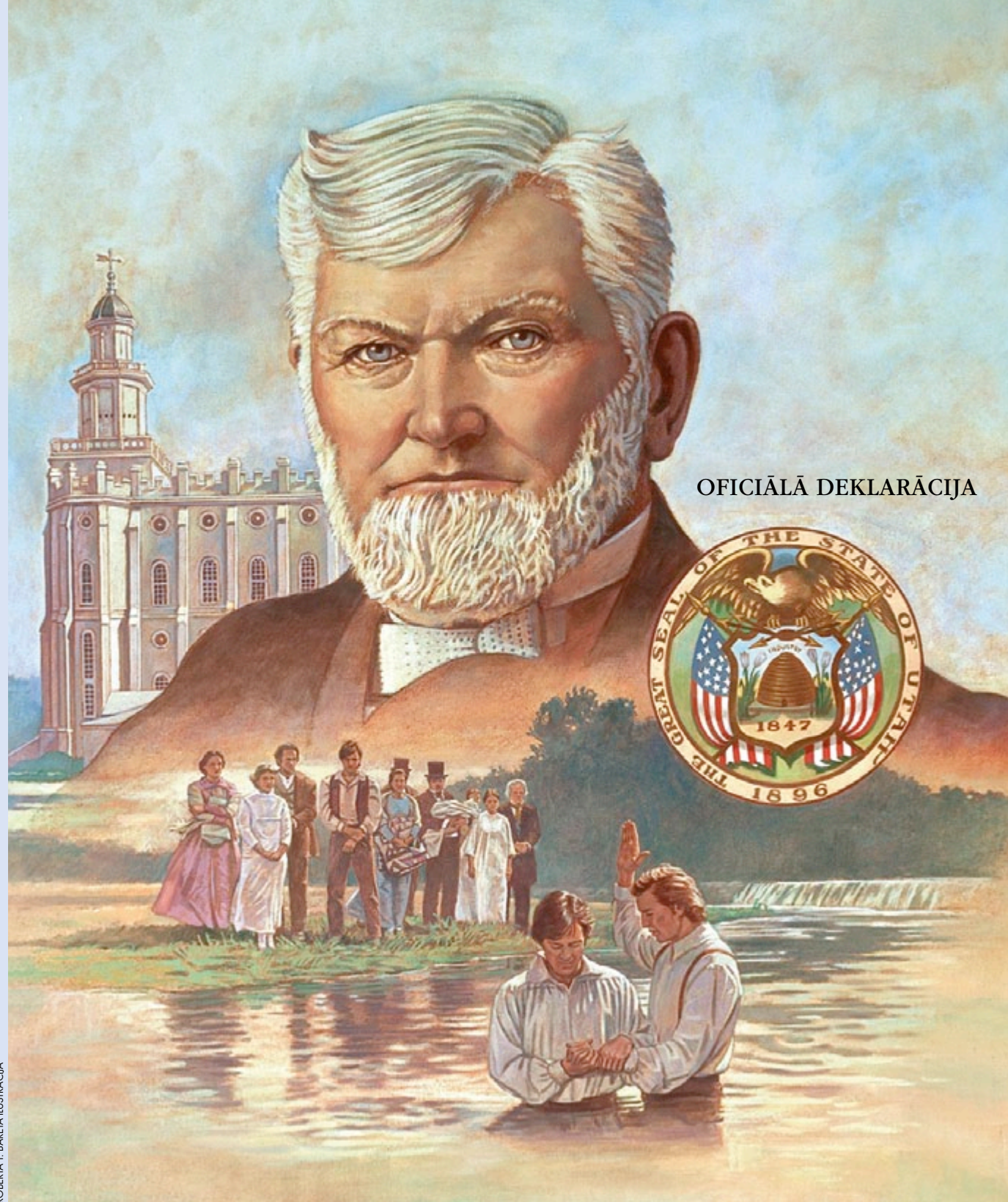
Tas nebija ass nosodījums — tikai maigs norādījums un dvēseli caurbjošs jautājums.

Mana atbilde uz šo jautājumu bija — nē. Es pilnībā nedzēru tempļa dzīvības ūdeni. Man bija jāatzīst, ka mirkli pirms priekšrakstu saņemšanas par mirušajiem es biju aizdomājies par pasaulīgām lietām. Lai gan es biju izdarījis labu darbu cilvēkiem, kuriem vajadzēja manu palīdzību, es nebiju ļāvis pats sev saņemt visu nepieciešamo palīdzību.

Tagad katru reizi, kad es eju uz templi, es meklēju dzeramo ūdeni un apstājos, lai padzertos. Es jautāju pats sev, cik daudz es dzeru no dzīvā ūdens avota. Mana atbilde: Vēl joprojām nepietiekami daudz. Taču manas slāpes pieaug. ■

ATSAUCES

1. Tomass S. Monsons, „Kansas City Missouri Temple: ‘Beacon of Divine Light’ — an Offering of Hands and Hearts”, *Church News*, 2012. g. 12. maijs, ldschurchnews.com.
2. Džozefs Fildings Smits, „Ogden Temple Dedicatory Prayer”, *Ensign*, 1972. g. marts, 12.

ROBERTA T. BARETA ILUSTRĀCIJA

OFICIĀLĀ DEKLARĀCIJA

VILFORDS VUDRAFS

Vilfords Vudravs kalpoja misijā Lielbritānija 1840-tajos gados. Viņa kalpošanas rezultātā tika **kristīti** vairāk nekā 1000 cilvēki. Vilfords Vudravs vēlāk kalpoja par **Seindžordžas Jūtas Tempļa** prezidentu. Būdam Baznīcas prezidents, viņš cīnījās, lai **Jūta** kļūtu par štatu. Viņš arī saņēma atklāsmi un izdeva **Oficiālo deklarāciju 1**, dodot svētajiem norādījumu pārtraukt daudzsievības piekopšanu.

Aktieri attēlo ainas no Jēzus Kristus dzīves, ko var aplūkot tiešsaistē biblevideos.lds.org; vairākas ainas no Glābēja dzīves pēdējās nedēļas ir redzamas rakstā 26. lpp. Rakstā „Jēzus Kristus misija un kalpošana” (18. lpp.) elders Rasels M. Nelsons māca četrus Glābēja kalpošanas aspektus, kam mēs varam līdzināties savā dzīvē.